

İşçi-Köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: **35**

*20 Şubat-5 Mart 2009 *Fiyatı: 1.50 TL *ISSN: 1307-878X

Seçim oyunuyla halkın gözünü boyayamazsınız

Egemen sınıf klikleri arasında süren iç iktidar mücadelesi, derinleşen ekonomik kriz, yaklaşan yerel seçimlerle birlikte giderek daha da kızışmaya başladı. Yerel seçimler süreci, geniş halk yığınlarının siyasete karşı ilgisinin daha da arttığı bir dönemlerdir. Dolayısıyla gerçeklerin görülmesi bakımından bu çatışmalı dönemlerin yaratacağı bazı olumlu etkileri görmemiz gerekir.

Elbette ki, egemen sınıf sözcüleri böyle dönemlerde "özgürlük", "yetimin hakkı", "dürüstlük", "sosyal devlet" söylemleriyle kitlelerin bilinçlerini karartma,

yaratmış oldukları sefalet tablosundan yararlanma, yeni hırsızlık ve yolsuzluklar için kitleleri aldatma yarışına girerler. Bugün yapılan da budur. Ama tüm yapılanlar yalnız bununla sınırlı değildir.

İktidar pastasından daha fazla pay kapmak için hükümet olmanın sağladığı avantajları tüm hakim sınıf klikleri iyi bilmektedir. İşte bundan dolayı da, böylesi dönemlerde birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya sermede oldukça hırçın ve pervasızdırlar. Bu hırçınlığı ve pervasızlığı tetikleyen, onların çıkar hırsıdır.

X TEGA işçisi bir yıldır direnişte

Sincan Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ve bu bölgedeki ilk direniş olması sebebiyle daha bir önem taşıyan TEGA Mühendislik A.Ş. işçilerinin grevi birinci yılını geride bıraktı. Direnişin birinci yılını doldurması sebebiyle **Ankara Emek ve Meslek Örgütleri Platformu** 7 Şubat günü TEGA Mühendislik önünde bir basın açıklaması yaparak geride bırakılan 1 yıllık süreci anlattı. □**Sayfa 4**

X Direnişte ısrar zaferi tattıracaktır

Mersin Limanı'nda AKAN-SEL işçilerinin 38 gündür devam eden direnişi hala canlılığını korumakta ve coşkulu bir şekilde sürmektedir. Biz de işçilerle röportaj yapmak için yanlarına gidiyoruz. İşçilerin halaylar çekip birbirleri ile şakalaşmaları ve coşkuları bizleri de etkiliyor. □**Sayfa 5**

X Kayıplarımızı arıyoruz

Ergenekon Davası vesilesiyle herkesin bildiği gerçekler ortaya bir bir dökülünce kayıp yakınları da bir kez daha harekete geçti. **İstanbul, İzmir, Ankara, Diyarbakır** vd. illerde kayıp yakınları her hafta Cumartesi günü oturma eylemi yaparak yakınlarının bulunmasını istiyor. □**Sayfa 7**

X Sınırlı bir yaşamı sınırsız bir davaya adaylanlara...

Proletarya Partisi 1978'de gerçekleştirdiği 1. Konferans'ta aldığı kararla, Ocak ayının son haftasını **Parti ve Devrim Şehitleri Anma Haftası** olarak ilan etmiştir. Bu anlamda her yıl Ocak ayının son haftası, çeşitli eylem ve etkinliklerle, devrim ve komünizm için şehit düşenler anılmaya devam ediliyor. **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri** tarafından, **8 Ocak Pazar** günü düzenlenen anma gecesinde, şehit ve tutsak aileleri bir kez daha bir araya geldi. □**Sayfa 11**

Esas kozlar emekçilerin ellerinde

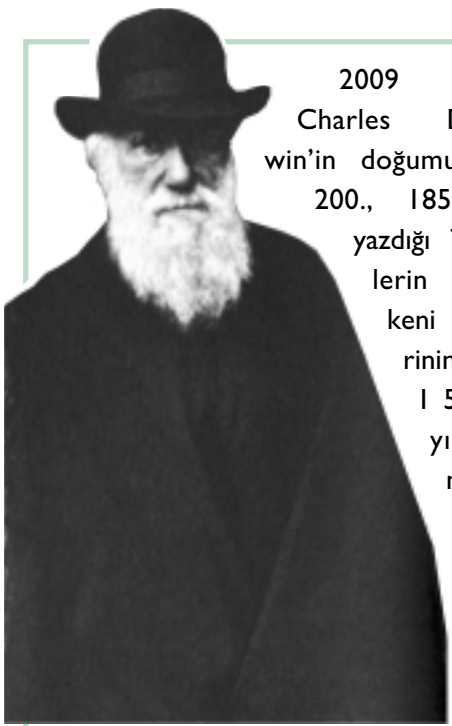
Egemenler ellerindeki tüm kozları oynamaya, emekçi yığınların derinleşen sefaletini, yoksulluğunu, açlığını, işsizliğini oya çevirebileceklerini, sömürü ve talanı daha pervasızca sürdürebileceklerini düşünseler de, bu hedefe doğru yol alırken, Kürt-Türk emekçileri birbirine düşürmeye dönük ırkçı-şoven politikalara daha sıkı sarılsalar da, bu politikaları hayat geçirmenin o kadar kolay olmadığını çok iyi farkındalar.

Onlar da bilmektedir ki, ellerindeki tüm kozları ortaya sürseler de, esas kozlar, sisteme karşı hoşnutsuzlukları sadece ülke değil, dünya genelinde artan, ezilen emekçi yığınların ellerindedir. □**Sayfa 3**

Peki devlet kim?

İtirafçı **Abdulkadir Aygan** ve "medya maymunu" **Tuncay Güney**'in gazetelere yaptığı açıklamalarda açık adres vererek öldürülen insanların yerlerini söylemesiyle toplu mezarların açılması için kayıplar mücadelesi sürecini yeniden örmeye çalışan aileler, Silopi'de bulunan BOTAŞ'ın asit kuyularındaki yakınlarından kalanlara ulaşmak ve onlara bir mezar vermek istiyor.

İşçi-Köylü gazetesi olarak **Yakınlarını Kaybedenler Derneği**'nde, katledilen köylülerin aileleri ve dernek başkanıyla görüşerek yaşamak zorunda kaldıkları ve örmeye çalıştıkları süreç üzerine röportaj yaptık. □**Sayfa 6**

2009 yılı, Charles Darwin'in doğumunun 200., 1859'de yazdığı Türlerin Kökeni eserinin de 150. yıldönümü.

Darwin ne yaptı ve neden önemli?

mü. Darwin'in çığır açan eseri olan Türlerin Kökeni ilk kez insan dahil yaşamdaki muazzam çeşitliliğin içinde yaşadığımız maddi dünyanın üzerindeki herhangi bir tanrının veya tasarımcının eliyle değil, tam aksine doğal yollarla geliştiğini göstermiştir. Bu, bilime, insan düşüncesine ve bilimsel yöntemin gelişimine büyük bir katkıdır.

Darwin'in çalışması tüm bunlar içinde kritik bir yere sahiptir. Darwin'den önce dünyadaki yaşamın karmaşıklığını ve çeşitliliğini açıklayabilen bilimsel bir

yol bulunmamaktaydı. Sinekkuşu ile çiçeğin, solucanla ağacın, yunusla filin, insanla bakterinin hepsinin milyarlarca yıl içinde basit yaşam biçimlerinden nasıl geliştiğini insanların anlaması mümkün değildi. Yalnız İncil'deki çeşitli hikayeler mevcuttu: Dünya yalnızca birkaç bin yıl yaşındadır ve yedi günde yaratılmıştır, aynı tanrı tüm yaşam biçimlerini yaratmış ve bir kez yaratıldıktan sonra hiç değişmemiştir.

Darwin genç bir adamken İngiliz gemisi **HMS Beagle** ile meşhur beş yıl-

lık gezisine çıktı. Yolculuğa başlarken hâlâ yaratıcılığa inanmaktaydı. Darwin'e göre doğanın dışında yaşamın bir "tasarımcısı" olmalıydı. Beagle'da bir doğa bilimcisi olarak dünyanın büyük bölümünü gezdi, dağları tırmandı, kayalar üzerinde çalıştı, fosilleri topladı ve her çeşit hayvanın, kuşun, deniz canlısının ve bitkinin örneklerini ayrı ayrı inceledi.

İngiltere'ye dönerken Galapagos Adalarında bulduğu kuşlar da dahil ol-

mak üzere keşfettiği birçok şeyi yanında getirdi. Darwin ancak İngiltere'ye geri döndüğünde ve kuş uzmanlarını dinledikten sonra Galapagos ispinoz kuşlarının önemini tam anlamıyla farkına vardı. Bu, ispinoz kuşunun Güney Amerika'daki ana karadan ayrılan ve diğer popülasyonlardan izole edilen küçük bir kısmının farklı adalardaki farklı koşullarda ve hatta adanın farklı kesimlerinde nasıl farklı cinslere ayrıldığının grafiksel deliliydi. □**Sayfa 10**

İşçi-köylü'den

Yalanlara karnımız tok, geleceğimizi kendimiz kuracağız! □**Sayfa 2**

Sınıfsal Yaklaşım

Direnişe ve mücadeleye çağrı

□**Sayfa 3**

Emekçinin gündemi

DDSB toplantılarının ardından

□**Sayfa 4**

Pusula

Tarihten öğrenmek...

□**Sayfa 11**

Evrensel Bakış

"Ötekileştirmeye" No Passaran!

□**Sayfa 13**

Dozerini al da git!

"Kentsel Dönüşüm Projesi" olarak bildiğimiz, bir takım kamu ve özel arazilerin sermayeye peşkeş çekildiği proje kapsamında, birçok gecekondulu mahalle-si yıkıldı/yıkılmaya da devam ediyor.

Bu yıkımların birkaç ortak noktası var. **Birincisi**, bu bölgelerin emekçilerin oturduğu güzel manzaralı araziler olması. **İkincisi**, yıkılan gecekonduların yerine yapılan evlerde emekçilerin ikamet edememesi. **Üçüncüsü**, her yıkım sürecinde halkı kandırıyor olmaları ve evleri yıkılan halkın kesinlikle mağdur durumda kalması. Bu ortak noktalar **Sulukule**'de, **Ayazma**'da, **Başibüyük**'te, **Beykoz**'da, **Sarıyer**'de ve daha ismini sayamadığımız birçok bölgede gerçekleşti/gerçekleşmekte.

Bu yıkımların son örneklerden birisi de **Altınşehir**'de yaşandı. Biz de **Altınşehir İşçi-Köylü okurları** olarak yıkımların yaşandığı bölgede, mağdur edilen emekçilerle görüştük. Sorunlarını yansıtmak, oluşturulacak kamuoyunda devrimci ve ilerici güçleri harekete geçirmek için çabaladık.

Devlet, bölgede daha önceki yıkım girişimlerinde kullandığı bahaneyi, bu sefer de, tapulu arsaların üstüne yapılan evleri yıkmak için kullandı. Bahaneleri yine **"buralar tapusuz, hazine arazisine ev yapamazsınız"** oldu. "Kentsel Dönüşüm Projesi"ndeki **"başarılarıyla"** ünlü, Ayazma Mahallesi'nde bu yönüyle tanınan **Aziz Yeniay** ve ekibi halkın arasına bir fıslıtı yayarak daha önce yapılan yapıları yıkmayacaklarını, yeni yapılan evlerin yıkılacağı dedikodusunu yaydı. Daha sonra bununla ilgili yazıları semtin merkezi yerlerine astı.

Son dönemde **Küçükçekmece İlçesi**'nde en yaygın kullanılan slogan **"kaçak yapılar yıkılacak"** oldu. Bu söylem yetmediğinde, **"bölge su havzası"** ya da **"sit alanı"** gibi birçok gerekçe de sunabiliyorlar. Kaldı ki yerel seçimler yaklaşmadan önceki söylentiler bunları ve bu söylenti en büyük çelişkiyi içinde barındırıyor. Söyledikleri doğrusu Türkiye'nin, hatta kıtanın en büyük kaçak yapısı, **Atatürk Olimpiyat Stadı**'dır. Bu devasa kaçak yapıya ulaşım için, gece gündüz Metro inşaatı sit alanı üzerinde hızla devam ediyor.

Geçtiğimiz günlerde kaçak olduğu iddiası ile yıkım yapılan **Şahintepe** ve **Bayramtepe**'ye, Çevik Kuvvet yığınağı ile gelen Belediye ekipleri, mahallelerde terör estirdi. Şahintepe'de direnişle karşılaşmaları için yıkımı yarım bırakmak zorunda kaldılar, fakat aynı saatlerde Bayramtepe'de gerçekleştirdikleri yıkıma aynı refleks gösterilemedi.

Yıkıntuların üzerinde ölüm sessizliği

Bayramtepe'de yıkılan ev sahiplerinin yanına gidiyoruz, yıkılmış evlerin üstünde bir ölüm sessizliği var. Yıkılan evin yan tarafındaki binanın ziline bastığımızda karşımıza yıkım mağdurlarının akrabası olan **Nene Yavuz** çıkıyor. Kürtçe bilmediğimiz için diyalog kurmakta biraz zorlanıyoruz. Komşularından yardım istedikten sonra Nene Yavuz ile konuş-

maya başlıyoruz.

"Yıkıma karşı neler yaptınız? Yaşadıklarınızı anlatır mısınız?" diye soruyoruz. Çevirmenimiz, komşunun oğlu İsmail Yılmaz. **Nene Yavuz** anlatıyor; "Direnmeye çalıştık, ama devlete karşı gelemedik. Polis ve zabitan gelinim Sevda'ya vurdular. Evin üzerine atıldılar, hakaret ettiler." Kendi dilinde anlatıyor ana, o kadar hızlı ve şaşırılmış anlatıyor ki, derdini anlatacak birisini bulduğuna seviniyor mu yoksa derdini dinleyen birisi bulduğuna şaşırılmış mı belli olmuyor o an. Soluk almadan devam ediyor anlatmaya; "Gelinim bayıldı, hastaneye götürdük, hastane parasını sen ödeyeceksin dediler. Hem bizi dövdüler hem de hastane masraflarını bize ödetiyorlar." İçinin burkuluğunu, zoruna gittiğini belli eden bir yüz ifadesiyle devam ediyor anlatmaya; "Fakir fukaralar, yaşadıkları şartlar çok kötü, yeni evlerini yaptılar ama yıktılar. Yıkımasın diye dozerin önüne yattım, ama durduramadım/durdura-

çeviren **İsmail Yılmaz** isimli genç ile konuşuyoruz. Yılmaz **"mahalleye doğalgaz geldi, üzerimizdeki sokaktan aşağıya inmedi"** diyor. Kendi sıkıntılarına da değiniyor; "Ben lise mezunuyum, işsizim, iş arıyorum, oturduğum mahalleyi söyleyince iş vermiyorlar. Zaten kimliğime bakınca da vermiyorlar." Devam ediyor Yılmaz; "Bu yıkımlar başlangıç, nabız yokluyorlar. Küçükçekmece Belediyesi şov yapıyor. 'Bakın biz 2005'ten beri kaçak yapıya izin vermiyoruz' demek için şov yapıyorlar." Yıkım sabahı yaşadıklarına değinen Yılmaz; "Yıkım sırasında bakkala gitmişim, dönerken yıkım başlamış, evime bile giremedim, bırakmadılar. Ama hazırlıklı olsaydık böyle olmazdı" diye anlatıyor.

Yaşamı acı ve yoksulluklara mahkum ediyorlar

Evi yıkılan **Sevda Utku** ile görüşmemizi sürdürüyoruz. O kadar mağdur durumda bırakılmış ki Utku, "belki bu yı-

Ayazma yıkımlarından özellikle bildiğimiz gecekonduların, devletin gözünde hala bir görüntü kirliliği. Dozerlerle, işçi kardeşlerine yıktırılıyor evleri başlarına!

madık. Geldiklerinde sabah saat 7.00 idi. Hepimizi bir yere topladılar, hakaret ettiler". Çaresizliğini anlatırken bir kere daha o anı yaşıyor sanki.

Biz Nene Yavuz'la konuşurken işçi **Ali Yavuz** geliyor ve o da anlatmaya başlıyor; "Evimize gidip gelmeye yolumuz yok bizim. Yol yapmaya gelmiyorlar, gözlerim görmüyor ki evime gelip gideyim geceleyin." Bizi bir çözüm gücü olarak görüyor, gerekli yerlere iletmemiz tembihli ile bir dizi şikâyet sıralıyor: "Evime karanlık olunca gidemiyorum. Dozerler yol yapmaya gelmiyorlar, ev yıkmaya geliyorlar. Bu insanlar fakir, yazık günah bu insanlara" diyerek sözlerini sürdürüyor. Kafamızı hafifçe kaldırdığımızda, Metro inşaatı için yerle bir ettikleri tepelik bir araziye ve bir sürü dozeri, iş makinesini görüyoruz. Bir taraftan halkın evi yıkılıyor, diğer tarafta sermaye için ev yapılıyor. Seçim çalışmalarında Metro inşaatını kullanan Topbaş bunlardan da söz edecek mi acaba?

Ali amca konuşmasını bitirdikten sonra Nene Yavuz'un konuşmasını bize

belirsiz geçiyor. Ancak üstüne söylenecek bir şey bulunmadığından söylendiğiyle kalıyor.

Yoksulluk ne fotoğraf karelerine ne de birkaç satıra sığar

Yıkım hakkında konuşurken bölge halkının ne kadar yoksul olduğu ortaya çıkıyor. **Müzeffer Şen** anlatıyor; Oğlu **Mehmet Şen** 19 yaşında bir tekstil işçisi. Çalışırken hastalanıyor, patrone "hastayım" diyerek izin istiyor, patronu, "bir şey olmaz" diyerek geçiştiriyor. Çalışırken bayılıyor, patron 5 TL verip eve yolluyor. Evde yatarken aniden fenalaşmış ve komşuları tarafından hastaneye kaldırılmış. 10 gündür **Yeditepe Göğüs Hastalıkları Hastanesi**'nde yatıyor. Herhangi bir sosyal güvenceleri olmadığı için tedaviyi ılerletemiyorlar. Daha önce içinde balık tutulan derenin, yanındaki yaşadıkları evin fotoğraflarını çekebileceğimizi söylüyorlar. Yoksulluk diz boyu, ne bir kareye sığar da ne de birkaç satıra.

Mehmet Şen'in abisi alıyor sözü; "Yeşil Kart'a başvurduk, Diyarbakırlıyız, kimliğimizden kaynaklı vermiyorlar. Gittim, konuşuk, kimliğimin arkasını çevirdi ve 'isteginiz onaylanmadı' diyerek beni geri gönderdi. 7 kişi yaşıyoruz, ben hastayım. Muhtarlığa fakirlik kâğıdı için başvurduğum. 15 TL istediler, o da yok, fakirlik kâğıdı da alamadık. Bakkala borç yaptık, en son tüp değiştirmeye gittiğimde bakkal bana 'Allah belanızı versin' dedi. Ben de 'vermiş, daha ne kadar verecek' dedim."

Biraz umutsuzluk biraz da sitele dolu bir tonla; "İşsizim, param yok, eşimle üç yıldır imam nikâhıyla yaşıyoruz, resmi nikâh yapamadık, paramız yok. Bir süre kafede çalıştım, kafeye polisler geldi, neden burada çalışıyorsun dedi. Ben de başka iş yok, hırsızlık mı yapayım dedim. Polis 'bana ne? Yaparsan yap' dedi. Ben onurumla çalışıyordum, bundan daha iyi ne olabilirdi?" sözleri ile anlatmaya devam ediyor. Derdinin evinin başına yıkılmasından çok daha büyük olduğunu ve anlattıklarıyla, devletin bu kadarıyla yetinmeyeceğini de bildiğini gösteriyor aynı zamanda.

Birlikte hareket etmek lazım!

Ev sakinlerinden bir kadın arkadaş da konuşmaya katılarak; "Herkes kendi derdinde, bireysel davranıyor, toplu olarak hareket etmek lazım. '97'den beri burada oturuyoruz, devletin herhangi bir kurumuna başvuru yaptığımızda kimliğimizden kaynaklı dosyalarımız geri gönderiliyor. Sonra da bize bölücü diyorlar, asıl bölücü onlar" sözleri ile insanların duygularına tercüman oluyor.

Krizin derinleşmesiyle emperyalistler ve uşakları halka boyutlu olarak saldırarak kendi yarattıkları krizin bedelini bize ödetmeye çalışıyorlar. Bizler biliyoruz ki bu saldırılara göğüs germenin yolu örgütlenmekten geçecektir. Yıkımlara karşı yanımız direniş olmalıdır.

(**Altınşehir İK okurları**)

İşçi-köylü'den

Yalanlara karnımız tok, geleceğimizi kendimiz kuracağız

Ergenekon operasyonları ile geniş kitleler nezdinde daha fazla su yüzüne çıkan egemenler arasındaki çatışmalar, yerel seçimler ayağında da kendini önemle hissettiriyor.

Ergenekon operasyonlarının "durulmasının" ardından, tutuklanan ordu mensupları ile Çukurova Holding sahibi Mehmet Emin Karamehmet arasındaki ilişkilerin kamuoyuna yansımaları klipler arasındaki çıkar çatışmalarında yeni bir evreye girildiğine işaret ediyor. Şimdiye kadar kamuoyu önünde açıkça tartışılmayan "finans kaynakları" artık gündemden düşmüyor. Bu gelişme egemenler arasındaki çatışmalarda yeni bir hamle olarak değerlendirilmeli. Ergenekon operasyonlarını, gelişen tepkilerin ve gerilimin düşürülmesi için bir kaldıraç olarak kullanan AKP de bu süreçten, temiz bir parti imajı ile geleceğe güçlü yatırımlarla çıkmayı planlamaktadır.

Krizi gündemin birinci sırasından düşürmeyi başaran egemenler, bu minvalde IMF ile görüşmeleri de bir süreliğine erteledi. Devletin resmi rakamları ile ihracat ve üretimde önemli oranda düşüş yaşandığı açıklanırken, egemenler bu gündemi "teğet geçmeyi" tercih ediyor.

Kriz gündemi eşliğinde yol alan yerel seçim sürecinde düzen partileri rakiplerini yıpratmak için her gün yeni bir yolsuzluk belgesi açıklamaktadır. Birçok yerde ağırlıklı olarak AKP ve CHP arasında geçen bu yarışta, AKP hükümet olmanın olanaklarını kullanarak öne geçmeye çalışmaktadır. Son olarak Dersim'de halkın yoksulluğunu kullanarak oy toplamaya çalışan AKP bunun için her yolu mübah görmektedir. Elektriği olmayan köylere buzdolabı, şebeke suyu olmayan bölgelere çamaşır makinesi dağıtan AKP, sahtekarlık ve yüzüzlükte sınır tanımamaktadır. Gelişen tepkilere ve Yüksek Seçim Kurulu'nun açıklamalarına rağmen "yardımları" kesmeyen AKP, Dersim'i ne kadar önemseydiğini ve işi şansa bırakmak istemediğini göstermektedir. **Yoksulluk içinde, birçok olanaktan yoksun bir şekilde, asker ve polis baskısı altında yaşayan Dersim halkını görmeyen Erdoğan, yerel seçimlerin yaklaşması ile "sosyal devlet" yalanına sarılmaktadır. Dersim halkı ise yaptığı eylemlerle bu oyunların farkında olduklarını gösterdi, bu kirliliğin hesabını da sandıkta soracaktır.**

Özellikle T. Kürdistanı'nda DTP'ye karşı ittifak kurulan düzen partileri Kürt ulusunu "kazanmak" için her türlü yola başvurmaktadır. Bunun için kesenin ağzını açmaktan çekinmeyen, bölgedeki işbirlikçilerine her türlü olanağı sağlayan devlet, biat etmeye de azgınca saldırmaktadır. PKK önderi Abdullah Öcalan'ın uluslararası bir komplo sonucu 15 Şubat 1999'da Türkiye'ye getirilişinin yıldönümünde yapılan eylemler devretiröüne sahne oldu. Amed, Şırnak, Hakkari, Mersin ve birçok ilde düzenlenen eylemlere saldıran polis onlarca kişiyi yaraladı, yüzlerce insanı gözaltına aldı. Kürt ulusunun haklı taleplerine karşı imha ve inkar siyasetinde ısrar eden devlet bunun yanıtını almakta gecikmeyecektir.

Birçok yerelde devrimci, demokrat ve yurtsever kurumların oluşturduğu demokratik güç birliği düzen partilerinin yerel seçimlerle birlikte teşhir edilmesinde büyük bir rol oynayacaktır. Güç birliğinin açıkladığı adaylar üzerinden işçi, emekçilere alternatif politikalarla gitmek mahkum edilmiş istediğimiz kararlık tabloya varulmuş önemli bir darbe olacaktır.

Birçok yerde ciddi bir potansiyelin açığa çıktığı bu çalışmalar devrimci, demokrat, yurtsever kurumların ortak iş yapma kültürünün gelişmesine ve saldırılara karşı ortak bir karşı koyuşun örgütlenmesine de hizmet edecektir.

Bu çalışmalar devrimci, demokrat ve yurtsever adayların yerel yönetim projelerinin daha geniş bir kitleye ulaştırılmasını da sağlayacaktır. Emekçilerle doğrudan ilişki kurmanın olanaklarının arttığı bu süreci verimli bir şekilde değerlendirmek için somut hedeflere ve buna uygun bir örgütlenmeye ihtiyaç olduğu da açıktır.

Kitlelerin politikaya ilgisinin arttığı böylesi süreçler, düzenin teşhirinin daha etkili bir şekilde yapılabilmesinin de zeminini sunmaktadır. Seçimler yaklaştıkça kendiliğinden ortaya dökülen gerçekleri devrimci bir süzgeçten damıtarak işlemek etkili olacaktır. Krizin yükünü çeken, açlık ve yoksullukla boğuşan ve gelecekte umudunu önemli oranda kesen geniş emekçiler bu seçim atmosferinde bir arayış içine girecektir. Somut projelerle, etkili bir ajitasyon ve propaganda ile yürütülecek bir çalışma somut kazanımları da beraberinde getirecektir. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, 12 Mart Gazi katliamı, 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamları, 20 Mart Irak işgalinin yıldönümünü ve 21 Mart Newroz'u yapraklarında taşıyan Mart ayı bu yıl daha fazla önem kazanmaktadır.

Tüm bu gündemler 29 Mart'a kadar tempolu, aktif ve etkili bir faaliyet yürütmenin olanaklarını da bağrında taşımaktadır. Mart ayının isyanına ve coşkusuna egemenlerden hesap sormanın bilinci ile şimdiden hazırlanalım!

Esas kozlar ezilen emekçi yığınların elinde

Yaklaşan yerel seçimler iç politikada oldukça hareketli günleri de beraberinde getirdi. Seçim atmosferi egemen sınıflar açısından bir yandan iktidarlarını pekiştirmeye dönük bir süreç olarak ele alınırken, diğer taraftan işçi ve emekçilerin günlük yaşamlarını etkileyen ve onlar açısından hayati denebilecek sorunların üzerini örtme, bu sorunları gündemin gerisine itme işlevi de görüyor.

İşçi ve emekçi yığınların yaşamını daha da zorlaştıran, yoksulluklarını, sefaletlerini derinleştiren kriz bahaneli saldırılar ve bu saldırıların ortaya çıkardığı tablo, mümkün meriteye gözlerden saklanmak, hatta yok sayılmak isteniyor. İşten çıkarılan işçi sayısının birkaç ay içinde yüz binlere ulaşması, çalışanların maaşlarının düşürülmesi, ücretsiz izin gibi dayatmalar, geniş yığınların yaşamlarını katlanılmaz boyutlara taşıyan, egemen sınıflar seçimleri bir kez daha "her derde deva" olarak göstermeye yelteniyor.

Seçim süreci aynı zamanda egemen klikler arasında süren klik çatışmalarının da hızlı bir seyir izlediği döneme denk gelmiş bulunuyor. Bu çatışmalar haliyle bunların seçim çalışmalarına da, hem de bugüne kadar olmadık boyutuyla yansımaya devam ediyor.

Bölgesel projeler ve seçimler

Seçimlerin, egemen sınıflar cephesindeki "baş aktörü" hiç kuşkusuz **AKP**.

AKP açısından seçimlerin anlamı ve önemi bugüne kadar olduğundan daha büyük. Çünkü AKP seçimlerle birlikte, hem içte hem de dışta daha güçlü bir pozisyon yakalama hedefine kilitlenmiş durumda. Bu hedef elbette bağımlılığın her geçen gün pekiştirildiği emperyalizmden kopuk ele alınamaz. Emperyalizm bölgeye dönük dönemsel politikaları çerçevesinde, Türk egemen sınıflarına bugüne kadar olduğundan daha önemli görevler yüklemiş bulunmaktadır. Bu görevlerin ne kadar başarılı bir biçimde hayata geçirilebileceği de seçim sonuçlarıyla yakından alakalıdır. Çünkü seçimler yerel olma özelliği taşısa da, buradan çıkacak sonuçlar aynı zamanda genel seçimlere gidilmesi durumunda ortaya çıkabilecek tabloya dair de

somut veriler sunacaktır.

Seçimler ayrıca emperyalist projeleri kendinden önceki hükümetlerden daha bir gayretle hayata geçirmeye çalıştığı bilinen AKP'ye **güven oylaması** niteliği de taşıyacaktır. Bu oylamadan "başarıyla" çıkıp-çıkamayacağı ise, en azından belli bir süre daha AKP ile "yürüme" noktasında sorun görmedikleri açık olan emperyalistleri yakından ilgilendirmektedir. Bunun içindir ki tüm olanaklar seferber edilmiştir. Seçim süreci hızlanmadan önceki dönemlerde gündeme gelen ve aslında yine bölgeye dönük emperyalist projelerin ihtiyacı olarak ve bunlara uygun biçimde hayata geçirilmek istenen bir

neri tersiyle itmekte gecikmedi. Bunun için dir ki projeye birkaç devşirme Kürt'ün dışında hiçbir onurlu Kürt aydın ve sanatçı dahil edilemedi.

Seçimler devletin Kürt "duyarlılığını" artırdı!

Egemenler cephesinden atılan diğer bir adım da Kürt illerine sınırsız bir "yardım kampanyası" oldu.

En yoğun olarak Dersim'de ifadesini bulan "yardımlar", "sosyal devletin gereği" gibi sunularak, neredeyse "her eve bir beyaz eşya" dağıtımı şeklinde süren faaliyetler, bir "seçim şovu" olmanın da ötesine geçti.

En yoğun olarak Dersim'de ifadesini bulan "yardımlar", "sosyal devletin gereği" gibi sunularak, neredeyse "her eve bir beyaz eşya" dağıtımı şeklinde süren faaliyetler, bir "seçim şovu" olmanın da ötesine geçti.

dizi "açılım", seçimlerle birlikte öncelikli olarak ele alınmaya başlanmıştır.

Söz konusu "açılımlar"ın en başta da Kürtler'i hedef aldığı ise, bir dizi uygulamada çok net biçimde ortaya çıkmıştır. Ancak bu uygulamaların en önemlilerinden biri olan "TRT Şeş" Kürtler arasında beklenen etkiyi yaratamadı. Kürt halkı bu projeyi eli-

Osmanlı'dan başlayıp, TC tarihi boyunca süren, devlet eliyle gerçekleştirilmiş çok sayıda katliama sahne olan Dersim bölgesinin öteden beri "terör yuvası", Dersim halkının ise potansiyel "terörist" olarak damgalanması gerçekliği yok sayılarak/unutturulmaya çalışılarak, bir anda devletin "şefkatli eli"nin

uzanması gibi bir durum ortaya çıktı.

İkiyüzlü ve inandırıcılıktan uzak olan seçim yatırımları ile birlikte, uzunca yıllardır "devletle barıştırılma" çabaları güdülen, ancak bu çabalar daha çok da yozlaştırmaya dönük pratiklerde dışı vuran Dersim halkının "islah edilmesi" girişimlerine, böylece yenileri de eklenmiş oluyordu.

Aynı günlerde bölgede 10 bin korucu kadrosu açmaya dönük girişimlerin başlatılması ise, bölgeye dönük asimilasyona ve imhaya dayalı politikaların artarak süreceğine de işaret etmektedir.

Egemen sınıfları, daha belli bir süreliğine de olsa temsil etme görevini üstlenmiş olan AKP'nin, seçim çalışmalarına ilişkin yayınladığı bir iç genelge yansıdı geçtiğimiz günlerde kamuoyuna. Özetle Kürt illerinde seçimleri almaya dönük ayak oyunlarının nasıl ele alınacağını içeren genelgede en çarpıcı vurguyu, DTP nezdinde, Kürt Ulusal Hareketi ile devrimci hareketin nasıl birbirine düşürülebileceği ve bu yolla da nasıl Kürt-Türk emekçi yığınlarından soyutlanacağı üzerine getirilen "yol-yöntemler" oluşturuyor.

Böylece, ırkçı-şoven zihniyetin her vesileyle olduğu gibi, seçimler vesilesiyle de hem de daha üst boyutlarda hayata geçirilmek istendiğine de şahit oluyoruz bir kez daha.

Tüm kozlar oynanıyor

Yerel seçim gündemiyle birlikte hız kazanan "açılım" furyasına eklemelenmekte gecikmeyen düzen partilerinden biri de faşist ideolojinin en uçlarında seyir etmeyi sürdüren **CHP** oldu. Ancak CHP'nin "açılım" politikası kendi seçmen tabanında bile "bu kadar da olmaz" dedirtecek pratiklere sahne olmakta gecikmedi. Gerçekte ise CHP'nin onlarca yıldır gizleme çabasında olduğu faşist-gerici yüzü iyice açığa çıkmakla kalmayıp, CHP'nin bu gerçekliğini her fırsatta dile getiren ve CHP'ye yaklaşımını buna uygun belirleyen bizlerin bu yönlü tespitleri de bir kez daha doğrulanmış oldu.

Yıllardır Alevi oyları üzerinden kendini var etmeye çalışan ve maalesef azımsanmayacak sayıda Alevinin hala umut olarak görmeye devam ettiği CHP, önce türban ve bu-

nun devamında ise "kuran kursu açılımı" ile gündemdeki yerini aldı. CHP'nin, İslami tabana göz kırpmayı sürdürerek, kuran kursu üzerinden yapmaya çalıştığı seçim propagandasına AKP cephesinden verilen "yeterince kuran kursu var" yanıtı ise ironik ama daha çok da trajik-komik bir tablo ortaya çıkardı.

CHP'nin bu çıkışı ise, İslami kesimden oy kapma olarak okunması gerektiği kadar, emperyalistlere mesaj verme olarak da okunmak durumundadır. CHP'nin emperyalistlere vermeye çalıştığı mesaj "**biz de en az AKP kadar hizmete hazırız, bu hizmet İlimli İslam projelerini de içerebilir**" biçiminde özetlenebilir.

Yerel seçim gündemiyle birlikte, bir kez daha egemen sınıfların ve de onların temsilcilerinin, bir yandan birbirlerine dönük "tencere dibin kara seninki benden kara" yöntemlere başvurdukları, diğer yandan ve esas olarak da, Kürt-Türk çeşitli milliyetlerden emekçi halka dönük düşmanca tutumlarından nasıl ortaklaştıklarına şahit olmaktadır. Birbirlerine karşı çatışyormuş gibi görünürken bile belirleyici olanın **halk düşmanlığı** olduğu görülmektedir.

Bu düşmanlığı seçim çalışmalarında olduğu kadar, şu süreçte yaşanan kriz bahaneli hak gasplarına dönük yaklaşımlarında da çok net olarak görmek/yaşamaktayız.

Ancak, onlar ellerindeki tüm kozları oynamaya, emekçi yığınların derinleşen sefaletini, yoksulluğunu, açlığını, işsizliğini oya çevirebileceklerini, sömürü ve talanı daha pervasızca sürdürebileceklerini düşünseler de, bu hedefe doğru yol alırken, Kürt-Türk emekçileri birbirine düşürmeye dönük ırkçı-şoven politikalara daha sıkı sarılsalar da, bu politikaları hayat geçirmenin o kadar kolay olmadığının çok iyi farkındalar.

Onlar da bilmektir ki, ellerindeki tüm kozları ortaya sürseler de, esas kozlar, sisteme karşı hoşnutsuzlukları sadece ülke değil, dünya genelinde artan, ezilen emekçi yığınların ellerindedir. Ezilenlerin ellerindeki kozları almaya güçlerini yetmeyeceğini, ezilenler kozlarını oynamaya başladığında kaçacak delik arayacaklarını çok iyi bilmekteler! Bu kadar çırpınmaları da bundandır!

Sınıfsal Yaklaşım

DİRENİŞE VE MÜCADELEYE ÇAĞRI

1.5 aydan az bir süre kalmışken, seçimlerin belediyelerdeki yönetim kavgasından öte genelde yaratacağı etki ve bunu da içine alan ana gündemler üzerinden politik mücadele kızılsın. Bu gündemlerin önde geleni ekonomik kriz, daha da ağırlaşan sonuçları ile bütün sınıfları kuşatmış, çatışmanın ileri biçimlerine doğru yol alınan bir süreci başlatmıştır. Türk egemen sınıfları, yaşamsal olan bu sorunla uğraşmayı dert edinirken, kendi sınıf ve rant kavgarlarını da sürdürmekte, **esas parantezde** kurulan hesaplar için rol alma konusunda, çıkacakları güç tartışında ağırlık hesabı da yapmaktadır.

Yerel seçimlerin dönemsel rolü ve ağırlığı, egemen sınıf kliklerinin ona paralel hamlelerini koştulamakta, "tencere dibin kara" misali çirkefliler içerisinde ve toplamında düzenin "**kendiliğinden**" teşhiri yapılmaktadır. Ayrılık ve aykırılık adına çizmeye çalışılan görüntünün aslında ne kadar da birbirinden **farksız** olduklarına karşılık geldiği noktada resmedilen tablo, sistemin alternatif yaratmakta zorlandığını ispatlamaktadır. Bu durum ekonomik ve sosyal yaşamı giderek bozulmuş geniş halk yığınlarındaki çaresizlik ve umutsuzluğun, sistem di-

şı arayışa yönelimini **güçlendiren** bir olgu haline gelmektedir.

AKP, şampiyonu olduğu sadakadilenci ekonomisi taktiğini girdiği bütün seçimlerde olduğu gibi bu kez de uygulayacağını genel seçimlerden itibaren yürüttüğü çalışmalarla ortaya koymuş ve son aylarda **gaza** basmıştır. Belediyeleri bir yana, valileri eliyle yürüttükleri kampanyalar ayyuka çıkmakta ama daha önemlisi bu uygulamalar savunulmaktadır. Her kesimden her alandan destek ve yandaş sağlama amacıyla türlü kampanya ve atraksiyonların bir ucunda ve kimi kez merkezinde yerel seçimler vardır. Alevi açılımı, Nazım'a vatandaşlık, TRT 6, Çetin Altan'a ödül, Davos şovu, Ergenekon dalgaları...

En büyük rakibi CHP'nin ABD ve AB nezdinde itibar yitirmiş, politik arenada etkisiz kalmış, dayandığı mevzilerde kan kaybetmiş haliyle geliştirdiği "ataklar" ise kendi yandaşları arasında dahi **acınası** görüntüler çizmektedir. Çarşafa rozet takan, mahalle evlerinde kuran kursu vaat eden CHP, "ilkesel" konularda açmaza düşmekle, yaşadığı "**depresyon**" konusunda fikir vermektedir. Yıllardır "şeriat tehlikesi" ve "laikliğin asli rolü"nü temel slogan belle-

yen bu kliğin inandırıcı olma gücü iyice zayıflamış, büyük şehirler üzerinden AKP'yi kuşatma ve erken seçime zorlama stratejisinin yürüme şansı kalmamıştır.

Ancak dönemin gerçek aktörleri (yalnızca) bunlar değildir. Bunlar, halk adına da siyaset yapmaları sıfatıyla politik yaşamın yegane figürleri/özneleri gibi hareket etmektedir. Oysa, işçi sınıfı, emekçi sınıflar ve köylülük politik arenanın dışında tutulmakta, **bütün kararlar ve tasarruflar** onlara yönelik olduğu halde her şey onların haricinde gerçekleştirilmektedir. Seçimler, bunun görünürde istisna kıldığı ortamlar olarak kabul edilir. Egemenler için bu bakımdan da zor dönemlerdir. Halka gitmek, bol bol yalan söylemek, oy dilenmek zorundadırlar. Her ne kadar aldatma ve gelmen bin bir türlü mekanizması kurulmuş olsa da seçimler yine de zor dönemlerdir...

Bu kez seçimlerle atlatılmayacak bir evreye girilmiştir. Sandiktan güvenoyu ya da vızeli konuşarak bekleyenler yanılmaktadır. Ekonomik ve sosyal krizin politik arenayla ilişkisi, seçimleri **aşan** boyutlarda kurulmaktadır. Bunun nedenleri dünya ve bölgedeki gelişmelere bakıldığında daha iyi okunabilmektedir. Ancak egemen sınıfların farklı kesimlerden sözcüleri ve kimi akıl hocaları da bu duruma işaret eden uyarıları yapmaktan geri durmamaktadır. AKP, ileriye dönük hamle ve hesaplara sahip gibi gözükse de seçimlerle kafayı daha fazla bozmuş durumda "**akıntıya**" kürek çekmektedir. Seçim sonuçları üzerin-

den atılacak adımlar hiç kuşkusuz belli etkiler yaratacaklar ama ekonomik ve sosyal krizin **dalgı şiddetini** ölçmek kolay değildir.

Tam da burada sınıf mücadelesinin dinamikleri üzerinde durmak gerekecektir. 15 Şubat **Kadıköy** mitingi, 29 Kasım'dan (Ankara) sonra yeni bir buluşma ve zirve olmasıyla, daha aşkın ve coşkulu havasıyla sürecin çıkış noktalarından birisi kabul edilmelidir. "Krizin bedelini ödemeyeceğiz", slogandan öte bir direniş hattını, bir mücadele platformunu ifade etmektedir. Bunun için krizin faturasını emek cephesine ödemek isteyenlere karşı, **bütün alanlarda ve birlikte** mücadele yürütülmesi gerektiği ortadadır. Bunun da mevcut konfederasyon önderlikleri ile gerçekleştirilmesinin olanaksızlığı görülmektedir. Son mitingin ortaklaştırılmasının ve yapılmasının önüne dahi türlü "**engeller**" çıkarılmıştır.

Türk-İş'in durumu tartışma götürmez biçimde açıktır. DİSK'in "Krizle Karşı Sosyal Program" adı altında sunduğu "**çözüm**"; (22.01.09), TÜSİAD, TOBB gibi patron örgütlerinin önerisiyle aynı çerçevede, kamu kaynaklarının değişik şekillerde sermayeye aktarılmasını öngörmekle nihai olarak faturayı yine emekçi sınıflara kesmektedir. Yine Ocak ayının son haftasında Bakanlık ile işçi ve işveren sendikaları arasında (Üçlü Danışma Kurulu) "Kısa Çalışma Ödenegi" üzerinde uzlaşın düzenleme de **yükü** devlet aracılığıyla emekçiye yükmanın somut örneği olmuştur. Kadıköy mitinginde hükü-

mete "**sevgili**", başbakana "**sayın**" diye seslenen KESK başkanı, "Avusturya İşçi Marşı"ndan pasajlar okurken her zamanki gibi sahtekârlık yapmaktadır.

Kriz dönemi işçi sınıfı eylemleri peşi sıra gelmiştir. Bunların uzun ömürlü olmadığı, parlayıp söndüğü, koordinasyon sorunu yaşadığı, sendikal ihanetin boyutları (Brisa, Lastik-İş), nispeten daha iyi örgütlü konumdaki yerlerde dahi önderlik sorununun yakıcılığı (Sinter, Birleşik Metal-İş) görülmüştür. Direnişler sürmekte, yenileri gündemleşmektedir. Bunların şu süreçte yerel seçim ortamında boğulması, gündeme "karışması" riski elbette vardır ama esas sorun **önderlik ve örgütüdür**. Nitekim henüz seçim atmosferi kızışmadan yaşananlara buna örnektir.

Ancak ekonomik kriz daha da derinleşecek ve "**seçim örtüsü**" kalkacaktır. Kadıköy bunun izlerini taşımaktadır. 1 Mayıs'a giden yolda önemli birikimler yaratmak için koşullar olgunlaşmaktadır. Emekçi sınıfların bendini aşmak ve belli mücadele mevzileri kazanmak için **patlama** yapmaya ihtiyacı vardır. Bu sayede, reformist-gerici önderliklerin sultasını kırmak, **devrimci/sınıfsal** sendikal çizginin hareket ve inisiyatif alanını genişletmek de mümkün hale gelebilecektir. Süreç, önemli günlerle dolu bir Mart ayından geçilerek akacaktır. Bu konuda en kritik duruşun **Newroz** olduğu unutulmamalıdır. Kriz saldırısına karşı yürütülecek mücadele **kesintisiz** biçimde sürdürülmek zorundadır.

Seçim kampanyamız bu eksenden koparılmadan yürütülmek durumundadır. Adayar büyük ölçüde belirlenmiş, seçim ittifakları netleşmiş, çalışmalara başlanmıştır. Tavrımızı açıklayan yazıda vurguladığımız gibi, gösterdiğimiz ya da desteklediğimiz her aday için **bütün olanaklarımız ve gücümüz** seferber edilerek faaliyet yürütülmektedir/yürütülecektir. Sembolik, pasif bir destek tavrı içerisinde olmadığımız, olamayacağımız bilinmelidir. Tavrımızın, yerel yönetimler ile ilgili anlayışımızı, düşünmeye yönelimi ve devrim propagandasını içereceği, bu bağlamda adayın desteklenmesi çerçevesinden soyutlanmayacağını da anlaşılması gerekmektedir.

Seçim dönemlerinde kitlelerin politik olarak daha fazla duyarlı hale geldikleri, kampanya çalışmalarına ilgi gösterdikleri bilinmektedir. Kriz koşulları bunun etkisini artırmıştır. Egemenlerin kullandıkları argümanlar ve sıra dışı hamleler ile anın Ergenekon gibi gündemleri ile süreç, hem kaotik hem de propaganda açısından **zengin** biçimde akmaktadır. Bu durumdan iyi biçimde yararlanmak, teşhir ve aydınlatma faaliyetini **etkin** biçimde yürütmek gerekmektedir. Kampanya çalışmaları için herhangi bir adayın desteklenmesinin şart olmadığı bilinmektedir. **Faşist partilere oy verilmemesi yönünde, düzenin teşhirini içeren ve emekçileri devrimci safalarda mücadeleye çağırın kampanyamız her yerde yürütülmelidir.**

Sinter'de "sınıfa karşı sınıf savaşı" var!

Dudulu Organize Sanayi'de bulunan, Birleşik Metal-İş üyesi Sinter Fabrikası'nın işçileri, iki aydan fazla bir süredir gerçekleştirdikleri direnişle, mücadelelerinin uzun soluklu olacağını işaretlerini vermeye sürdürüyor.

çalışıyor. Tüm bu hak gasplarının birinci dereceden muhatabı olan işçi ve emekçiler ise, sendikal bürokrasi ve ihanete ve de işgal vb. eylemlerinin patronlardan önce bunlar tarafından bitirilmesi çabalarına rağmen, uzun soluklu direnişlerle kendilerine dönük saldırıları geri püskürtmeye çalışıyorlar.

Dudullu Organize Sanayi'de bulunan, Birleşik Metal-İş üyesi **Sinter Fabrikası'nın** işçileri de, iki aydan fazla bir süredir gerçekleştirdikleri direnişle, mücadelelerinin uzun soluklu olacağını işaretlerini vermeye sürdürüyor. Mücadeleleri Sinter işçileriyle aynı günlerde başlayan **Gürsaş işçileri** de aynı şekilde, iki aydan fazla bir süredir fabrika önünde direnişler ve onlar da uzun soluk-

lu bir direnişe imza atmada kararlı olduklarını her vesile ile kanıtıyorlar.

Her iki direnişe çeşitli sendika ve kurumlardan destek ziyaretleri eksik olmuyor. Emekten yana güçler direnişçi işçileri mücadelelerinde yalnız bırakmıyor. Bu ziyaretlerden biri de **13 Şubat** günü gerçekleştirildi. DISK'in kuruluşunun 42. yılı vesilesiyle gerçekleştirilen kitlesel ziyarete, çok sayıda emek dostu kurum ve sendikanın yanı sıra, DISK ve KESK Genel Merkez yöneticileri de katıldı. Ziyaret, kitlenin saat 12.00'de Dudullu Organize Sanayi'nin A Kapısı'nda buluşması ve buradan Sinter işçilerinin bulunduğu yere kadar yürünmesi ile başladı.

Kortej, sloganlar eşliğinde Sinter işçilerinin yanına geldiğinde, burada direnişçi işçiler

tarafından coşkulu bir şekilde karşılandı. Sık sık "**Yaşasın onurlu mücadelemiz**", "**Sinter işçisi direnişin simgesi**" gibi sloganların atıldığı ziyarette, DISK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi** ve KESK Genel Başkanı **Sami Evren** birer konuşma yaptılar.

Sinter direnişinin ardından, Gürsaş işçilerini de ziyaret eden kitle adına burada da, krize ve krize karşı direnmenin zorunluluğuna vurgu yapılan konuşmalar yapıldı.

Gürsaş işçileri; "Direniş devam, kazanacağız!"

Sinter işçilerine yapılan ziyaret başlamadan önce, yine Birleşik Metal-İş üyesi olan, Gürsaş işçilerinin yanına giderek, direnişin gündüzatıyla ilgili işçilerle görüştük. Bu arada Gürsaş işçilerinin 5 Şubat günü gerçekleştirdikleri fabrika işgalinin de nasıl geliştiğini öğrenmeye çalıştık.

Gürsaş'ta direnen işçi sayısı hali hazırda **16 kişi**. Yani sayı neredeyse iki katına çıkmış bulunuyor. Dışarıda direnişin sürdürüldüğü günlerde, patronun içerdeki işçilere dönük baskıları da artmış. Çalışan işçiler bunun üzerine patronun görüşme talep etmiş. Patron gö-

rüşmeyi kabul ettiğini söyleyince, 4 Şubat günü kantinde toplanmışlar. Bundan sonrasını şöyle aktarıyor direnişçi işçilerden biri:

"İşveren görüşmeyi kabul ettim demesine karşın o gün bize oyun oynadı. Biz 23 işçi kantinde kendisini beklerken, o yanında noterle gelerek 'çalışmıyorlar' diyerek tutanak tutturdu. Aynı akşam da bizlerden savunma istedi. Dağıldıktan sonra, gece yarısı kantinde toplanan 23 kişiden 14'ünün evlerine telefon geldi, yarın işe gelmeyin diye. Yani işten çıkarılmıştık. Ancak biz ertesi sabah işe geldik. Kapıda polis ve özel güvenlik vardı. İşten çıkarılmış olanları içeri almamak için, kimlik kontrolü yapıyorlardı. Biz bunun hukuksuz olduğunu söyleyerek, onları kenara itip içeri girdik. İşgal de böyle gündeme geldi. Tabii hemen polis geldi fabrikaya. Ardından da sendika yöneticileri. Sendika bize yaptığımızın 'hukuksuz' olduğunu, hakkımızda işlem yapılabileceğini söyledi ve işgali bitirmemizi istedi. Hakkımızı hukuksal yollarla arayacağımız! O günden beri de dışarıdayız. Ancak biz haklılığımıza inanıyoruz ve 'direnişe devam, kazanacağız' diyoruz." (Kartal)

Vira-Kürşat işçilerinden Büyükşehir Belediyesi'ne 21 bin imza

Kadrolu iş ve iş güvencesi talebiyle yaklaşık 1.5 aydır İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde dönüştürülmüş olarak açlık grevi yapan Vira-Kürşat taşeron işçileri, talepleri doğrultusunda topladıkları 21 bin imzayı CHP Genel Merkezi, CHP İzmir İl Örgütü ve İzmir Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na sundu.

12 Şubat günü saat 14.00'te Konak Eski Sümerbank önünde bir araya gelen taşeron işçileri buradan Büyükşehir Belediyesi önüne kadar yürüyerek bir basın açıklaması gerçekleştirdi. İşçiler adına basın açıklamasını okuyan **Özkan Kılıç**, Büyükşehir Belediyesi Başkanı CHP'li Aziz Kocaoğlu'nun kameralar karşısında halkçı bir görüntü çizdiğini, ancak uygulamalarının sosyal belediye-

lik anlayışı ile taban tabana zıt olduğunu belirterek, kendilerini yağmurlu, çamurlu, aç, susuz belediye önünde bekletmek zorunda bırakanların bunun bedelini ödemeye hazır olmaları gerektiğini söyledi.

İşçiler yaptıkları basın açıklamasının ardından, işlerine iş güvenceli olarak geri dönmek ve taşeron sisteminin kaldırılması talebiyle topladıkları 21 bin imzayı İzmir Büyükşehir Belediyesi ile CHP İzmir İl Örgütü'ne sundu ve Konak Postanesi'ne giderek CHP Genel Merkezi'ne gönderdi.

"**Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya hayır**" pankartının açıldığı eylemde sık sık "**Yaşasın sınıf dayanışması**", "**Direne direne kazanacağız**" sloganları atıldı. (İzmir)

TEGA işçisi 1 yıldır direnişte

Sincan Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ve bu bölgedeki ilk direniş olması sebebiyle daha bir önem taşıyan TEGA Mühendislik A.Ş. işçilerinin grevi birinci yılını geride bıraktı. Direnişin birinci yılını doldurması sebebiyle **Ankara Emek ve Meslek Örgütleri Platformu** 7 Şubat günü TEGA Mühendislik önünde bir basın açıklaması yaparak geride bırakılan 1 yıllık süreci anlattı.

Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Şube Başkanı **Seyfettin Güleğül** tarafından okunan açıklamada "TEGA işçileri 7 Şubat 2008 tarihinde greve çıktılar ve bugün grevlerinin 1. yılını doldurmaktadırlar. Grev başladıktan sonra yasadışı olduğu halde dışarıdan grev kırıcı işçileri getiren, bu duruma karşı yaptığımız haklı ve yasal itirazlar üzerine üyelerimize bu kişileri saldırarak, arbede çıkmasına yol açan, grevdeki 72 işçiyi işten çıkartarak 'yasa dışı' tanımını bile utandıracak kadar yasa dışı girişimlerde bulunmaktan çekinmeyen, greve çıkmadan önce üyelerimize çalıştıkları süreler için

hak ettikleri ücretleri bile ödemeyen TEGA işvereni ne yazık ki resmi kurumların da desteğini almaktadır" denildi.

Güleğül yaptığı açıklamada greve başladıktan sonra kaçak işçi çalıştırılmasına karşı yapılan başvurulara rağmen tüm resmi devlet kurumlarının işçilerin taleplerini görmeyen olduklarını söyledi. Basın açıklamasının ardından Bursa'da Asil Çelik işçilerinin, İstanbul'da Sinter ve Gürsaş işçilerinin, Mersin'de **Akan-Sel** işçilerinin grev ve direnişlerini selamladı. (Ankara)

29 yıl sonra gelen grev

ATV ve **Sabah** gazete ve dergi gruplarının bağlı olduğu **Turkuvaz Medya Grubu**'nda örgütlü olan **TGS (Türkiye Gazeteciler Sendikası)**'dan birçok işçi patronların baskısı ile sendikadan istifa ettirildi. Daha sonra çeşitli iş kollarında işyeri temsilcileri de işten atıldı. TGS görüşmelerinde 59 maddeden 22'sini kabul edip, ücret, sosyal yardım, kıdem ve ihbar tazminatı gibi gazetecilerin mesleki haklarını koruyan önemli maddeleri kabul etmeyen Turkuvaz patronları görüşmelere devam etmedi. Bunun üzerine grev kararı alan TGS, **13 Şubat Cumartesi** günü **İstanbul Balmumcu** ve **Sefaköy**'de grev pankartı asarak eyleme başladı. Eyleme çeşitli sendikalar da destek verdi.

Eylemde konuşma yapan **TGS Genel Başkanı Ercan İpekçi**, Türk basınında tarihi bir gün yaşandığını, 29 yıl önce banknot matbaasında 12 Eylül Askeri Darbesi'yle bastırılan grevden sonra ilk kez basın emekçilerinin greve çıktığını söyledi. Konuşmanın ardından müzik dinletisi ile halay çeken işçiler dinletin bitmesi ile birlikte Sefaköy'deki işyeri önüne "**Bu İşyerinde Grev Var!**" yazılı pankartı asarak eylemi tamamladılar. (İstanbul)

E-Kart'ta sendikal işçiye tahammülsüzlük

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Eczacıbaşı'na bağlı taşeron firma **E-Kart** patronunun hem aylardır grevde olan Basın-İş üyesi işçilere hem de içerde çalışan sendikal işçilere dönük saldırılarını sürdürüyor.

Bugüne kadar çok sayıda grev kırıcı yonteme başvuran E-Kart patronu, bir süre önce de grevdeki işçilere, geriye dönük haklarından vazgeçerek işbaşı yapmalarını teklif ederek, grevi işçilerin aleyhine bitirmeye çalışmıştı.

İçerde çalışan sendikal işçilere dönük de çok yönlü baskı uygulayan E-Kart patronu, 10 Şubat'ta da 4 sendikal kadın işçiyi işten attı.

Basın-İş Sendikası, sendikalarına üye 4 işçinin daha işten atılması üzerine 13 Şubat'ta E-Kart önünde bir basın açıklaması yaparak, patronun süren greve ilişkin uzlaşmaz tutumunu ve de buna ek olarak 4 işçinin daha işten atılmasını protesto etti.

Basın-İş'in örgütlü olduğu Rotopak işçilerinin, Gebze Sendikalar Birliği, Deri-İş, Kristal-İş ve Genel-İş'in yanı sıra, çok sayıda kurum ve siyasi partinin de katılarak destek verdiği eylemde, işten atılan kadın işçiler adına da bir konuşma yapıldı.

(Kartal)

Emekçinin gündemi

DDSB toplantılarının ardından...

Geçtiğimiz haftalarda düzenlenen DDSB toplantıları tartışma ve netleşme ihtiyacı duyulan birçok noktayı ortaya çıkardı. Uzun mücadele geçmişine rağmen DDSB'nin sürece yanıt olacak bir politik netlik taşımadığı bu tartışmalarda açıkça görüldü. Kuşkusuz bunun çok çeşitli nedenleri var. Ancak belli ki bu tarz tartışma ve toplantıların yapılmaması, örgütlenme ve koordinasyondaki sorunlarla birleşince bir yığın sorunu önümüzde bulmamız sonucunu doğuruyor.

Uzun bir aradan sonra politik çizgimize ve örgütlenmemize dair ciddi anlamda bir tartışma yürütüyoruz. DDSB'lilerde bunun coşkusu ve heyecanı yanında çeşitli kaygıların taşındığı da bir gerçek. Bütün bunlar bir

yanıyla doğal ve olumlu şeyler. Tartışmayı çok gerekli görmeyen ya da pek bir sonuç çıkmayacağını düşünenlerimiz, tek yanlı bir şekilde pratiğe dönük vurgu yapanlarımız bulunuyor. Bütün bunların çıkış noktasında da elbette haklı olan yanlar var. **Fakat tartışmalar gösterdi ki en başta DDSB'nin aktif faaliyetçilerin de bile ortak bir anlayış ve eylem birliği bulunmuyor.** Bu anlamda "anlayışımız, çizgimiz belli" şeklindeki yaklaşımların yaşamda pek de karşılık bulmadığı görülüyor. O nedenle ihtiyaç duyulan her konuda arzulamaya ve tartışmaya yönelmemiz bir zorunluluk olarak kendini hissettiriyor. Bunu belirtirken hemen bir ayrım çizgisi de belirlememiz gerekiyor. Bu tartışmaları yürütürken alan-

larımızdaki faaliyetleri de aksatmayacak şekilde bir çaba ve emek sarf etmemiz gerekiyor.

Sorunlarımız tartışırken gözden kaçırmamız gereken en temel husus, sorunlarımızın sınıfın ve genel olarak toplumun yaşadığı sorunlarla olan ilişkisidir. İşçi sınıfının ve genel olarak emeğin üretim süreci içerisindeki parçalanmışlığı, bu anlamda değişen sınıf ve toplum profili tarafından yeterince araştırılmış ve tartışılmış değildir. **Değişik alanlarda bulunan yoldaşlarımızın ya da DDSB faaliyetini geçmişten beri omuzlayan faaliyetçilerimizle yeni faaliyetçilerimizin farklı noktaları öne çıkarmaları biraz da bunun sonucudur.** Net olan şu ki; DDSB'nin ilk kurulduğu yıllardaki işçi ve emekçi profili ile bugünkü profil aynı değildir. İşçi sınıfının ve emeğin parçalanmışlığı örgütlenmede de buna uygun tarzları gerektirirken milyonlarca işçisi ve örgütsüz kitleyi kucaklayacak yeni araçları yaratmamız da bir zorunluluktur.

DDSB'nin faaliyet kapsamı ve sınırları tartışması bu anlamda önemli bir yerde durmaktadır. Ve aslında biz bunu tartışırken sınıfın ve toplumun değişen profilini de tartışıyoruz.

DDSB toplantılarında yürütülen tartışmalara baktığımızda birçok noktada net olmayan görüşler taşıdığımız, hatta ciddi bir kavram kargaşası yaşadığımız görülüyor. Bunlara kısaca değinecek olursak; demokrasi sorununu kavrayışta, bunun sınıf çalışması ile olan ilişkisinde ve demokratik kitle örgütü olma niteliğinde önemli kavrayışsızlıklar yaşıyoruz. Bunun bizim kiteselleşmemizle ve temsil ettiğimiz anlayışın güçlenmesi ile doğrudan ilgili bir sorun olduğunu belirtmeliyiz. Yine bununla bağlantılı olarak demokratik tarzda örgütlenme ve faaliyet yürütmede de kavrayışsızlıklar ve bir amatörlik bulunuyor. Bir program ve hukuksal çerçevemizi oluşturacak olan "tüzütün" nasıl hazırlanması gerektiği konusunda da deneyimsizlik ve bilgisizlik yaşıyoruz. Bütün bunlar

bir süreç dâhilinde çözümlenecek sorunlar olarak önümüzde duruyor. Fakat daha acil olarak belirtilmelidir ki; DDSB'nin kendi içerisindeki örgütlenme ve koordinasyonu bu süreçte en öne çıkan sorumuzdur.

DDSB'nin tartışma sürecini aynı zamanda kendini yeniden örgütlenme süreci olarak da kavramalıyız. Bu olmadığında ne taşınan kaygıları giderebilir ne de tartışmalardan somut ve örgütsel bir verim alabiliriz. Henüz toparlanma sürecimizin başında bulunsak da 15 Şubat Kadıköy mitingi biz DDSB'liler için de önemli veriler taşıyordu. Bahar eylemlilikleri ve 1 Mayıs'ın bir ön provası niteliğindeki 15 Şubat mitinginde DDSB'lilerin katılımı yetersizdi. Faaliyet alanlarında ön çalışmamızın azlığı ve yaşadığımız hazırlıksızlık kendini somut bir şekilde mitingde göstermiş oldu. Ancak bundan da öte DDSB'lilerin normalde taşıyabilecekleri kitleyi dahi DDSB pankartının altına toplayamadığını belirtmek gerekiyor. Kuşkusuz ki varolan kitemizle, pankart, flama ve slogan-

larımızla alandaki varlığımızı hissettirdik ve daha da güçleneceğimizin mesajını verdik. Fakat daha iyisini yapabildik ve yapmalıydık. Bize gerekli olan daha fazla emek, çaba ve çalışmalarladaki ısrardır.

Tüm eksikliklerimiz karşın DDSB olarak olumlu bir sürecin içerisindeyiz. Aceleci değil, sabırlı ve umutluyuz. **Umudumuz dayandığımız tarihsel deneyim ve mücadele geleceğimizin denilerek geliyor.** İşçi ve emekçilerin mücadelesine dair birçok DDSB'li yoldaşımızda somutlanan önemli bir tarihsel bilgi ve birikime sahibiz. Bize deneyimlerimize yol gösterecek, sınıfın içinden çıkmış ve sınıfa önderlik etmiş yoldaşlarımız var. Umut taşımamız için hiçbir neden yok. Tarihsel birikimimizi önümüzdeki sürecin ihtiyaçlarına göre geliştirebildiğimizde orta ve uzun vadede kazanımlarımızın büyük kısmı kaçınılmazdır. İçinden geçtiğimiz kıyıcı süreci bize bu anlamda birçok olanağı sunacaktır. Tüm DDSB'liler bu bilinç ve umutta daha büyük mücadelelere hazırlanmalıdırlar.

Direnişte ısrar zaferi tattıracaktır!

Mersin Limanı'nda AKAN-SEL işçilerinin 38 gündür devam eden direnişi hala canlılığını korumakta ve coşukluğu bir şekilde sürmektedir. Biz de işçilerle röportaj yapmak için yanlarına gidiyoruz. İşçilerin halaylar çekip birbirleri ile şakalaşmaları ve coşuklukları bizleri de etkiliyor. Her halay bitiminde sloganların atılması direnişin politik özünün korunmasını sağlıyordu. İşçilerin yanına yaklaşarak "merhabalar, bizler işçi-köylü gazetesinden geliyoruz" diyerek sorularımıza başlıyoruz.

- Egemen sınıflar kendilerinin yarattığı ekonomik krizin faturasını, halka ödetmeye çalışıyor. Son süreçte birçok işçi işten çıkarıldı. Siz de sendikali olduğunuz için işten çıkarılan işçilerdensiniz. Ekonomik kriz ve işten çıkarmalar hakkında ne düşünüyorsunuz?

Şerif Çelik: Liman özelleşmeden önce de ben burada çalışıyordum. O kadar karşı çıkmamıza rağmen daha iyi olacağını söyleyerek sermayedarlar peşkeş çekip özelleştirdiler. 101 kişiyi sendikaya üye olduğumuz için işten çıkardılar. Bugün 38. günümüz hala direnişteyiz. Ne hükümet ne de içerdeki yetkililer bizi muhap tap alıyor. Bu mücadele bizim için artık **ekmek ve onur** mücadelesi oldu. Sonuna kadar sürdüreceğiz. Tüm emek dostlarına teşekkür ediyoruz. Bize sürekli destek olurlar.

- Direnişteki işçiler olarak talepleriniz ve yapmak istedikleriniz neler?

- Talebimiz sadece dışarıdaki işçilerin işlerinin başlarına dönmesi.

Sendikal hak, insan gibi çalışıp, insan gibi yaşamamız dışında hiçbir talebimiz yok. Biz sadece adaletli bir pay-

laşım istiyoruz.

- Son olarak diğer işçilere bir mesajınız var mı?

- Bütün arkadaşlara, emek dostlarına tek mesajım örgütlü olmak,

örgütlü olmak, örgütlü olmak. Türkiye'de insanların hangi koşullarda çalıştığını az çok tahmin ediyoruz. Ama örgütsüz olduğumuz süreçte sermaye bizi sömürecek.

"Destek bekliyoruz!"

Şerif Çelik'e teşekkür ederek diğer bir işçinin yanına gidiyoruz.

- Ekonomik kriz ve işten çıkarmalar hakkında siz ne düşünüyorsunuz?

Ahmet Songur: Küresel kriz Türkiye'de var. Ama Mersin Limanı'nda yok. Limanda sendika krizi var.

- Talepleriniz ve yapmak istedikleriniz neler?

- Sendikali olarak işimizin başına geçmek istiyoruz. Arkadaşlarla beraber, halaylarımızla ve adamları dövecek (işçilerin halay eşliğinde elinde

değnekle oynadıkları bir oyun) içeri girebilmek. Ne zam ne de başka bir şey istemiyoruz.

- Son olarak diğer işçilere bir mesajınız var mı?

- Onların da desteğini bekliyoruz. Tüm işçi ve emekçilerin desteğini bekliyoruz. Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz. (Mersin)

Direniş destek amaçlı faks eylemi

Limani işçilerinin direnişine destek amaçlı 11.02.2009 tarihinde **Partizan, DHF, ESP, Barikat ve EHP** olarak ortak faks eylemi düzenledik. Eylemin duyurusunu yapmak için ve işçilere destek verdiğimizizi, onların haklı mücadelelerini desteklediğimizi belirtmek için saat 12.30'da Liman'ın önünde bir araya geldik. Fakat aynı saatte sendikaların da eyleminin olmasından kaynaklı sendikaların düzenlediği eyleme destek verdik. Eylemde sık sık **"Direne direne kazanacağız", "Yaşasın sınıf dayanışması"** vb. sloganlar atıldı. Daha sonra 5 ku-

rum postane önünde bir araya gelerek ortak bir metin okundu. MIP (Mersin International Port)'tan atılan işçilerin işe geri alınması ve bu saldırıyı kınama amaçlı faks çekildi. (Mersin'den bir İK okuru)

Tütün üreticileri her şeyin farkında!

2009 bütçesine umut bağlayan köylüler bütçenin 5.5 milyon TL'den % 10 kesintisi ile 4.90 milyona düşürülmesi ile zor günler yaşarken diğer yandan da yetiştirdikleri ürünlerden vazgeçmeye zorlanıyor. Örneğin **Çiftçi Kayıt Sistemi**'ne kayıtlı olan tütün üreticilerine verilecek olan **Alternatif Ürün Desteği**'ne tütün üreticilerinin tepkisi büyükmekte. Hükümetin tütün üreticilerine yönelik çıkardığı Tütün Üretiminden Vazgeçip Alternatif Ürün Yetiştiren Üreticilerin Desteklenmesine Dair Karar doğrultusunda hektar başına verilmesi planlanan 120 TL'lik Alternatif Ürün Desteği'ne **Kozluklu** tütün üreticileri tepki gösterdi.

Bu açıklama üzerine Batman'ın Kozluklu ilçesinde bulunan tütün üreticileri buzdolabı, kütüm, erzak istemediklerini dile getirerek, tütün kotasının kaldırılmasını ve üreticinin önünün açılmasını istedikler. Kozluk Ziraat Odası Başkanı **Fudayıl Yüksel** ise üretici üzerinde uygulanan bu tasfiye ve yoksullaştırma politikalarının bölge özgülünde üreticileri yok etme çalışmaları olduğunu belirtti. (H. Merkezi)

Ürünlerini son kez teslim ediyorlar

Çıkarılan yasalarla önce kota sistemi ile üretici başına 200 kiloya düşen tütün, artık tarihe karışmak üzere. Her yıl Batman'a ortalama 150 milyon TL kazandıran tütün üretiminin bu denli düşmesine karşı mücadele yürüten **Tek Gıda-İş Sendikası** yetkilileri, bacasız fabrika konumundaki tütünün kaldırılmasıyla binlerce insanın işsiz kaldığını ifade ediyorlar.

Son yasa ile tütün ekiminden vazgeçenlere para verilmesine dair uygulamanın kandırmaca olduğunu sözlerine ekleyen sendika yetkilileri; "Batman'da doğru dürüst çiftçi kayıt sistemine bağlı kimse yok. Çiftçilerin çoğu tapusuz. Bu parayı kimse alamayacak. Bu nedenle bu uygulama tam bir kandırmacadır. Önce çiftçileri kaydedin sonra bunu söyleyin" şeklinde açıklamada bulunuldu.

Yılların Tekel'inin resmi anlamda tarihe karıştığını ve yeni ismi ile Tütün Tuz Alkol İşletmeleri (TTAİ)'ne dönüştüğünü ifade eden Tek-Gıda-İş, kota sistemine rağmen Tekel çalışanlarının 2007 yılında Batman'a 51 Milyon YTL, 2008 yılında da 48 Milyon YTL kazandırdığını belirttiler. (H. Merkezi)

Tersanelerde "taammüden cinayetler" devam ediyor!

Adeta ölüm makinesi gibi çalışan Tuzla Tersaneleri'nde gerçekleşen "iş cinayetleri"ne yenileri eklenmeye devam ediyor. Tersaneler neredeyse gemiden çok "ölüm" üretir hale gelmiş bulunuyor.

Tuzla Tersaneleri'nde yaşanan son iş cinayeti 8 Şubat'ta gerçekleşti. **Selim Sevgili** adlı işçi, çalıştığı **Dentaş Tersanesi**'nde, Teknol Denizcilik taşeronunda çalışan kapaklar arasında sıkışarak, feci bir şekilde can verdi. Gemi tamiratında çalışan Sevgili, 30 yaşında, evli ve iki çocuk babasıydı. Sevgili'nin çalışırken yaşamını yitirdiği Dentaş Tersanesi, daha önceki dönemlerde "çalışanlarının hayatı için ciddi ve önlenemez tehlikelere yol açacak olan, başta parlama ve patlama tehlikesi olmak üzere malzeme düşmesi, yüksekten düşme ve elektrik akımına maruz kalmaya yönelik tehlikeler" olduğu gerekçesiyle 5 gün süreyle kapatılmıştı.

Tersanelerde yaşanan 119. iş cinayeti üzerine, Limter-İş Sendikası 10 Şubat'ta Dentaş Tersanesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirerek, son haftalarda artışı geçen iş cinayetlerine dikkat çekti.

Limter-İş Genel Sekreteri **Kamber Saygılı** tarafından yapılan açıklamada, Tuzla Tersaneler bölgesinde, insanca çalışma ve yaşam hakkının dün olduğu gibi bugün de temel bir sorun olmayı sürdürdüğüne dikkat çekildi.

Pendik askeri tersanelerde direniş var!

Bir süre öncesine kadar gerek ücretlerin ödenmesi gerekse diğer tersanelerdeki "iş cinayetlerinin" başlıca nedeni olan iş güvenliği açısından sorun yok gibi görünen **Pendik Askeri Tersaneleri** de, gerek geçtiğimiz haftalarda yaşanan işçi ölümü gerekse ücretlerin ödenmesinde ortaya çıkan sorunlar nedeniyle, Tuzla vb. tersanelerle arasındaki "farkı" kapatma yolunda hızla ilerliyor!

Bunun başlıca nedeni ise, daha önceleri ana firma üzerinden iş yapan Pendik Tersaneleri'nde de artık taşeronlaşmanın başlamış olması.

Ancak taşeronlaşmayla birlikte başlayan sorunlar, beraberinde direnişleri de getirmekte gecikmedi.

Pendik Askeri Tersanesi içinde bulunan CHT Denizcilik Gemi Sanayi'ne bağlı **Detay Denizcilik**'te çalışan Limter-İş Sendikası'na üye 55 işçi, ücretleri ödenmeyince üretimi durdurdular. Patron ise bu gelişme üzerine 8 öncül işçiyi işten attı. İşten atılan işçiler tersane önünde direnişe geçtiler.

Tersane işçilerinin 6 Şubat'ta başlayan direnişi sürerken, tersanede örgütlü olan Harb-İş üyesi işçiler de direnişteki işçilere destek veriyorlar.

Pendik Askeri Tersanesi önünde başlayan direniş, 10 Şubat tarihinde, Tuzla Tersa-

neleri'nde bulunan **Çeliktrans Tersanesi** önüne taşındı.

Hem bunun nedenini hem de direniş giden süreci, Çeliktrans önündeki, direnişçi tersane işçilerden **Ali Rıza Koçak** şöyle özetledi:

"Üç aydan beri maaş alamıyorduk. Buna artı olarak da ücretlerimizi % 10 düşürdüler. Biz bu süreçte ücretlerimizi talep ettik ve aynı günlerde de sendikaya üye olduk. İşveren sendikaya üye olduğumuzu henüz öğrenmediği günlerde, alacaklarımızı ödeyeceği sözü verdi, ama bu arada da bize geriye dönük, haklarımızı aldığımızı dair kağıtlar imzalatmak istedi. İmzalamayınca önce 14 kişiyi alacaklarını ödemedi işten çıkardı. Bunun üzerine atılanlar direnişe geçti, içeride çalışanlar da iş bıraktı. İşten çıkarmalar sonraki günlerde de devam etti. Şu an işten çıkarılanların sayısı 55'i buldu.

Direnin Çeliktrans önüne taşınmasının nedeni ise, bizim bağlı olduğumuz Detay Gemiciliğın şu an Çeliktrans'a iş yaptığını öğrenmemiz."

Direnin tersane işçileri, aynı gün Çeliktrans patronu ile Limter-İş Sendikası'nın da katıldığı bir görüşme yaptılar. Bu görüşmeyi birkaç gün sonra yapılan ikinci bir görüşme izledi. İşçiler bu görüşmeler sonucu, alacaklarının birkaç gün içinde ödeneceği sözü aldılar.

(Kartal)

Hyundai'de toplu işçi kıyımı

Kocaeli'de bulunan **Hyundai Fabrikası**, 1700 işçinin çalıştığı fabrikadan, sekiz yüz işçiyi işten çıkararak, toplu işçi kıyımı gerçekleştirdi. Ekonomik kriz bahaneli gerçekleştirilen kıyımın ardından fabrikadaki üretim tek vardiyaya düşürüldü.

Ekonomik krizi kâra ve emekçilerin kazanılmı haklarını gasp etmeye dönük fırsata çevirmeye çalışan patronların bu keyfi hak gasplarıyla birlikte işsizler ordusu çığ gibi büyüyor.

Şubat'ın ilk günlerinde "3 günlük çalışma yapılacak" bahanesiyle işe çağrılan işçiler, kendilerini bir anda kapı önünde buldular. İşten çıkarmalar, işçilerin 40-50 kişilik gruplar halinde fabrikaya çağrılmasıyla gerçekleştirildi.

Hyundai patronu işçileri sadece işten çıkarmakla kalmayıp, önelerine koyduğu "Kriz nedeniyle yapılan tüm izinlerden doğan haklarından muaf olmak istiyorum" içerikli kağıtlar imzalatmaya çalıştı.

Bu anlaşmayı, kazanılmı haklarına dönük doğrudan bir saldırı olarak gören ve

imzalamak istemeyen işçilere, yalnızca kıdem tazminatları ödeneceği, imzalayanlara ise, kıdem tazminatının yanı sıra, işsizlik ödeneğinden yararlanabilmeleri için gereken çıkış belgesinin yanı sıra, iki maaş da ikramiye verileceği söylendiği öğrenildi.

Anlaşmayı imzalamadan işten atılan işçiler bu duruma tepkililer. Patronun işsizlik fonundan aldığı parayı kendilerine ödediğini

Krizin faturasını yaratanlar ödesin!

Krizin faturasını emekçilere ödetmek isteyen egemenler, belli araçlarla saldırılarına devam etmektedir. İşten atılmaları yanında tarım alanında üreticilere verilmek üzere hazırlanan 2009 bütçesinin düşürülmesi, yapılan saldırıların sadece bir örneğidir. Bu saldırılar kapsamında yazılı bir açıklama yapan **TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Gökhan Günaydin** düşürülen bütçe ve çıkarılan yasalarla krizin faturasının tarım alanına kesilmeye çalışıldığını belirtti. 5.5 milyon TL olarak verilmesi beklenen bütçenin % 10 kesintiye uğrayarak 4 milyon 950 TL'ye düşmesi ve daha 2008 bütçesinin verilmeden böyle bir kıyımın gündeliğine tepki gösteren Günaydin şunları söyledi; "Sertifikalı tohum üreten ve kullanan çiftçilere verilen destekler ile tütün üretiminden vazgeçip alternatif ürün yetiştiren üreticilere yönelik desteklerde de kesintiye gidilmektedir. Bu saldırılar kriz ile birlikte artmakta ve tüm fatura emekçilere kesilmek istenmektedir." (H. Merkezi)

İnsanca yaşamak istiyoruz!

Sağlık emekçileri taleplerini dile getirmek için **13 Şubat** günü Ankara'da bir eylem gerçekleştirdi. Türk Tabipleri Birliği (TTB), Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası (Dev Sağlık İş), Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Türkiye'nin dört bir yanından topladıkları ve sağlık emekçilerinin taleplerinin içeren binlerce imzayı yaptıkları bir eylemle Başbakanlığa verdiler. Saat 12.00'de Maltepe'de bulunan TTB Genel Merkezi önünde toplanan sağlık emekçileri, buradan yanlarında getirdikleri imzalarla birlikte yürüyüşe geçtiler. TTB, Dev Sağlık İş, SES yöneticileri ve sağlık çalışanları Maltepe'den Kızılay'da bulunan Başbakanlık binası önüne kadar yolu trafiğe kapatarak **"İnsanca yaşamak istiyoruz"**, "Sağlık hakkı satılmaz", **"Susma sustukça sıra sana gelecek"**, "Hastan hastane kapısında ölecek", **"Herkes sağlığı, güvenli gelecek"** sloganlarıyla yürüdüler. Başbakanlık önünde bir açıklama yapan örgütler uzun zamandır randevu talebinde bulduklarını fakat Başbakan Erdoğan'ın ve AKP hükümetinin sağlık örgütlerinin ve emekçilerinin hak ve taleplerinin görmezden geldiğini vurguladılar.

Başbakanlık önündeki ilk açıklamayı TTB adına **Feride Aksu Tanık** yaptı. Tanık, sağlık hakkı mücadelesi yürüten üç örgütün sağlık emekçilerinin taleplerini uzun zamandır dilendirdiğini ve bunun için yan yana geldiğini belirtti. Toplanan imzaların sağlık hakkı ve çalışanların taleplerini içerdiği imzalar olduğunu söyleyen Tanık, insanca bir yaşam için mücadelede kararlı olduklarını vurguladı.

Daha sonra Dev-Sağlık İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu** söz aldı. Meslek örgütleri adına açıklamayı SES Genel Başkanı **Bedriye Yorgun** yaptı. Yorgun yaptığı açıklamada taleplerini sıraladı ve bu talepleri içeren yaklaşık on bin imza açıklamanın ardından Başbakanlığa verildi. (Ankara)

Peki devlet kim?

Devrimci ve ulusal hareketleri bastırmak için baskı ve zor politikaları her daim devletin sarıldığı silahlardan biri olmuştur. Özellikle '90'lı yıllarda sokak ortasında yargısız infazlar, toplu katliamlar ve kaybetme bu politikanın en bilinen yöntemleridir. '80 AFC'siyle örgütlü mücadeleyi yok edemeyen TC, saldırganlığını bu nedenle daha da artırmıştı. Gerilla mücadelesinin yoğun olduğu bölgelerde köyleri yakıp insanları göç etmeye zorlarken bir yandan da insanları kaçırıp katleden örgütlenmelerle (başta JITEM olmak üzere) bir **koru cumhuriyeti** yaratılmıştı. İstanbul gibi illerde de devrimcilerin kaybedilmesinin yoğunlaştığı aynı dönemde bir eylemlilik süreci başlatılmış, kayıp yakınları ve faili na-meçhullerin aileleri, infazların son bulması ve kayıpların akibetlerini öğrenmek için oturma eylemleri başlatılmıştı. Kaçırılarak kaybedilmeye çalışılan **Hasan Ocak'**ı ararken önce **Rıdvan Karakoç'**un Kimsesizler Mezarlığı'ndaki cenazesine ulaşan aileler, süreci daha güçlü bir şekilde örmeye başlayarak Hasan Ocak'ın da mezarına ulaşmıştı. Cumartesi Anneleri olarak Galatasaray Lisesi önünü mesken tutan aileler bugün de aynı yerde yeniden buluşarak Ergenekon operasyonu "itiraf edilen"lerin ortaya çıkarılması ve devletin, kendini aklamak için manipüle etmeye çalıştığı karanlığın aydınlatılmasını istiyor.

İtirafçı **Abdulkadir Aygan** ve "medya maymunu" **Tuncay Gü-**

ney'in gazetelere yaptığı açıklamalarda açık adres vererek öldürülen insanların yerlerini söylemesiyle toplu mezarların açılması için kayıplar mücadelesi sürecini yeniden örmeye çalışan aileler, Silopi'de bulunan BOTAŞ'ın asit kuyularındaki yakınlarından kalanlara ulaşmak ve onlara bir mezar vermek istiyor. Aynı zamanda Ergenekon tiyatrosuyla kandırılmak istenmelerine karşı zaten bildikleri katillerden hesap sormak için her Cumartesi saat 12.00'de İstanbul, Ankara, İzmir, Diyarbakır vd. illerde oturma eylemi yapıyorlar.

İşçi-Köylü gazetesi olarak **Yakınlarını Kaybedenler Derneği'**nde, katledilen köylülerin aileleri ve dernek başkanıyla görüşerek yaşamak zorunda kaldıkları ve örmeye çalıştıkları süreç üzerine röportaj yaptık.

- **Sebiha Bozan** (2000 yılında Kocaeli Üniversitesi Kimya Mühendisliği bölümünde okurken, oturduğu evde asılı bulunan Sami Bozan'ın annesi): Oğlumla birlikte 4 arkadaşı ev kiralamışlardı. Her hafta sonu eve geliyordu. O hafta eve gelmedi. Arkadaşını aradım, evde olduğunu söyledi. Cumartesi öğleden sonra "Sami çok hastadır, hemen İzmir'e gelin" diyen bir telefon aldım. Babası ile gittik. Baktım içerde savcı var. "Ne var, ne olmuş burada?" dedim. Savcı bana döndü "annesi mi?" dedi. Evet deyince "Başın sağ olsun" dedi. "Ne yaptığınız çocuğuma, kim öldürdü?" dedim. "Senin çocuğun kendini asi-

miş" dediler, ben bayıldım. Kendime geldiğimde "çocuğum kesinlikle kendini asmaz" dedim. "Öyle bulunmuş" dediler.

- **Oğlunuzun ölümüyle ilgili dava açıldı mı?**

- Ertesi sabah mezarlığa gittik.

Kızım orada "biz niye otopsi yapmadan hemen getirdik" dedi. Ben de "hemen avukatı arayalım, otopsi yaptıralım" dedim. Ama babasını ikna edemedim. Otopsi yapılmadığı için elimizde herhangi bir şey yok. Ama ben inanmıyorum kendini astığına.

Şebap Döner: Abim 55 yaşındaydı. Sene 1994, Mart'ın 25'i. Bitlis Hizan Uludere beldesine bağlıyız. Büyük bir operasyon vardı. Akşam saat 3'te bölgenin her tarafını çevirdiler. Sonra saat 9.30'du zannediyorum. 5-6 tane asker elbiseli kişi eve girmişler. Abimi evden çıkartmışlar. Evin yüz metre arkasında bir mezarlık var. Mezarlığın orada durdurup

vuruyorlar. Sabah muhtar komutanının yanına gitti; "Bizim köyden akşam bir kişiyi götürdüler, şimdi kayıptır" dedi. "Biz bilmiyoruz, görmedik, ama köyün çevresini bir araştırın, belki görebilirsiniz" demiş. Köyün etrafı gezildi ve mezarlığın arkasındaki çayın içinde bulundu. Cenazeyi gömdük, dava açtık, şimdi AİHM'de devam ediyor.

Halef Demir: 1991 yılıydı. 8. ayın 17'sinde, saat 22.30 sıralarında özel timler ve korucular köyü bastı. Hayrettin'i alıp götürdüler. Evin bir sokak arkasında kurşuna dizdiler. Sekiz kurşunla oğlum öldürüldü. Silah sesleri gelince biz çıktık gittik, orada bir tane boş kovan bulamadık. Toplayıp götürmüşler. Sabahleyin muhtar karakolu aradı, böyle bir olay vardır diye. Karakol komutanı geldi. Boş kovanları komutan cebinden çıkardı. Peki, boş kovanları kim oraya götürdü?

Bir hafta sonra tekrar geldiler bizi gözaltına alıp Mardin'e götürdüler. O zaman Yeni Ülke'nin muhabiri vardı, sonra o da şehit düştü, Cengiz

Altun. Olayı anlattım ona, tabi benim resmim de vardı gazetede. "Bizim devleti şikâyet etmişsin" diyerek gazeteyi gösterdiler. "Ben gerçeği söylemişim. İftira atmadım. Benim oğlum devlet tarafından öldürüldü. Ben de o şekilde gazeteciye anlattım" dedim. "Bak, sen gazetelere çıkıp oğlum öldürüldü dersin, sen de bu yola gideceksin" dedi bana. 18-19 gün gözaltında kaldım. Artık orada hayatımız mahvoldu. Mecbur olduk Batman'a taşındık.

- **Ergenekon'da ortaya çıkanlarla devlet yaşadıklarının hesabını sorabilir mi?**

- Kimi diyor kontrgerilla, kimi diyor JITEM, kimi diyor Hizbullah. Fakat faili meçhul cinayetleri işleyenlerin hepsi Ergenekon'da. **Ergenekon devletin ta kendisidir.** Levent Ersöz Şırnak'ın Alay Komutanı'ydı. Diyor burası Şırnak Cumhuriyeti'dir. Ergenekon kimdir? Veli Küçük, Levent Ersöz, kimi yüzbaşı, kimi binbaşı, kimi albay, kimi yarbay. Hepsinin evinden bomba, silah çıkmış. Peki, kimin için onları sakladılar? Bu devlet için, bu milleti öldürmek için. Yani faili meçhul cinayet dediği-

miz bellidir, onlar yapmışlar.

Cemal Bektaş (YAKAYDER İstanbul Şube Başkanı): Türkiye'de 1990'lardan başlayarak '98'lere kadar devam eden bir konsept vardı. Kürtlere karşı topyekün bir savaş ilan edilmişti. Susurluk olayından sonra biraz defifre edildi. Üstü örtüldü, hala da örtülmeye çalışıyor. Biraz önce ailelerin de söyledikleri gibi, kimi gündüz köyden alınmış, köyün ortasında infaz edilmiş. Kimi evinden alınıp gözaltında kaybedilmiş, hala cenazeleri ve faileri bulunmadı. Bundan dolayı hukuki süreç Türkiye'de işlemedi. Cinayetleri işleyen, o kadar insanı kaybedenler hakkında yasal bir işlem yapılmadı, hiç birisi tutuklanmadı.

- **Kayıpların bulunması, failerinin hesap vermesi için ne tür çalışmalar yapmayı düşünüyorsunuz?**

- Uzun bir zamandan beri Cumartesi Anneleri eylemleri vardı. Üçüncü haftaya giriyoruz. Basına da yansdığı gibi itirafarla ortaya çıktı, Silopi'deki asit kuyularında, farklı şekilde meçhule giden insanların cenazeleri buradadır. Amacımız bu karanlık güçlerin ortaya çıkması, hukuki olarak Türkiye'de bir sürecin işlenmesi. Gerekirse ailelerle birlikte Ankara'ya gidip oturabiliriz. Gerekirse bütün Türkiye illerinden bu ailelerle birlikte gidip bir hafta Meclis'in önünde açlık grevine gireriz. Binlerce toplu mezar var. Şu anda Kürt coğrafyasında nereye ayak basarsak basalım her yerde bir toplu mezar çıkıyor. Bunun açık örneği de Kulp'ta, Sason'da, Hizan'da. Bitlis'in değişik ilçelerinde bir sürü toplu mezar ortaya çıktı. DNA testleri yapıldı. 2-2.5 senedir İstanbul'da bekletiliyor DNA testleri. **(İstanbul)**

Taş atan çocuklara ceza yağdı

Trabzon'da Mc Donalds'a attığı bombayla 6 kişinin yaralanmasına neden olan **Yasin Hayal** 10 ay sonra tahliye olurken, **ilköğretim ög-**

rencisi 18 çocuk hakkında polise taş attıkları gerekçesiyle 10 yıl kadar hapis cezası verildi.

Kürt halkının gelişen saldırılara karşı ulusal irade çevresinde bütünleşip tepkisini alanlarda dile getirmesi karşısında çaresiz kalan devlet, gelişen muhalefetin önünü kesmek için yargı mercilerinin harekete geçirdi. Bu kapsamda Yargıtay Ceza Kurulu'nun "PKK çağrılarında göre yapılan mitinge katılan herkese örgüt üyesi gibi ceza verilmesi gerektiği" şeklindeki kararı üzerine yükselen gözaltı ve tutuklama furiasından en çok ço-

çuklar etkilendi. Eylemlerde medya tarafından öne çıkarılan ve "terör örgütü tarafından kullanıldıkları" iddia edilen çocukların "caydırılmaları" için Mersin'de eyleme katılan aytül Kürt çocuklarının ailelerine ilk yeşil kartların iptal edileceği tehditlerinden, okullarda verilen terör derslerine kadar pek çok yöntem kullanan devlet şimdi de "caydırılmadığı" çocuklara ceza yağdırıyor. Diyarbakır, Adana, Gaziantep ve Şırnak'ta 251 çocuk hakkında, "örgüt üyesi olmamakla birlikte, örgüt adına suç işlemek"ten dava açıldı. Bu çocuklardan 198'i halen çeşitli hapisanelerde tutuklu bulunuyor. Sadece Diyarbakır'da 497 çocuk için "Terörle Mücadele Yasası'na muhalefet" suçundan dava açıldı. 18 çocuğa 10 yıla varan oranlarda ceza verildi.

16'sı 301'den toplam 1588 çocuk yargılandı

DTP Grup Başvekili Selahattin Demirtaş'ın verdiği soru önergesini yanıtlayan Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin, 2006-2007 yıllarında TMK'dan toplam 4784 davanın açıldığını, bu davaların kapsamında 737 çocuğun bulunduğunu, bunlardan 16'sının TCK'nın 301. maddesinden yargılandığını söyledi. Şahin, iki yıl içerisinde örgüt üyeliği ve örgüt propagandası yapma suçlarından 17 bin 510 kişinin yargılandığını, bunların içinde 422 çocuğun bulunduğu kaydetti. **(H. Merkezi)**

Amed 15 Şubat eyleminden notlar

15 Şubat'ta saat 12.00'de Diyarbakır DTP il binası önünde biraraya gelen yaklaşık 15 bin kişi Öcalan'a yönelik komployu ve tecridi protesto etmek için bir yürüyüş gerçekleştirmek istedi. Polislin yoğun "güvenlik" önlemi alması ve barikatlar kurması nedeniyle DTP Milletvekili Aysel Tuğluk ve belediye başkanları, Emniyet Müdürü'yle yürüyüşün yapılması için görüşmeler yaptı. Vali'nin, Emniyet Müdürü'ne yürüyüşün yapılmaması hususunda kesin talimat vermesi ve görüşmelerin sonuçsuz kalması sebebiyle polis yürüyüşe geçen kitleye gaz bombalarıyla saldırdı. Kitlenin

polise taşlarla karşılık vermesiyle birlikte polislin saldırısı daha da sertleşti. DTP İl Binası önündeki kitle ablukaya alındı. Kitlenin bir kısmı ara sokaklara doğru çekilirken bir kısmı ise DTP binasına girdi. Polislin azgın saldırılarından çok sayıda eylemci yaralandı. Saldırıların ardından birkaç not dü-şülebilir;

- DTP binasına giren eylemcileri gözaltına almak isteyen polis, binanın içine gaz bombaları ile saldırdı.

- Aysel Tuğluk polis tarafından tartaklanmıştır.

- Diyarbakır Belediye Başkanı Osman Baydemir, olaylar sırasın-

da polis tarafından hakarete uğramıştır.

- Diyarbakır DTP eski il başkanı, Batman Belediye Başkan adayı Necdet Atalay başından aldığı darbe sonucu yaralandı.

- Yaşanan saldırı sonrası 41 gözaltı 50'yi aşkın yaralı olduğu bildirildi.

- Polislin, silah ve gaz bombasında kullandığı patlayıcıların kapsülleri il binası önünde toplanılarak basın mensuplarına gösterildi. AKP'ye karşı öfke ve tepkilerin çığ gibi büyüdüğü anda kapsüller basına kitle tarafından gösterilerle: "İşte bunlar sandığa atılacak" denildi.

- % 95'e varan kepenk kapatma eylemi gerçekleştirildi.

(Amed İK okurları)

Ellerinde bağlama, silahlarında kurşun!

PKK lideri Abdullah Öcalan'ın kompo sonucu yakalanarak Türkiye'ye getirilişinin 10'uncu yıldönümü nedeniyle birçok ilde kitlesel yürüyüşler düzenlenirken, birçok yerde ise açlık grevleri yapıldı. Her yıl, Öcalan'ın yakalanışını protesto eden binlerce insanın sokaklara çıkmasını engellemek için günler öncesinden hazırlık yapan TC'nin kolluk kuvvetleri bu yıl da benzer bir hazırlık süreci geçirdi. Eylemlerin yapılacağı mahallelerde bir kaç gün önceden panzerlerle birlikte kontrol noktaları oluşturan polis, kimlik araması yaparak, insanlara hakaret etmekle açılışı yaptı.

Adana'da ilköğretim okulları ve liseleri dolaşan polisler çocuklara "terör örgütü" tarafından sokağa çıkarılmak istendiklerinde kendilerinin yanlarında olacağı yönlü "nasihatler" verdi. Yine Adana'da **Grup Çevik** adıyla çevik kuvvet polislerinin oluşturduğu "müzik grubu" çocuklara türkü dinleterek çatış-

malarda ön saflarda "kullanılan" çocuklar üzerindeki kötü imajını kırmaya çalıştı. **Aynı polisler 11-16 yaş arasındaki çocukların eylemlerde kollarını kırmış, kurşunluktan, dövme, işkence yapmaktan çekinmemişti.** Diyarbakır Hapishanesi'nde tutsak bulunan 13 çocuk da aynı "marifetli" polisler tarafından işkence edildikten sonra tutuklatılmıştı.

Van'da da benzer bir görüntü çizmeye çalışan "hayırsever" çevik kuvvet çocuklarla futbol maçı eylemlere katılmama "sözü kopardık" sonra onlara top dağıttı.

Şırnak, Silopi, İzmir, Şemdinli, Başkale, Malazgirt, Bulanık, Varto, Silvan, Dicle ve Kızıltepe'de protesto eylemlerinde bir olay çıkmadı. Ancak **Van, Mersin, Suruç, İdil, Batman, Siirt ve Hakkâri'de** protesto eylemine saldıran polis çok sayıda insanı yaralayarak gözaltına aldı. Mersin'de

polis saldırısını balkonundan izleyen **Nazmiye Azgan** isimli kadın polislin sığıdığı kurşunun ve **Mahfuz Kutlu** isimli çocuk da gaz bombasının başına isabet etmesi sonucu hastaneye kaldırıldı.

"Kahrolsun 15 Şubat", "Öcalan'sız dünyayı başınıza yıkarız", "Halkın H'si, Partizan'ın P'si, gerillanın G'si HPG" sloganlarının atıldığı Hakkâri'nin Bağlar Mahallesi'nde yapılan yürüyüşe saldıran polis kitle taşlarla karşılık vererek ara sokaklara çekilip burada çatışmayı sürdürdü.

Batman'da protesto eylemine katılan kitleye gaz bombalarıyla saldıran polis onlarca kişiyi yaraladı. Petrolkoc, İpragaz, Şafak, Yavuz Selim Mahallelerinde ateşler yakılarak, mahallelerin giriş çıkışları Özel Hareket Timleri tarafından ablukaya alındı. Van'da da eylemi takip eden DİHA muhabirleri Aysel Ertenç ve Nazan Sala polis tarafından gözaltına alındı. **(H. Merkezi)**

Derneklerden yazılı açıklama

Munzur Çevre Derneği, Ziyaret Köyü Derneği, **Mercan Yarımka Köyü Derneği,** Hanuşağı, Söğütlü ve Topuzlu Köyleri Derneği, **Karataş Köyü Derneği** ve Yenikonak Köyü Derneği tarafından yapılan yazılı açıklamada "Göç eden insanların geri dönüş imkanlarının sağlanması için, Baraj Projeleri, Siyanürlü Altın işletmeciliği, yakılan, yıkılan evlerin (konut) yapılması, temel insan gereksinimi olan yol, su, elektrik ve eğitim kurumlarının yapılması gerekir. Çözüm suyu elektriği olmayan yerlerde yaşayan insa-

nımızda beyaz eşya dağıtarak sağlanamaz. Sadaka kültürüne Tunceliler asla prim vermedi, bundan sonra da vermeyecektir. Siyasi tercihlerini kendilerine kalıcı çözüm öneren partilerin lehine kullanacaktır. Altı yıllık iktidarı süresince hiçbir yatırım projesi geliştirmeyen AKP iktidarına asla tevessül ve oy vermeyecektir. Tüm yurtseverleri, demokratları, doğaseverleri Munzur coğrafyasında yaşanan ekonomik, sosyal, kültürel ve çevresel sorunların gündemden çıkarılması için dayanışmaya davet ediyoruz" denildi.

Her Cumartesi; kayıplarımızı arıyoruz!

İstanbul

202. Hafta

Cumartesi Anneleri'nin Galatasaray Lisesi önünde yeniden başlattıkları oturma eylemi 202. haftasında devam etti. **7 Şubat Cumartesi** günü saat 12.00'de lise önünde biraraya gelen aileler kayıplarının fotoğraflarını ve karanfiller taşıdı.

Cumartesi Anneleri ile İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplar Komisyonu'nun birlikte örgütledikleri ve her hafta kaybedilen bir kişinin hikayesinin anlatıldığı oturma eyleminde bu hafta **13 Kasım 1994** tarihinde kaybedilen **Ali Tekdağ**'ın hikayesi anlatıldı. **Şehir Tiyatroları sanatçısı Nisa Yıldırım**'ın okuduğu açıklamada, Tekdağ'ın eşinin gözü önünde kaçırılıp gözaltına alındığı ve daha sonra kendisinden bir daha haber alınmadığı belirtildi.

Oturma eyleminde konuşan **DTP İğdir Milletvekili Pervin Buldan** ise "Ergenekon davasını önemsiyoruz. Fakat soruşturmanın Fırat'ın doğusuna gitmemesi ve binlerce faili meçhul cinayetin sorumlularının yargılanması durumunda bu davadan sonuç alınmaz" dedi.

203. Hafta

Oğlunu devlete güvenerek, kendi elleriyle polise teslim eden **Hanife Yıldız**, bir gün sonra dönmeceğini beklediği oğlunu 14 yıldır bulamıyor.

14 Şubat Cumartesi günü gerçekleşen oturma eyleminde kayıp yakınları ölüm kuyularının açılmasını istedi.

Ellerinde kayıp fotoğrafları ve karanfillerle "**Failer ortada kayıplar nerede?**" yazılı pankart açan Cumartesi Annelerinden kayıp **Murat Yıldız**'ın annesi **Hanife Yıldız** yaşadıklarını anlattı. Cumartesi Annelerine destek için gelen DTP milletvekili **Sabahat Tuncel** Ergenekon'da ortaya çıkarılan silahların Kürt coğrafyasında kullanıldığını bildiklerini, kayıpların failerinin ortada olduğunu hatırlattı. İHD gözaltında kayıplar komisyonu adına basın metnini **Zeynep Hambayat** okudu. Hambayat, Ergenekon davasıyla birlikte yıllardır dile getirdikleri bazı olayların kamuoyuna yansığını belirtti.

Açıklamanın ardından bir daha ki Cumartesi aynı yerde buluşmak üzere eylem sonlandırıldı.

İzmir

İHD'nin başlatmış olduğu kayıp eylemleri çerçevesinde İzmir'de ilk eylem **7 Şubat 2009** günü saat 12.00'de yapıldı. Konak eski Sümerbank önünde biraraya gelen İHD üyeleri ve kayıp yakınları burada bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. İHD adına basın açıklamasını İHD İzmir Şube yöneticisi **Av. Canan Uçar** yaptı. Uçar açıklamada 1993-1996 yılları arasında başta Kürt illerinde olmak üzere çok sayıda kişinin kaybedildiğini ya da faili meçhul cinayetler ile katledildiğini belirtti.

Basın açıklamasının ardından ise 10 dakikalık bir oturma eylemi gerçekleştirildi.

İHD İzmir Şubesi'nin her Cumartesi yapacağı oturma eyleminin bir sonraki **5 Temmuz 1994** yılında İzmir'de silahla katledilmiş olarak bulunan **Tüm Bel-Sen** kurucularından **İkram Mihyaç'a** adanacak.

Amed

31 Ocak'ta İHD'nin başlattığı "Failer ve Silahlar Bulundu, Kayıplar Nerede?" kampanyasıyla birlikte Amed'de her Cumartesi günü yapılan eylemler sürüyor. Daha önce de çeşitli eylemselliklerle sürdürülen kam-

panya dahilinde üçüncü basın açıklaması gerçekleştirildi. Saat 12.00'de **Koşuyolu Parkı'ndaki Yaşam Hakkı Anıtı** önünde insan hakları savunucuları ve kayıp yakınları biraraya gelerek yaptıkları eylemlerde, faili meçhullerin hesabının sorulmasını istedikler. Ergenekon soruşturması ile birlikte gözaltına alınan **Veli Küçük**, **Şener Eruygur**, **Hurşit Tolon**, **Levent Ersöz**, **Arif Doğan** gibi isimlerin yıllarca bu bölgede çalıştığı ve işlenen birçok cinayette isimlerinin geçtiği itirafçı **Abdülkadir Aygan**'ın itiraflarıyla da teyit edildiği halde herhangi bir şey yapılmadığı vurgusu yapıldı.

14 Şubat Cumartesi günü yapılan

eylemde konuşan DTP Milletvekili **Sırrı Sakık** şunları dile getirdi; "Mağdurların örgütlenecek hak ve hukuk mücadelesine katılmaları gerekir. İç barış sağlanıncaya kadar mücadelemiz sürecek. Kayıplarımızı unutmayarak şehitlerimize ihanet etmeyeceğiz. Acıların barışa döndürmek boynumuzun borcudur." Yapılan konuşmalar sırasında babasını kaybeden kayıp yakını düşüncelerini dile getirirken ağlayarak eylemde bulunanlara duygulu anlar yaşattı. "Şehid na mirın", "Katiller yargılsın" sloganlarını atarak kitle diğer hafta buluşmak üzere dağıldı.

(Amed İK okurları)

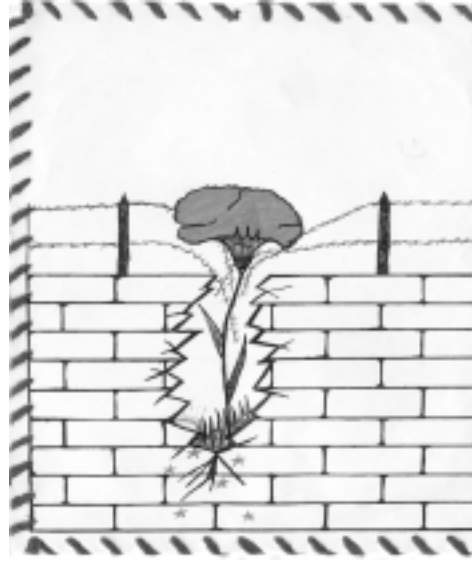
Tecrit içinde tecrit

Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin ve TBMM İnsan Hakları Komisyonu üyelerinin hapishanelere ilişkin yaptıkları açıklamalarda çizdikleri tablo, hem duyarlı kamuoyu hem de tutsaklar tarafından yalalanıyor. Özellikle F Tipi hapishanelerde bulunan ağırlaştırılmış müebbet cezası alan hükümlülere tecrit içinde tecrit dayatıldığı, tüm haklarını kısıtlayan uygulamaların devreye konulduğu insan hakları kuruluşlarının hazırladıkları hapishane raporlarında yer alıyor.

Hak ihalleriyle gündeme gelen **Bolu F Tipi Hapishanesi**'nde bulunan ve ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alan **Nihat Yağız**, İHD'ye yazdığı mektupta yaşadıklarını anlatıyor. Kendisiyle birlikte 10 ağırlaştırılmış hapis cezasına çaptırılan hükümlünün bulunduğunu ifade eden Yağız, Adalet Bakanlığı'nın

yayınladığı genelgelerinin uygulanması konusunda inisiyatifin hapishane idarelerine bırakıldığını, bu nedenle bu hakların hemen hiçbirinden yararlanamadıklarını söyledi. Yağız, idare tarafından verilen disiplin cezaları nedeniyle 2.5 yıldır ortak kullanım alanlarına çıkamadıklarını dile getirerek, "2.5 yıldır görebildiğimiz insan sayısı bitişik hücrelerimizdeki 2 kişiden ibaret. Tecridi abartmış durumdadır. Öyle ki hastaneye getirilen diğer tutuklu ve hükümlülere görmememiz için farklı odalarda bekletiyoruz" dedi.

Van F Tipi Hapishanesi'nde ise tutsak aileleri İHD'ye başvurarak hapishanede işkence ve kötü muamelelerin arttığına dikkat çektiler. Tutsak yakınları ayrıca küçük çocukların dahi ince aramadan ge-

çirildiğini belirtti.

Aydın E Tipi Hapishanesi'nde ise **Muharrem Süren** adlı tutsağın kendisini zorla berbere götürmek isteyen askerler tarafından darp edildiği öğrenildi. Geçtiğimiz aylarda **Özgür Halk Dergisi**'ni dağıttığı ve örgüt propagandası yaptığı gerekçesiyle gözaltına alınarak tutuklanan ve Aydın E Tipi Kapalı Hapishanesi'ne gönderilen Süren, kendi isteği dışında berbere götürülmek istendiğini, bunu kabul etmeyince de askerlerce kan kusuncaya kadar dövüldüğünü be-

lirtti.

Van F Tipi'nde yaşanan ihallerle ilgili açıklama yapan İHD şube yöneticileri "yaptığımız bir görüşmede, **30 Ocak'ta Adar Yıldırım, Bayram Kuzu ve İzzet Kaya** isimli tutuklular kütüphaneye götürülme bahanesiyle tutuldukları hücreden çıkarılarak koridorda tek sıra halinde ve askeri nizamla yürütülmeye zorlanmışlardır. Tutuklular bunu kabul etmedikleri için zor kullanılarak tahrik içerikli davranışlar sergilenmiştir. Olay sonrası müdahale birimi tarafından tutuklulara saldırıda bulunulmuş ve bu 3 tutuklu ayrı yerlere götürülmüş. Götür-

rülme sırasında **Adar Yıldırım**'ın kolu bükülerek ağzı kapatılmıştır. **İzzet Kaya** ve **Bayram Kuzu**'nun ise götürüldükleri yerde üzerlerine çıkılarak 2-3 saat bekletilmiştir" şeklinde konuştu.

Tutukluların götürüldükleri yerlerde iç çamaşırları dışında tamamen soyularak 3 gün bekletildiklerini ve bu durumu kapılara vurarak protesto eden diğer tutuklulardan **Bünyamin Dereli, M. Ali Karakaplan ve Recep Deniz**'in infaz koruma memurlarının saldırısına maruz kaldığını ifade eden İHD'liler, "Tutuklu ve hükümlüler aleyhine keyfi disiplin incelemesi başlatılmıştır. Ayrıca cezaevine müvekkil görüşüne giden bazı avukatlar da içeri alınmamıştır" dedi.

Kırıklı I Nolu F Tipi Hapishanesi'nden **Aydın Akyüz** de İzmir Cezaevi İnişiyatifi'ne yazdığı mektupta ortak alanları kullanma haklarının çeşitli bahanelerle gasp edildiğini belirterek "en son 20-21 Ocak günü 'sağlık taraması var' gerekçesiyle bu hakkımız engellendi. Oysa sağlık taramasının sohbet hakkımızı kullanmamızın önünde hiçbir engel teşkil etmeyeceği ortadadır" dedi.

Yine İCİ'ye **Elbistan E Tipi Hapishanesi**'nden yazan **Selvi Kalen** de ülser hastası olduğunu belirterek geçtiğimiz aylarda dış çektirmek için gittiği doktorun sağlam dişlerini çektirdiğini ve kelepçe çözülmemesi sorununun sürekli karşlarına çıktığını belirtiyor.

Sansürün yeni hedefi: radyolar

Son süreçte devrimci ve sosyalist gazetelerin toplatılıp kapatılması, yayınevlerine baskınlar yapılarak çalışanların gözaltına alınıp kötü muamelelere maruz kalması ve çıkarılan çeşitli yasalarla kitlelerin gündemi takip etmesi ve bu noktada bilinçlenmesi engellenmek istenmektedir. Tam da buna paralel faaliyet yürüten gazete, radyo ve yayınevlerine gerçekleşen faşist saldırılar ülkemiz koşullarında egemenlerin gerçek yüzünü göstermektedir.

Hiçbir gerekçe göstermeden **4 Şubat** sabahı **İzmir Balçova**'da evi talan edilerek gözaltına alınan Demokrat Radyo Genel Yayın Koordinatörü **Nadiye Gürbüz** ve İstanbul'da yayın hayatını sürdüren **Özgür Radyo**'nun çalışanı **Mine Özalp** çıkarıldıkları mahkemece tutuklanarak **Gebze E Tipi Kapalı Hapishanesi**'ne konuldu. Tutuklanma sebebinin yer aldığı dosya ise "gizlilik" gerekçesi ile açıklanmıyor.

Demokrat Radyo emekçileri, Radyo'nun Genel Yayın Koordinatörü **Nadiye Gürbüz**'ün Balçova'da bulunan evine yapılan baskında gözaltına alınması ve ardından tutuklanmasını protesto etti.

9 Şubat Pazartesi günü saat 12.00'de Kemeraltı girişinde düzenlenen basın açıklamasını Radyo çalışanlarına adına okuyan **İsminez Ergün**, "Bizler Demokrat Radyo emekçileri olarak, yayın koordinatörümüz **Nadiye Gürbüz** ile **Özgür Radyo** çalışanı **Mine Özalp**'in bir an önce serbest bırakılmasını istiyoruz. Gücümüzü halkımızdan ve haklılığımızdan aldığımız bilinciyse, bir kez daha diyoruz ki, Demokrat Radyo 107.3 frekansından her zaman sizlerle buluşacak" dedi. Basın açıklamasına açık grevde olan **Vira-Kürşat** taşeron işçileri de katıldı.

(İzmir)

İnsan, haklarıyla insandır!

Hapishanelerde yaşanan hak gasplarına son verilmesini isteyen insan hakları savunucuları **6 Şubat** günü Ankara'da, Meclis önünde eylem yaptı. İstanbul'dan **5 Şubat** günü yola çıkarak, Kocaeli, Adapazarı ve Bursa'da basın açıklamaları ve yürüyüş yapan İHD üyeleri, **6 Şubat** günü Ankara'ya ulaştı. İHD üyeleri, İnsan Hakları Anıtı önünde toplanarak "**Hapishanesiz bir dünya istiyoruz**", "Hücre cezalarına son", "**Hasta tutuklular serbest bırakıl-sın**" yazılı dövizler açtı. Sloganlarla Meclis'e doğru yürüyüşe geçen İHD üyelerini ve tutsak yakınlarını Meclis Çankaya kapısında DTP'li milletvekilleri **Hasip Kaplan**, **Aysel Tuğluk** ve **Osman Özgeçlik** karşıladı.

Meclis önünde yapılan açıklamayı okuyan İHD Genel Başkanı **Öztürk Türkdoğan**, derneğe yapılan başvurular esas alınarak hazırlanan hapishaneler raporuna göre 2008 yılında 37 tutuklu ve hükümlünün yaşamını yitirdiğini, 3 bin 519 hak gaspı başvurusu olduğunu belirtti. Türkdoğan; "hapishanelerde yaşanan keyfi

uygulamaları, yaşanan sorunları geçtiğimiz yıl boyunca TBMM'ye mektuplarla yaptığımız eylemlerle duyurmaya çalıştıysak da bir şey değişmedi" dedi.

Aynı gün, DTP Milletvekili ve İHD eski Genel Başkanı **Akın Birdal**, hapishanelerde yaşanan hak gasplarına ilişkin İHD raporunu Meclis'te düzenlediği basın toplantısı ile açıkladı. Ankara yürüyüşüne destek vermek için, Meclis'te basın toplantısı düzenleyen Birdal, hapishanelerdeki sorunların arttığını belirtti. Hapishanelerde yaşanan sorunların kanayan bir yara olduğunu belirten Birdal, üzerinden 29 yıl geçmesine rağmen hapishanelerde halen 12 Eylül koşullarının sürdüğünün altını çizdi. Birdal, Diyarbakır'a hapishanelerde yaşanan sorunları araştırmak için giden Meclis Komisyonu'nun "ihlal tespit edilmedi" değerlendirmesine de tepki gösterdi. Birdal basın toplantısının sonunda, İHD tarafından hazırlanan rapor gazetecilere dağıttı. (Ankara)

İşkencelerin üstü örtülemez

19 Aralık 2000'de "Hayata Dönüş" operasyonu ile hapishanelerdeki devrimci ve komünist tutsaklara yönelik geliştirilen tecrit bugün hapishanelerde değişik biçimleri ile devam ediyor.

Hapishanelerde yaşanan tecride dikkat çekmek amacıyla **14 Şubat Cumartesi** günü Taksim Tramvay durağında **TAYAD**'lı aileler tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eylemde açıklamayı **TAYAD** Yönetim Kurulu üyesi **Lerzan Caner** yaptı. Devletin çıkarmış olduğu demokratikleşme paketlerinden işkenceler çıktığını açıklayan Caner, F tipleri birlikte ağırlaşan tecritin, keyfi uygulamalar, işkenceler ve yasaklarla katmerleştiğine değindi.

Açıklamanın sonunda aileler, hapishanelerden gelen mektuplardan oluşturulmuş "**Hapishaneler Hak İhlalleri Ra-**

poru" adlı kitabı İstiklal Caddesi boyunca dağıttı. (İstanbul)

Mektuplar da tutuklanır!

Gaziantep H Tipi Kapalı Hapishanesi'nde bulunan siyasi tutsakların hapishanede yaşanan sıkıntılara ilişkin İHD'ye yazdıkları mektup, Cezaevi İdaresi Disiplin Kurulu'na takıldı. "Kurum asayişini bozduğu ve cezaevi yönetimini karaladığı" gerekçesiyle gönderilmeyen mektup için mahkemeye başvuran tutsakların itirazı ile mektubun suç unsuru taşımadığı mahkeme kararıyla onaylandı. Tutsakların başvurusu üzerine İHD'nin Adalet Bakanlığı'na yaptığı başvuruya cevap gönderen Bakanlık ise, mektupta yer alan iddiaları reddederek mahkeme kararını da yalandı.

TRUP uygulamaları sonucunda tarımsal desteklerin durumu...

Emperyalist devletlerin çıkarlarını korumak için kurulan IMF, DB, DTÖ ve AB'nin direktifleriyle 2001 yılından itibaren uygulamaya konulan **Tarım Reformu Uygulama Projesi (TRUP)** 31 Aralık 2008 tarihi itibarıyla resmen sona erdi. Üzerinden bir ay geçmiş olmasına rağmen yerine nasıl bir program uygulanacağı ve hatta bir program hazırlanıp hazırlanmayacağı dahi belli değil. Şimdilik bilinen tek somut plan(!), IMF'nin isteğiyle 2009 bütçesinden tarıma ayrılan desteklerin % 10 kesildiğidir.

"IMF ile anlaştığımız zaman anlaşmış oluruz" gibi laflarla IMF'ye karşı dik bir duruşun sergilendiği imajı her daim taze tutulmaya çalışılırken; görüldüğü gibi emekçilerin ümüğünü sıkan kararlar herhangi bir imza atılmadan da hemen yürürlüğe girebiliyor. Herhangi bir plan açıklanmamasının nedeni ise işleyiş olarak IMF ile anlaşma resmileştikten sonra devreye DB'nin girmesi ve programları somutlamasıdır. Fakat herhangi bir program ister açıklansın ister açıklanmasın, bizler küçük ve orta üreticiler lehine herhangi bir uygulamanın söz konusu olamayacağını ve emperyalistlerin çıkarlarına uygun hareket edileceğini biliyoruz. Zaten TRUP ile amaçlanan da buydu. **Yani küçük ve orta köylüleri tasfiye etmek, tarımı çok uluslu şirketlerin çıkarları doğrultusunda yeniden yapılandırmaktı.** Gelinen aşamada bunun büyük bir oranda gerçekleştirildiğini görüyoruz.

Tarımsal destek miktarı gün geçtikçe azalmaktadır!

Köylüye verilen desteklerin aşama aşama kaldırılması, tarım satış kooperatiflerinin ve birliklerinin işlevsizleştirilmesi, sektördeki devlet varlıklarının (TEKEL, ÇAYKUR, EBK vb.) özelleştirilmesi TRUP'un başlıca öğelerini oluşturmaktaydı. Bu öğelerden her biri gelinen aşamada ayrıntılı olarak inceledebilecekken, bu yazımızda sadece tarımsal desteklerde yaşananları irdeleyeceğiz.

Tarımsal destek ödemelerinin, gayri safi yurt içi hasılasına oranı desteklerin bütçe kalemlerinde nisil minimumda tutulduğunu en iyi şekilde gösterir.

Aşağıdaki tabloda görüldüğü gibi seçim yılı olan 2007'de destek ödemelerinin GSYH'ye oranı 0.1 puan olsa da artmış, sonra tekrar düşmüş ve 2003'ün gerisine bile gidilmiştir. Aslında AKP'nin çıkardığı yasa göre bu oran % 1'in altında ol-

Yıl	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009*
Tarımsal Destek Ödemeleri (milyar TL)	2.805	3.084	3.707	4.747	5.555	5.911	5.750
Tarımsal Destek Ödemeleri GSYH (%)	0.6	0.6	0.6	0.6	0.7	0.6	0.5

(*Buralaki miktar ve oran %10'luk kesintiden öncedir-bir) (14.01.09. Ç. Oyan, Dünya)

başta emperyalist devletlerin çıkarlarını korumak için kurulan IMF, DB, DTÖ ve AB'nin direktifleriyle 2001 yılından itibaren uygulamaya konulan **Tarım Reformu Uygulama Projesi (TRUP)** 31 Aralık 2008 tarihi itibarıyla resmen sona erdi. Üzerinden bir ay geçmiş olmasına rağmen yerine nasıl bir program uygulanacağı ve hatta bir program hazırlanıp hazırlanmayacağı dahi belli değil. Şimdilik bilinen tek somut plan(!), IMF'nin isteğiyle 2009 bütçesinden tarıma ayrılan desteklerin % 10 kesildiğidir.

Arazi büyüklüğüne göre ödenen Doğrudan Gelir Desteği (DGD) ile 2001 yılında dekar başına 10 TL ödenirken, 2007 yılında bu miktar 7 TL'ye düşmüştür. DGD'nin arazi büyüklüğüne göre verilmesi, en

başta emperyalist devletlerin çıkarlarını korumak için kurulan IMF, DB, DTÖ ve AB'nin direktifleriyle 2001 yılından itibaren uygulamaya konulan **Tarım Reformu Uygulama Projesi (TRUP)** 31 Aralık 2008 tarihi itibarıyla resmen sona erdi. Üzerinden bir ay geçmiş olmasına rağmen yerine nasıl bir program uygulanacağı ve hatta bir program hazırlanıp hazırlanmayacağı dahi belli değil. Şimdilik bilinen tek somut plan(!), IMF'nin isteğiyle 2009 bütçesinden tarıma ayrılan desteklerin % 10 kesildiğidir.

başta emperyalist devletlerin çıkarlarını korumak için kurulan IMF, DB, DTÖ ve AB'nin direktifleriyle 2001 yılından itibaren uygulamaya konulan **Tarım Reformu Uygulama Projesi (TRUP)** 31 Aralık 2008 tarihi itibarıyla resmen sona erdi. Üzerinden bir ay geçmiş olmasına rağmen yerine nasıl bir program uygulanacağı ve hatta bir program hazırlanıp hazırlanmayacağı dahi belli değil. Şimdilik bilinen tek somut plan(!), IMF'nin isteğiyle 2009 bütçesinden tarıma ayrılan desteklerin % 10 kesildiğidir.

başta emperyalist devletlerin çıkarlarını korumak için kurulan IMF, DB, DTÖ ve AB'nin direktifleriyle 2001 yılından itibaren uygulamaya konulan **Tarım Reformu Uygulama Projesi (TRUP)** 31 Aralık 2008 tarihi itibarıyla resmen sona erdi. Üzerinden bir ay geçmiş olmasına rağmen yerine nasıl bir program uygulanacağı ve hatta bir program hazırlanıp hazırlanmayacağı dahi belli değil. Şimdilik bilinen tek somut plan(!), IMF'nin isteğiyle 2009 bütçesinden tarıma ayrılan desteklerin % 10 kesildiğidir.

başta emperyalist devletlerin çıkarlarını korumak için kurulan IMF, DB, DTÖ ve AB'nin direktifleriyle 2001 yılından itibaren uygulamaya konulan **Tarım Reformu Uygulama Projesi (TRUP)** 31 Aralık 2008 tarihi itibarıyla resmen sona erdi. Üzerinden bir ay geçmiş olmasına rağmen yerine nasıl bir program uygulanacağı ve hatta bir program hazırlanıp hazırlanmayacağı dahi belli değil. Şimdilik bilinen tek somut plan(!), IMF'nin isteğiyle 2009 bütçesinden tarıma ayrılan desteklerin % 10 kesildiğidir.

Küçük ve orta köylüye desteklerin minimuma indirilmesi IMF politikalarının bu kesimleri tasfiye ederek, tarımı çok uluslu şirketlerin talanına açmayı hedeflediğini göstermektedir.

nın gerisine düşülmüştür. Mevcut enflasyon, girdilerdeki fahiş fiyat artışları ve yaşanan ekonomik kriz düşünüldüğünde bu oranların küçük ve orta köylüleri ne kadar çok etkileyeceği açıkça görülür.

Büyük hayvan çiftliklerini koruyacak destek sistemine geçildi!

Hayvancılıkta da durum daha iyi değildir. Geçen yıldan itibaren tıpkı DGD'deki gibi bir mantıkla; hayvan başına destek verilmeye başlandı. Bu da yine verilen desteklerden esas olarak büyük hayvan çiftliklerine sahip olanların yararlanacağını göstermektedir. Bu uygulamayla aynı zamanda 2007 yılında 1.3 milyar TL olan hayvancılık desteklerinin 2008'de 750-800 milyon TL'ye çekilmesi hedeflenmiştir. Son yıllarda büyük hayvan çiftliklerinin sayısında büyük bir artış yaşanmıştır. Kayseri'de Saray Halı Çiftliği, Tokat'ta Kazova Tarım İşletmelerindeki hayvan çiftliği, Global Menkul Kıymetler Ortaklığının Burhaniye'de kurduğu çiftlik, Yimpaş Holding'in Çankırı'daki çiftliği... şeklinde son yıllarda kurulan büyük hayvan işletmelerinin listesi uzayıp gider. **Sayılarının bu şekilde artması elbette ki onlara sağ-**

lanan destek ve kolaylıklarla ilgilidir.

Hem desteklerde yaşanan sorunlar hem de Deli Dana hastalığı nedeniyle yıllardır ABD'den yapılması yasak olan ithalatın önünün açılması küçük ve orta boy üreticilerin iflasına yol açmaktadır. Ayrıca AB ülkelerinde oluşan süt stokunun, süt tozu şeklinde bizim gibi ülkelere ithal edilmesi de hayvancılık sektörünü etkileyen diğer önemli olaydır.

Afet yardımlarının kesilmesi amaçlanıyor

Yedi yıldır uygulanan TRUP ile birlikte küçük ve orta köylülere verilen destekler yok olma aşamasına gelmiştir. Köyünde kalıp, üretime bir şekilde devam etmek isteyen köylüler zorunlu olarak bankalara, tefecilere yönelmişlerdir. Ayrıca sigorta yaptırmayan üreticilerin, çeşitli afet zararlarının devlet tarafından ödenmemesi ile ilgili bir yasa geçen yıl gündeme getirildi. Yapılacak afet yardımları yerine; devletin % 50 sübvansiyonuyla köylülerin si-

gorta yaptırmaları istenmektedir.

Yapılan çalışmalar ve köylülere başka bir seçenek bırakılmaması nedeniyle prim toplama miktarında epey bir artış yaşanmıştır. 1957 yılından beri tarım sigortası olduğu halde; 2005'te 48.5 milyon prim toplanmıştır. Fakat 2005 yılında "Devlet Destekli Tarım Sigortası Kanunu"un çıkmasıyla iki yıl içinde 95 milyon TL'lik prim toplanmıştır.

Elbette ki sigortayı asıl olarak büyük çiftlikler, toprak ağaları yapmaktadır. Fakat küçük üreticiler de ya afetler karşısında çaresiz kalmak ya da sigorta yaptırmak zorunluluğuyla karşı karşıya bırakılmışlardır.

Köylüler bir an önce örgütlenmek zorundadır!

TRUP'un yedi yıllık uygulamasında hükümetin, IMF ve DB'nin amaçlarına ulaştığını görmekteyiz. Köylüler, korunaksız bir şekilde tamamen piyasa koşullarına bırakılmış durumdadır. **Köleci çiftçilik anlamına gelen sözleşmeli çiftçilik yaygınlaşmaktadır.** Küçük ve orta boy işletme sahipleri; asgari bir yaşam standardını yakalamaktan uzak durumdadır ve gün geçtikçe ekonomik olarak daha kötüye gitmektedirler. Toprağını bankaya, tefecilere borç karşılığı bırakan köylü sayısı artmaktadır. Tüm bu saldırılar karşısında korumasız kalan köylüler örgütlü bir tavır göstermekten ise çok uzaktır.

Kendiliğinden gelişen eylemler olsa da, bunlar ekonomik talepli olmakta ve yapıldıkları il-ilçe sınırlarını aşmamaktadır. Köylülerin sistemi-devleti zorlama potansiyelleri geçtiğimiz haftalarda yaşanan Yunanistan'daki köylü eylemleriyle görülmüştür. Yine aynı günlerde Bulgaristan'da süt üreticileri, süt tozu ithaline karşı gümrük kapılarını işgal etmişlerdir. Yaşanan sorunların boyutunu düşündüğümüzde, Türkiye'de de yoksul köylülerin, küçük ve orta boy işletme sahiplerinin haklarını arama bilinciyle sokaklara dökülmeleri için bir neden yoktur. Ama burada da sorun her zamanki gibi örgütlülükler oluşturmak ve bunları aktif hale getirmektir.

GAP toprakları parsel parsel satılıyor

1990'lardan itibaren kısmen uygulanan "Türkiye'nin en kapsamlı bölgesel gelişim projesi" olarak tanımlanan GAP ile yaratılan olanaklar bölgedeki feodallere, yerli ve yabancı sermayeye akıtılıyor. İşsizliği ve buna bağlı olarak göçü ortadan kaldıracığı, daha gelişmiş makineleşmeyle daha verimli tarım alanları iddiasıyla hazırlanan proje, bölgedeki feodallere özellikle Arap sermayesine devrediliyor. Sözleşmeli Üreticilik şeklinde yeni sömür mekanizmalarını devreye sokan proje, yoksul topraksız köylülüğün ve tarım işçilerinin durumunda hiçbir ilerleme yaratmadı.

S. Arabistan, Birleşik

Arap Emirlikleri, Kuveyt gibi Körfez ülkelerinin ellerinde biriken sermayeyi kendi ülkelerindeki nüfusu beslemek için dış ülkelere sulu tarım alanlarını 99 yıllığına kiralarla yatırımlarda buldukları haberleri batı basınında yer almıştı. GAP tarım alanları da bu açıdan Arap sermayesi için oldukça çekici bir noktada durmaktadır. Abu Dabi merkezli Vision-3 adındaki fon Türkiye'deki tarım alanlarına 6 milyar dolar yatırmak için anlaşma imzalamıştır. Satın alma talepleri, Tarım Reformu Genel Müdürlüğü'ne yapılıyor. Müdürlük konuyu Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği'ne iletiyor. MGK Sekreterliği ise

Milli İstihbarat Teşkilatı'ndan ve Emniyet'ten bu firmalara ilişkin istihbarat raporlarını aldıktan sonra satışa onay veya ret kararı veriyor.

Devlet GAP dâhilinde sadece yabancı sermayeye değil bölgedeki feodal-aşiretlere de arazi satıyor. Toprak rantı şeklinde gelişen el koyma mülk edinme sistemi büyük arazileri belli aşiretlerin eline akıtırken köylüleri mülksüzleştirip yoksullaştırmaktadır. PKK'ye karşı kullanılan devlet tarafından palazlanan en büyük oluşum durumunda. Ayrıca Bucak aşiretinin İsrail'e toprak satışları konusunda aracılık rolünü üstlendiği de biliniyor.

Ülke arazisinin yabancı sermayeye devri pazarlığı halkın onlarca milyar dolar harcayarak yarattığı değerler üzerinden sürdürülmektedir. Yoksul halk bir kenara itilerek yabancı sermayeye "gel, işlet, kazancını götür" mesajı verilmekte.

Devletin genel tarım politikasının bir yansıması olan GAP, tıpkı diğer bölgesel bazda ya da ürün bazında tarım politikasında olduğu gibi tarımın tavsiye edilmesi, üreticinin üretmez hale getirilerek, tarım ürünlerinde ithalata gidilmesi, boş kalan verimli arazilerin ise yabancı sermayeye ve tarım tekeline sunulması şeklinde göstermektedir kendini.

Tarım alanlarının rant kapasitesi haline getirilmesi, verimli araziler üzerinde sanayi bölgesi, alışveriş merkezleri kurulması da devletin tarım arazilerine ne kadar "önem" verdiğini göstermektedir. Düzce'de 122 (250 futbol sahası büyüklüğünde) hektar 1. sınıf tarım arazisinin organize sanayi bölgesi yapılması konusunda Toprak Koruma Kurulu'nun verdiği karar, Sakarya 2. İdare Mahkemesi tarafından, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası'nın açtığı dava üzerine, yürütmesi durduruldu. 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası uyarınca tarım arazilerini korumakla yükümlü Toprak Koruma Kurulları tarım arazilerinin yapılaşmaya açılarak yok edilmesine neden olmaktadır.

TC; Emperyalizme uşaklık, ırkçılık, yolsuzluk...

Egemen sınıf klikleri arasında süren iç iktidar mücadelesi, derinleşen ekonomik kriz, yaklaşan yerel seçimlerle birlikte giderek daha da kızışmaya başladı. Yerel seçimler süreci, geniş halk yığınlarının siyasete karşı ilgisinin daha da arttığı bir dönemdir. Dolayısıyla gerçeklerin görülmesi bakımından bu çatışmalı dönemlerin yaratacağı bazı olumlu etkileri görmemiz gerekir.

Elbette ki, egemen sınıf sözcüleri böylesi dönemlerde “özgürlük”, “yetimin hakkı”, “dürüstlük”, “sosyal devlet” söylemleriyle kitlelerin bilinçlerini karartma, yaratmış oldukları sefalet tablosundan yararlanma, yeni hırsızlıklar ve yolsuzluklar için kitleleri aldatma yarışına girerler. Bugün yapılan da budur. Ama tüm yapılanlar yalnız bununla sınırlı değildir. İktidar pastasından daha fazla pay kapmak için hükümet olmanın sağladığı avantajları tüm hakim sınıf klikleri iyi bilmektedir. İşte bundan dolayı da, böylesi dönemlerde birbirlerinin kirliliğini ortaya sermede oldukça hırçın ve pervasızdırlar. Bu hırçınlığı ve pervasızlığı tetikleyen, onların çıkar hırsıdır. Kamuoyuna dönük yapılan diğer tüm açıklamalar hırsızlıklarını gizlemeye dönük beyhude çabalarıdır, aldatma ve ikiyüzlülük siyasetidir.

Burjuva-feodal egemenlik sistemi kendi iktidarının devamı için, aldatma ve yalan siyasetinde hiçbir sınır tanımaz. **Çünkü; onların hedefinde sürekli azami kâr mantığı vardır.** Bunun için halka karşı savaşında aynı cephe de olan bu klikler, iktidar pastasından daha fazla pay kapma yarışında ise, it gibi tepişmektedirler.

Söz gelimi; Kürt halkının, haklı ve meşru olan demokratik istemleri işçi ve emekçilerin insanca yaşamak için ileri sürdüklere talepler karşısında tüm klik sözcüleri aynı cephe dışlarını göstermektedirler. Bu ortak duruşlarını, azınlık milliyetlerden halkımıza karşı izlenen ırkçı-şoven politikalarda “IMF ile bir an önce anlaşma yapılmalıdır” pratiğinde de görmek mümkündür. **Egemen sınıf sözcülerinin sürekli “aynı gemideyiz” söylemlerinin altında yatan gerçek de özde budur.** Kaldı ki, onların söylediği gemide emekçiler olsa da görevi yine bu hain takımına hizmet etmek olacaktır. Dolayısıyla batacak gemide kimin daha zarar göreceği ortadadır.

Tekrarı içerse de döne döne bazı gerçeklerin altını çizmekte yarar görüyoruz: Bugün sürmek-

te olan iç iktidar çatışmasında “aydınlık gelecek”, “laik ülke” söylemleriyle taraf olmak, mevcut iktidarın devamından yana olmaktadır. Dini gericiğe karşı mücadeleyi faşist CHP vb. partilere havale edenler büyük yanılgı içindedir. Baskı altında olan bazı mezheplerin TC ordusunu “laikliğin” teminatı olarak görmeye devam etmeleri ise tam bir trajedi. Çünkü 12 Eylül cuntacıları dışta emperyalistlerin bölge politikaları doğrultusunda, içte devrimci ve yurtsever harekete karşı Türk-İslam sentezini pompaladılar. Bu kesimler, hala devrimci hareketin geniş yığınları örgütlemeye faaliyetlerini engellemek için geliştirilen dini gerici projelerini görmezlikten geliyorlar. Cunta sonrası, artan camiler, Alevi mezhebine mensup halkımızın yaşadığı köylerde dahi cami yaptırma projelerinin altında faşist-darbeci generalerin imzası vardır. **PKK hareketinin '84 çıkışından sonra Kürt halkını etkilemek için helikopterlerden Kuran'dan alınmış ayetleri içeren bildirileri köylere atan, miting alanlarında ayetler okuyan cuntanın başı ve operasyonları yürüten askeri kurmaylarıdır.** Tüm bunlar yaşanan gerçeklerdir. Bu gerçeklere gözünü kapayıp “ezilenleri temsil etme”, “laikliği savunma” adına orduyu alkışlamaya, faşist düzenin kurucularının resimlerini taşımaya, kurumlarında asmaya devam edenlerin büyük bir yanılgı ve ihanet içinde oldukları açıktır.

Bugün Tayyip ve şürekasına öfkelenenler şu gerçeği görmelidirler: **12 Eylül Darbesi Özalların yolunu açtı, Özalların izlediği politika ise Tayyiple ri yarattı.** Bu demektir ki, bu sürecin mimarları emperyalistler ve Türk hakim sınıflarıdır. Devrimci ve yurtsever hareketi ezme, kitlelerle olan bağıni zayıflatmak için “halkların afonyu” olan dine sarıldılar. Zaten dini gerici, kitleleri uyuşturma, sömürü ve zulüm düzenini devam ettirmek için egemenler tarafından her dönem kullanılmıştır.

Peki, bugün değişen ne oldu? **Değişen tek şey kullanılan bu aracın kontrolden çıkmasıdır.** Büyük bir sermaye gücüne dönüşmesi ve geçici de olsa geniş bir kitle desteğine sahip olmasıdır. İşte Kemalist kliği rahatsız eden bu durumdur. Çünkü iktidar pastasındaki payları küçülüyor. Ve efendileri emperyalistlerin de bu kliğe itirazları yok. Mevcut durumda uşaklıkta da kusur etmiyorlar. Deniz Baykal'ın son

Avrupa gezisinde yaptığı konuşmaların esası TC'nin son dönemlerdeki iç ve Ortadoğu politikasına dönük olması -ki bu politikalar Filistin sorunu, Hamas ile ilişkiler vb. içermektedir- bir rastlantı değildir. Tam tersine Hamas ve benzeri güçlere karşı Avrupalı emperyalistlerin kaygılarını dikkate alan niteliktedir. Yine “reformlar” konusunda yaptığı eleştiriler de bu anlayışın ürünüdür. **Kıscası Deniz Baykal efendilerine “yanlış ata oynamayın” mesajını vermeye çalışıyor.** Diğer bir ifadeyle içte yürütülen

“laik”, “çağdaş” demagojilerinin uluslararası plana taşınmasıdır. Bugün egemen sınıf klikleri arasında süren bu it dalaşının arkasında yatan gerçekleri somut örneklerle ortaya koymanın yanı sıra, perde arkasına ayna tutmak, var olan gerçekleri geniş emekçi yığınlara taşıma görevi asla göz ardı edilmemelidir.

Sınıfsal bir yaklaşım, yönetenler ile yönetilenler arasındaki çelişkiyi kaba bir düzeyde ele almaz. Tam aksine yönetenler arasındaki çıkar çatışması ve bu çatışmanın kamuoyuna yansıtılış biçimiyle bilimsel bir tarzda ilgilendir. Kitleleri aldatmaya dönük olarak yürütülen tüm yalan propagandaları boşa çıkarılmak için çaba sarf eder. Bu yönlü düşündürücü, ikna edici propaganda araç ve yöntemlerinde zenginlik yaratır.

Sosyal devlet mi? Hırsız devlet mi?

TC'nin “demokratik, laik, sosyal hukuk devleti” olduğu iddiası bir safsata olarak kurulduğundan beri devam ediyor. Bu iddia hiçbir gerçekliğe dayanmıyor. Askeri darbelerle, yolsuzluklar ve yokluklarla anılan bir ülkede “demokrasi”, “hukuk devleti” söylemleri “lüks kavramlar” sınıfına girer. Bu konuda TC'nin tarihi

kapkara örneklerle doludur. Bu belli ölçüde biliniyor da. Dolayısıyla yeniden bir tekrara girmeyeceğiz. Daha çok son süreçte ortaya çıkan resimler üzerinde değerlendirme yapacağız. **Gerçekten karışımızda bir sosyal devlet mi? Yoksa hırsız devlet mi vardır? sorusuna yanıt aramaya çalışacağız.**

Yerel seçimlerle birlikte, hükümet sözcüleri yeniden “zenginliğin eşit paylaşılması ve reformların hızlandırılması” demagojisine başvurmaya başladılar. Hiç şüphesiz ki onların sözü-

kültürle şekilleniyorlar.

Tüm demagojilere rağmen, sosyal devletten çok, ortada hırsız bir devletin olduğu gerçeği her gün yeni olaylarla kamuoyunu meşgul etmeye devam ediyor. Bugün açısından pastanın büyük dilimi elbette ki AKP hükümeti tarafından kontrol ediliyor. Vergi adı altında üretkenlerin emeğini çalan, çalınan emeklerle kurulan KİT'leri özelleştirme politikalarıyla uluslararası tekelere ve onların işbirlikçi yandaşlarına peşkeş çeken tüm burjuva-feodal hükümet-

Burjuva-feodal egemenlik sistemi kendi iktidarının devamı için, aldatma ve yalan siyasetinde hiçbir sınır tanımaz. Çünkü; onların hedefinde sürekli azami kâr mantığı vardır. Bunun için halka karşı savaşında aynı cephe de olan bu klikler, iktidar pastasından daha fazla pay kapma yarışında ise, it gibi tepişmektedirler.

lerdir. AKP sadece bunlardan biridir. Doğrusu en son hırsızlardan daha çok söz edilmesi, hafıza problemi olan bir toplum için anlaşılır bir durumdur. Ama gerçek olan şu ki, bugün birbirlerini hırsızlıkla, yolsuzlukla suçlayanların özde birbirlerinden farkı yoktur. Bu gerçeğe dikkat çekmek, bugün okun svri ucunu bazı kesimlere daha çok yöneltmenin önün-

de engel değildir. Örneğin AKP bugün geniş bir kesim tarafından “mağdur” ve “özgürlükçü” olarak görülüyor. Bunun için bir dizi aldatıcı-yanıltıcı senaryolar üretiliyor. Söz gelimi, AKP “kenarda kalanların partisidir” iddiası büyük bir yalandır. AKP, emperyalizm ve uşak takımının çıkarlarını temsil eden bir partidir. AKP dönemsel olarak din tüccarlığı, “mağduriyet” yalanlarıyla “kenardakileri” sömürü ve zulüm düzenine yedeklemenin partisidir. Ve iç iktidar mücadelesi kızıştıka

AKP'nin de daha önceki tüm burjuva partileri gibi gerçek kimliği açığa çıkacaktır.

Hepimizin şu gerçekleri kavraması gerekir; Zulüm ve sömürü, aldatma, yalan ve inkar olmandan varlığını sürdürmez. Bu demektir ki, tüm egemen sınıfların ve sözcülerinin çıkarları gereği dönem dönem söylem düzeyinde farklı mesajlar vermeleri gayet anlaşılır bir durumdur. Kabul edilemez olan, bazı kesimler tarafından bu mesajların yanlış anlaşılmasıdır. Yani, yalanların doğru olarak görülmesi-algılanmasıdır. Oysa doğru olan tek şey aldatma, yalan ve inkar siyasetinde tüm bu hain takımının birleşmesi gerçeğidir.

Toparlayacak olursak, bu aldatıcı it dalaşında emekçilerin, ezilenlerin asla taraf olmaması gerekir. Hangi iddia ve kimlikle ortaya çıkılırsa çıkılsın böylesi bir tarafılık mevcut düzenin devamından yana irade beyanında bulunmaktan başka bir anlam ifade etmez. **Sömürü ve zulme karşı mücadelede dil, din, milliyet farkı gözetmeksizin ezilenlerin birliğinden yana taraf olmak gerekir.** Emekçilerin emeğini çalarak onları yoksulluğa mahkum edip, sonra da yoksullara, işsizlere yardım adı altında dilenci toplu yaratma, sadaka kültürü geliştirme ikiyüzlülüğüne karşı mücadelede taraf olmalıyız. Burjuva partileri tarafından oy alma kaygısıyla sunulan vaatlere, gericiği temsil eden icraat ve simgeler üzerinde yapılan burjuva politikalarına karşı gerçekleri kitlelere anlatma, onların gündemle-

rine gerçek sorunlarını taşıma konusunda taraf olmalıyız.

TC'nin hiçbir dönem laik olmadığını hep dile getirdik. “Laik”, “anti-laik” tartışmasının egemen sınıf kliklerinin çıkarlarına endekslenmiş bir aldatmacadan ibaret olduğunu ifade ettik. Baykal ve şürekâsının “son açılımları” gerçeklerin itirafı niteliğindedir. Gerçek laiklik, din ile devlet işlerinin içiçeliğini yadsır. Oysa TC kurulduğundan beri “halkların afonyu” olan dini kitleleri uyutmanın, uyuşturmanın bir aracı olarak kullanılmıştır.

Yerel seçimlerle birlikte, hükümet sözcüleri yeniden “zenginliğin eşit paylaşılması ve reformların hızlandırılması” demagojisine başvurmaya başladılar. Hiç şüphesiz ki onların sözünü ettiği reformlar, emperyalist efendileri ve kendi çıkarlarını korumak amacıyla koşullara uygun olarak yapılan yeni yasal düzenlemelerdir.

“Evrimin ışığı olmadan biyolojide hiçbir şey işe yaramayacaktır.”

Darwin ne yaptı ve neden önemli?

Bu yazı ABD'de yayımlanan *Revolution (Devrim) Dergisinin 156. sayısından alınarak çevrilmiştir.*

2009 yılı, Charles Darwin'in doğumunun 200., 1859'da yazdığı Türlerin Kökeni eserinin de 150. yıldönümü. Darwin'in çığır açan eseri olan Türlerin Kökeni ilk kez insan dahil yaşamdaki muazzam çeşitliliğin içinde yaşadığımız maddi dünyanın üzerindeki herhangi bir tanrının veya tasarımcının eliyle değil, tam aksine doğal yollarla geliştiğini göstermiştir. Bu; bilime, insan düşüncesine ve bilimsel yöntemin gelişimine büyük bir katkıdır.

Darwin'in çalışması tüm bunlar içinde kritik bir yere sahiptir. Darwin'den önce dünyadaki yaşamın karmaşıklığını ve çeşitliliğini açıklayabilen bilimsel bir yol bulunmamaktaydı. Sinekkuşu ile çiçeğin, solucanla ağacın, yunusla filin, insanla bakterinin hepsinin milyarlarca yıl içinde basit yaşam biçimlerinden nasıl gelişebildiğini insanların anlaması mümkün değildi. Yalnız İncil'deki çeşitli hikayeler mevcuttu: Dünya yalnızca birkaç bin yıl yaşındadır ve yedi günde yaratılmıştır, aynı tanrı tüm yaşam biçimlerini yaratmış ve bir kez yaratıldıktan sonra hiç değişmemiştir.

Darwin'in büyük başarısı

Darwin genç bir adamken İngiliz gemisi **HMS Beagle** ile meşhur beş yıllık gezisine çıktı. Yolculuğa başlarken hâlâ yaratıcılığa inanmaktaydı. Darwin'e göre doğanın dışında yaşamın bir "tasarımcısı" olmalıydı. Beagle'da bir doğa bilimcisi olarak dünyanın büyük bölümünü gezdi, dağları tırmandı, kayalar üzerinde çalıştı, fosilleri topladı ve her çeşit hayvanın, kuşun, deniz canlısının ve bitkinin örneklerini ayırarak inceledi. Güney Amerika'da bir fil büyüklüğündeki dev tembel hayvan fosilini günümüzde yaşayan çok daha küçük boyuttaki türdeşleriyle karşılaştırdı.

İngiltere'ye dönerken Galapagos Adalarında bulduğu kuşlar da dahil olmak üzere keşfettiği birçok şeyi yanında getirdi. Darwin ancak İngiltere'ye geri döndüğünde ve kuş uzmanlarını dinledikten sonra Galapagos ispinoz kuşlarının önemini tam anlamıyla farkına vardı. Bu, ispinoz kuşunun Güney Amerika'daki ana karadan ayrılan ve diğer popülasyonlardan izole edilen küçük bir kısmının farklı adalardaki farklı koşullarda ve hatta adanın farklı kesimlerinde nasıl farklı cinslere ayrıldığına grafiksel deliliydi.

İngiltere'ye döndükten sonra da araştırmalarını sürdürdü ve dünyanın her tarafından doğa bilimcilerinin keşiflerini ve bilimin diğer alanlarını araştırdı ve öğrendi. Örneğin

bilim insanları dünyanın çok ama çok daha yaşlı olduğunu gösteren çok sayıda kanıt toplamaktaydı. Bilim insanları kayaların tabakalar halinde oluştuğunu ve daha erken fosillerin en altta ve daha güncel türlerin ise üst tabakalarda bulunduğunu keşfettiler. Günümüzde mevcut olmayan çok çeşitli yaşam türlerinin fosillerini yaşlı kayalar üzerinde incelediler. Darwin tüm bunları değerlendirdi, evrim üzerinde çalışan doğa bilimcilerinin önceki teorilerini inceledi ve evrime karşı çıkan bilim insanlarının tüm argümanlarını derin şekilde sorguladı ve eleştirdi.

Tüm bunlar Darwin'in anıtsal ve öncü çalışması olan Türlerin Kökeni'nde **evrim teorisi** olarak bir araya geldi. **Türlerin Kökeni yaşamın muazzam dallı bir ağaç halinde basit organizmalardan evrildiğini göstermektedir.** Ve Darwin Türlerin Kökeni'nde **doğal seçim** ilkesini geliştirdi. Doğal seçim organizmaların büyük zaman dilimleri içinde nasıl değiştiğini açıklamaya yardımcı olan anahtar bir mekanizmadır. Doğal seçim yaşam biçimlerinin doğal olarak nasıl değiştiğini, her yaşayan organizmanın kendi türünden diğer örneklerden de farklı olduğunu göstermektedir. Bu değişimler ve farklılıklar doğal seçim yoluyla çözülmekte, bitkiler ve hayvanlar bu çeşitlilik içinde ya hayatta kalmakta ve yeni karakteristikleri diğer nesle aktarılmakta veya daimi olarak değişen çevrede ölmektedir. Ve bu süreç içinde çok sayıda nesil içinde organizmalar değişmekte ve yeni türler ortaya çıkmaktadır.

Bugün yaşamın yaklaşık **3.5 milyar** yıldan beri evrim geçirdiğini bilim sayesinde biliyoruz.

Yeni bir bakış açısı getirmek

Darwin'in teorisi yaşamı ve doğal yaşamın bir parçası olan insanı anlamak için yeni ufuklar açmıştır. Fakat çoğu kişi buna karşı çıkmıştır. Karşı çıkanlar çeşitli yaşam biçimlerinin en başında "sabitlendiğini" ve kesinlikle değişemeyeceğini ileriye sürüyorlardı. Fakat evrim yalnızca türlerin zaman içinde değiştiğini değil aynı zamanda **tüm yeni türlerin** ve **evrim ağacının dallarının** büyüdüğünü ve geliştiğini sayısız yolla göstermiştir. "Önceden hazırlanmış" bir yönelim veya sürecin tasarımı mevcut değildi. Örneğin iklim, dağ silsilelerinin yükselmesi, buzulların ilerlemesi veya gerilemesi ve etraflarındaki her türlü hayvan ve bitki gibi etkenlerle mevcut türler çevresindeki dünyadaki değişimin yarattığı sonuçlarla karşı karşıya kaldıklarında yeni türler ortaya çıkabilmektedir.

Balinaların ataları denizin dışında yaşıyorlardı ve sonra denize geri döndüler ve bazı balina türlerinde halen bacaklar ve kalça kemigi bulunmakta. Böcekler avcılardan saklanarak hayatta kalırken tersi özelliklerle de böcek avcılarını yavaşatabilmektedir. Örneğin yarasalar kendilerine geceleri uçan böcekleri yakalayabilmelerini yardımcı olan ve yankılara ve sesleri duymalarını sağlayan inanılmaz bir "sonar" sistemine sahiptir.

Çok sayıda bilim insanı -en çok da

T. H. Huxley- Darwin'in büyük buluşunun tanınması ve savunulması için büyük bir savaş verdi. Evrim gerçekliği, bilim insanları tarafından kabul edilmesiyle birlikte çok sayıda aydın tarafından da savunuldu.

Aslında 19. yüzyılın ortasındaki kapitalist sınıfın entelektüel önderleri bilimi 21. yüzyıl ABD'sinden daha fazla desteklemeydi. 19. yüzyılın kapitalist sınıfı -geniş halk kitleleri içinde dini yaymayı sürdürse de- bilimi ve eleştirel düşünmeyi ve diğer "Aydınlanma'nın değerlerini" feodal düzene karşı savaşın bir parçası olarak geliştirmiş ve yeni sistemin güçlenmesinde kullanmıştır. Fakat 21. yüzyılda kapitalist egemen sınıfın güçlü kesimleri evrimi bir **tehdit** ve **ideolojik bir tehlike** olarak görmektedir.

Evrim: güçlü şekilde kanıtlanmış, halen gelişmekte ve modern yaşamın merkezinde

Günümüzde evrim bilimsel perspektifte ele alındığında çok çeşitli bağımsız soruşturma kanalı üzerinden derinleştirilmiş ve güçlü şekilde kanıtlanmıştır.

Evrim muazzam ve şaşırtıcı -ve doğru!- şekilde insanlar da dahil yaşamın nasıl geliştiğinin resmini vermektedir. Tüm yaşam biçimlerinin nasıl derin şekilde **birbirine ilişkili** olduğunu tüm yaşamın kimyasal inşa seviyesinden genetik kalıtımdaki kodlamalara kadar öğrenmeye devam ediyoruz. Fosil kayıtları oldukça genişlemiştir. Bilim insanları araştırmanın sonuna gelmemiştir ve halen her türlü şeyin fosilini keşfetmeye devam ederek yaşamın gelişimindeki değişimleri göstermektedir. Bunların içinde ayakları olan balıklar, dişleri olan kuşlar ve kürkleri olan dinazorlar da mevcuttur.

Ve Darwin'in katkıları evrim teorisinde merkezi yerini korumakla birlikte Darwin'in zamanından bu yana evrim bir bilim olarak kritik yolları takip ederek gelişmektedir. Modern genetik, doğal seleksiyon teorisini ve aynı zamanda evrime katkı sunan diğer mekanizmaları kanıtlayıp derinleştirmiş, büyük yaşam çeşitliliğinin nasıl oluştuğu ve nasıl kalıtım yoluyla aktarıldığı konusunda anlayışımızı zenginleştirmiştir. Dahası zaman içinde evrim yeni türlerin ortaya çıkmasını sağlayan organizmaların hızlı değişiminin (ki bu değişim yine de birkaç nesil sürmektedir) nasıl gerçekleştiğini daha iyi anlamamızı sağlamaktadır. Ve dünyanın dört bir yanındaki bilim insanları evrim bilimini derinleştirmek ve geliştirmek için aktif şekilde çalışıyorlar.

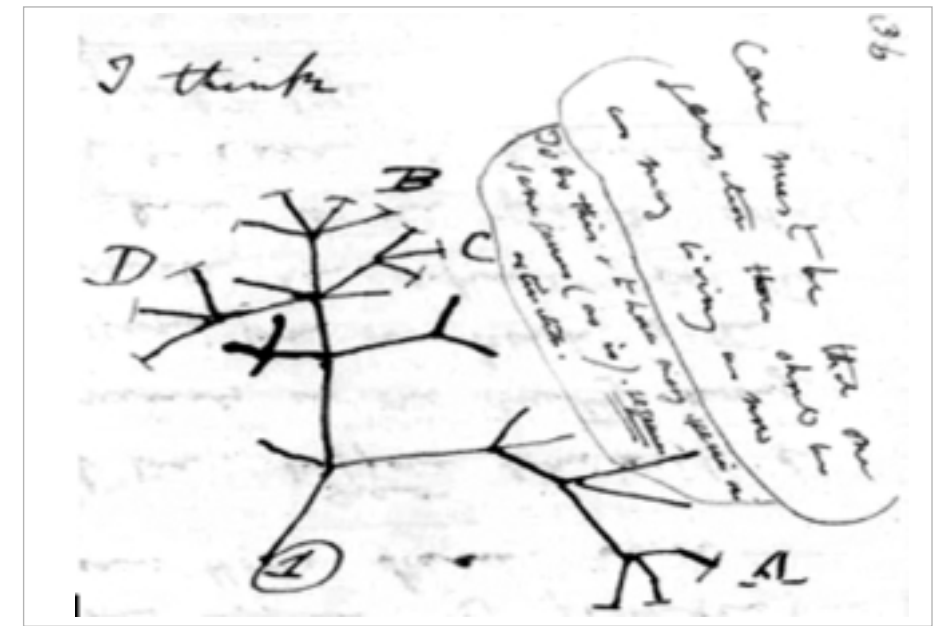
Ve evrim modern yaşamı mümkün kılan her çeşitlilikteki şeyde **merkezi öneme** sahiptir. Bilimsel evrim teorisi olmasaydı hastalığa neden olan organizmaların nasıl geliştiğini ve onlara karşı nasıl mücadele edebileceğimizi derin şekilde anlayamazdık. Örneğin AIDS'in yıkıcı etkisine karşı mücadelede şayet AIDS'i bu kadar tehlikeli kılan çok hızlı evrim geçirmesi olduğu temel gerçeğini bilmeseydik büyük bir handikapla karşılaşacaktık.

Evrim teorisi olmasaydı tarımsal zararlıların nasıl geliştiğini-evrim geçirdiğini bilimsel olarak anlayamaz ve tarım ilaçları üretemezdik. Ve mahsulleri zehirli olmayan ve istikrarlı yollarla nasıl koruyabileceğimizin çözümünü bulamazdık. Evrim olmadan insanı (ve insan topluluğunu) doğal dünyanın bir parçası olarak anlayamazdık. Ve küresel kapitalist sistemin yarattığı çevresel yıkımın ve küresel ısınma-

Yukarıda, 85 milyon yaşında büyük-kuşa benzer dinazorun fosil kafatası ve yanında küçük boyutta bir modeli bulunmaktadır. Bunun gibi dinazor türleri modern kuşların tarihsel atalarıdır.

Darwin'den önce bu dünyadaki inanılmaz çeşitliliğin ve yaşamın karmaşıklığının anlaşılması için bilimsel bir yol bulunmamaktaydı. Evrim muazzam ve şaşırtıcı -ve doğru!- şekilde insanlar da dahil yaşamın nasıl geliştiğinin resmini vermektedir. Tüm yaşam biçimlerinin nasıl derin şekilde birbirine ilişkili olduğunu tüm yaşamın kimyasal inşa seviyesinden

Yukarıda, Darwin'in 1837 tarihli defterinden bir sayfa görülmektedir. Burada yaşamın basit organizmalardan çok çeşitli ve muazzam büyüklükte bir ağaç olarak evrildiğini çizmektedir.

Darwin genç bir adamken İngiliz gemisi HMS Beagle ile meşhur beş yıllık gezisine çıktı. Yolculuğa başlarken hâlâ yaratıcılığa inanmaktaydı. Darwin'e göre doğanın dışında yaşamın bir "tasarımcısı" olmalıydı. Beagle'da bir doğa bilimcisi olarak dünyanın büyük bölümünü gezdi, dağları tırmandı, kayalar üzerinde çalıştı, fosilleri topladı ve her çeşit hayvanın, kuşun, deniz canlısının ve bitkinin örneklerini ayırarak inceledi. Güney Amerika'da bir fil büyüklüğündeki dev tembel hayvan fosilini günümüzde yaşayan çok daha küçük boyuttaki türdeşleriyle karşılaştırdı. Tüm bunlar Darwin'in anıtsal ve öncü çalışması olan Türlerin Kökeni'nde Evrim Teorisi olarak bir araya geldi.

nin nedenini anlama imkanımız olamaz, hızlı değişen iklimin yaratacağı sonuçları ve hatta yaşamın çok çeşitli biçimlerine ve tüm ekolojik sisteme insanın varlığını sürdürmesinde nasıl bağımlı olduğunu, bunların yokluğunun yaratacağı tehlikeyi anlayamazdık.

Günümüzde "evrim bilimi olmadan bilim olamaz."

Günümüzde evrim, bilimsel teori olarak çok güçlü şekilde oluşmuştur. Dar-

win'in zamanından bu yana muazzam şekilde derinleştirilmiş, çok çeşitli ve bağımsız kanıtlarla geliştirilmiştir. Seçkin genetikçilerden Theodosius Dobzhansky'nin de belirttiği gibi **"Evrimin ışığı olmadan biyolojide hiçbir şey işe yaramayacaktır."**

Bunun da ötesinde evrim, modern bilimin temel direğidir. Her alandan bilim insanları evrimin gerçek olduğu konusunda dünyanın dört bir yanından bilim insanlarının bulunduğu muazzam çeşitlilikteki kanıtlar nedeniyle hemfikirdir. Ve bilimin birçok alanında evrimsel değişimin mekanizmasını ve ilkelerini kullanmadan ve geçmişteki evrimsel değişimin sonuçlarını hesaba katmadan yeni katkılarda bulunmak mümkün değildir. Bu nedenledir ki Ardea Skybreak'in dediği gibi "Günümüzün dünyasında evrim bilimi olmadan bilim olamaz".

2009 yılı, bilim insanı Charles Darwin'in doğumunun 200., 1859'da yazdığı Türlerin Kökeni eserinin de 150. yıldönümü. Darwin'in çığır açan eseri olan Türlerin Kökeni ilk kez insan dahil yaşamdaki muazzam çeşitliliğin içinde yaşadığımız maddi dünyanın üzerindeki herhangi bir tanrının veya tasarımcının eliyle değil, tam aksine doğal yollarla geliştiğini göstermiştir. Bu; bilime, insan düşüncesine ve bilimsel yöntemin gelişimine büyük bir katkıdır.

Sınırlı bir yaşamı sınırsız bir davaya adaylar ölümsüzdür!

Proletarya Partisi 1978'de gerçekleştirdiği 1. Konferans'ta aldığı kararla, Ocak ayının son haftasını Parti ve Devrim Şehitleri Anma Haftası olarak ilan etmiştir. Bu anlamda her yıl Ocak ayının son haftası, çeşitli eylem ve etkinliklerle, devrim ve komünizm için şehit düşenler anılmaya devam ediliyor. Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri tarafından, 8 Ocak Pazar günü düzenlenen anma gecesinde, şehit ve tutsak aileleri bir kez daha biraraya geldi.

Okmeydanı Simge I Düğün Salonu'nda gerçekleştirilen etkinliğe ailelerin yanı sıra çok sayıda devrimci ve demokrat da katıldı. Etkinliğin yapıldığı salon, "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Yaşasın şehit ve tutsak ailelerinin örgütlü mücadelesi"-PŞTA ve "Şehitlerimiz toprakta tohum, hasadımız devrim

adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada, şehitlerin sınıf mücadelesinin birçok alanında işçilerin ve emekçilerin çıkarları için mücadele ettikleri dile getirildi. Açılış konuşmasının devamında, ABD emperyalizmi başta olmak üzere emperyalistlerin Ortadoğu'daki katliamlarına değinildi. Konuşmanın ardından **Leyla Karataş**'i yakından tanıyan bir arkadaşı sahneye çıkarak, Karataş'ın anısına şiir okudu. Gecede sık sık, "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "**İçerde dışarda hücreleri parçala**", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" sloganları atıldı.

Araştırmacı yazar **Temel Demirel** de bir konuşma yaparak, devrim için şehit düşenlerin, Dersim'de, Nepal'de, F tipi zin-

lenmek olduğunu belirttiler. Geceye **Sincan F Tipi Hapishanesi Tutsak Partizanlar**, Sincan Hapishanesi Kadın Partizan Tutsaklar, **Kandıra'dan Tutsak Partizanlar**, Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik, **Yeni Demokrat Gençlik**, ESP Tutuklu ve Şehit Aileleri ve **EKD** mesaj gönderdi.

Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri adına kısa bir konuşma yapılarak, etkinliği selamlamak için bir şiir okundu. Ayrıca, Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri adına, Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri'ne bir tablo hediye edildi.

Daha sonra sahne alan **Meyman**'ın Ozan Emekçi ve Ozan Rençber'den seslendirdiği türküler, marşlar ilgi ve beğenile dinlendi. Meyman'dan sonra sahne alan **Koma Çiya** da söylediği türkülerle canlı bir atmosfer yarattı.

Halaylar, horon ve türküler eşliğinde ilerleyen gecede, gazetemiz **İşçi-köylü**

bugün de bize ilham kaynağı olduğu vurgulanarak, şehitlerimizi anmanın, güncel politik sürece müdahale etmekten geçeceğinin altı çizildi.

Son olarak sahne alan **Grup Kızılrmak** kitlenin alkışları ve eşliğinde türkülerini seslendirdi.

İşçi-köylü gazetesi olarak, şehit ve tutsak analarıyla kısa birer söyleşi yaparak, düşüncelerini bizlerle paylaşmalarını istedik.

Ümit Çağlayan San'ın annesi Gül Ana: Şeyh Bedrettinler, Pir Sultanlar, Denizler, Mahirler ve önderimiz İbrahim Kaypakayalar unutulmadı/unutulmayacaklar da. Bütün devrim şehitlerini anıyorum, bütün devrimci tutsaklara selam gönderiyorum.

Elif Ertürk: Hapishanelerde görüş ve haberleşme yasakları var, doktora da gitmelerine izin vermiyorlar. Şehitler için de gençlik düşünmeli, bunlar ne için şehit düştüler? Ne için tutsak düştüler? Tabi ki bizler için.

Dursun Erkul'un annesi Sultan Erkul: Benim oğlum 18 yaşında içeri alındı ve 1.5 ay işkencede kaldı. Daha sonra 4 yıl **Mamak Hapishanesi**'nde kaldı. Ondan sonra dağa çıktı ve Dersim'de çatışmada şehit oldu. Çok olaylar geldi başına ama direndi, vazgeçmedi mücadelesinden. **Biz onların türküsü ile yaşadık, bizim hayatımız devrimdir, biz çocuklarımız gibi başımızı bu yola koyduk. Partizancı olarak, buradan gençlere sesleniyorum, dağlar bizim içindir, bize sesleniyor dağlar. (İstanbul)**

Niyazi Sezgin

Dersim Mazgirt İbimahmut köyünde dünyaya gelen Niyazi Sezgin, Dersim Babaocağı köyü Tülük mezrasında 24 Şubat 1988'de çıkan çatışmada şehit düştü.

Militanlar şehitleri anmaya devam ediyor

Elimize e-mail yoluyla ulaşan açıklamaya göre TKP/ML militanları çeşitli eylemlerle Parti ve devrim şehitlerini anıyor. "Şehit yoldaşlarımızı anmak, mücadeleye dört elle sarılmak, yaralarımızı sarmak ve toparlanmaktır. Bulduğumuz her alanda partimizin yönelimi etrafında kenetlenmek, kavgayı büyüttüktür. Onların deneyim ve tecrübelerinden yararlanmak, onlardan öğrenmektir. Biraktıkları bayrağı doğrulara taşımaktır" şeklinde başlayan açıklamada militanlar yaptıkları eylemleri sıralıyor.

"Partimiz TKP/ML-Merkez Komite Siyasi Büro imzalı ve Ocak 2009 tarihi, **'Onlar Olmaksızın Hiç Bir Şey Başarılamazdı. Onlar Gibi Savaşmadan Hiç Bir Yere Varılmaz!**' başlıklı parti ve devrim şehitleriyle ilgili ve Filistin katliamıyla ilgili **'Filistin Yine Direniyor, Yine Kazanacak!**' başlıklı bildiriler militanlarımız tarafından Okmeydanı'nda Mahmut Şevket Paşa ve Örnektepe Mahallelerinde dağıtılmıştır.

Yine militanlarımız **Örnektepe Mahallesi**'nde 'Parti ve Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!' başlıklı, TKP/ML imzalı bir pankart asılmıştır" denilen açıklama şöyle devam ediyor; "Parti ve devrim şehitlerini anma haftası vesilesiyle TKP/ML militanları olarak İstanbul'un çeşitli yerlerinde bomba süsü verilmiş pankart asma eylemleri gerçekleştirdik. 'Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür' yazılı ve TKP/ML TIKKO imzalı pankartlar; 14 Ocak günü saat 18.00'de **Gülsuyu Özgürlük Meydanı** Pazar girişine, 16 Ocak günü 19.00'da **1 Mayıs Mahallesi**'nde cadde üzerine, 20 Ocak günü saat 19.00'da E-5 üzerindeki **Bostancı ve Küçükyalı köprüleri** arasında bulunan **Altintepe Üst Geçiti**'ne, 28 Ocak günü saat 19.00'da **Yenidoğan Osmangazi Mahallesi**'ne, 30 Ocak günü saat 19.30'da **Dudullu Huzur Sitesi Mahallesi**'ne, 30 Ocak günü saat 19.30'da **Tuzla Aydınli Mahallesi**'ne asılmıştır.

Asılan pankartlar düşmanın bomba imha uzmanları tarafından uzun uğraşlar sonucu indirilmiştir. Bazıları ise fünüye ile patlatılarak indirilmek zorunda bırakılmıştır."

Açıklama "**Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür**" sloganı ile sona eriyor.

"Biz onların türküsü ile yaşadık, bizim bayatımız devrimdir, biz çocuklarımız gibi başımızı bu yola koyduk. Partizancı olarak, buradan gençlere sesleniyorum, dağlar bizim içindir, bize sesleniyor dağlar."

olacaktır"-Partizan imzalı pankartlar ve flamarla süslenmişti. Gecede açılan PŞTA standında, hapishanelerden gönderilen ve aileler tarafından yapılan, el emeği çeşitli kart, el işlemleri satışa sunuldu. Ayrıca açılan bir standta da şehitlerin karanfeller içinde fotoğrafları sergilendi. Etkinliğe gelen aileler karanfellerle karşılanırken, PŞTA imzalı fularlar verildi, karanfeller dağıtıldı.

"Sınırlı bir yaşamı sınırsız bir davaya adaylara" şiarıyla düzenlenen etkinlik, tüm devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından, **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA)**

danlarda yaşadığını, onların taşıdığı bayrağın tüm dünya işçi ve emekçilerinin mücadelesinde yaşadığını söyledi. Demirel'in ardından **Grup Helesa** sahne aldı. Helesa, Karadeniz türkülerini söyleyerek geceye renk kattı. **Tüm hapishanelerdeki tutsak Partizanlar** gönderdikleri mesajda "Devrim inancının ete, kemiğe bürünüp vücut bulmasıdır şehitlerimiz" sözleri ile şehitleri sahiplenmenin mücadeleyi sahip-

Gazetesi adına bir arkadaşımız da söz alarak bir konuşma yaptı. Gazetemiz adına yapılan konuşmada, geçmişten günümüze devrim mücadelesinde şehit düşenlere değinilerek, onları anmanın, işçi, köylü ezilen emekçilerin sınıf mücadelesini yükseltmekten geçeceği belirtildi. Bir dönem gazetemizde faaliyet yürüten ve ardından şehit düşen yoldaşlarımızın yol göstericiliğinin,

Pusula

Tarihten öğrenmek...

Emperyalizm ve uşaklarının stratejik olarak zayıf, ama taktik olarak güçlü olmalarından hareketle, her alanda yürüttüğümüz çalışmada istenilen düzeyde bir başarı elde edilemeyeceği gerçeğini değerlendirmelerimizde hesaba katmamız gerekir. Elbette ki bugün zayıf olan yarın güçlü olabilir. Ama bunun sağlanması için ideolojik cepheye bir aydınlanma ve bu aydınlanmanın ışığında siyasi, askeri ve kültürel cepheye bir savaşımın yürütülmesi zorunluluktur.

Çünkü **sınıf savaşımında haklı ve meşru olmak, kazanmak için yeterli değildir.** Kazanmak için haklılığını ve meşruluğunu geniş yığınlara taşıyacak ve yığınları bu uğurda seferber edebilecek askeri savaşım yeteneğini içeren bir öncünün varlığı şarttır. Bu öncü olmadan gerçek anlamda ezilenlerin kurtulu-

şu sağlanamaz.

Proleter ideolojiden beslenmeyen tüm burjuva akımlar, Ekim ve Çin devrimlerinin yaratmış olduğu o muhteşem etkileri unutturmaya çalışıyorlar. Yaratılmış tarihi yok saymaya veya tarihin ilerleyişi içinde yaşanmış bir yol kazası olarak tanımlamaya çalışıyorlar. Gerçek olan şu ki, eğer burada bir yol kazasından söz edilecekse, o da sosyalist maskeli bürokratik burjuva diktatörlerin yeniden iktidarı ele geçirmeleridir.

Bu akımların önemli bir bölümü dünya halklarını büyük bir felakete sürükleyen Hitler diktatörü ile Stalin yoldaşı aynı kefeye koyacak derece saldırgan bir tutum içindedirler. Diğer bir ifadeyle haksız savaşa yol açan ile onu yok eden ayınlıyorlar. Hiç şüphesiz insanlığı yoksulluğa, kıyım uğratanlar ile

ona karşı savaşanları aynı zeminde ele alanların çıkış noktaları burjuvazinin ideolojik çöplüğüdür.

Tarihe bakın, SSCB'de ortaya çıkan yeni bürokrat burjuvaların ilk saldırıları Stalin yoldaşa olmuştur. **Yapılmak istenen Stalin şahsında bir tarihi dönemin mahkumiyetidir.** Yeni bürokrat burjuvalar proletaryanın önderliğinde gerçekleşen devrimin yaratmış olduğu tüm kazanımları "yenilik", "değişim" yalanlarıyla birer birer yok ettiler. Ve süreç içinde bu bürokrat burjuvaların sosyalist maskesiyle işledikleri tüm günahların faturası da sosyalizme çıkarıldı. Bu da uluslararası planda ezilen halklar nezdinde sosyalizmin prestijinin sarsılmasına yol açtı

Başkan Mao'nun önderliğindeki enternasyonal proletaryanın bu yeni burjuvalara karşı yükselttiği MLM bayrağı, iki sınıf, iki yol arasındaki süren çatışmanın somut bir ifadesiydi. Bu ideolojik duruş, tutum 21. yüzyılda ezilenlerin kurtuluşunun hangi yoldan olacağını da somut olarak bize gösteriyordu Her

türlü burjuva saldırısına karşı MLM'de ifadesini bulan bu ideolojik tutum, tarihsel olarak en ileri noktayı temsil etmektedir.

Başkan Mao'nun ölümünden sonra ÇKP önderliğinin de burjuva cephesine geçmesi, Mao'nun proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürdürülmesi konusunda Marksizm-Leninizm'e yapmış olduğu değerli katkıları asla gölgelemez. ÇKP'de yaşanan iç ihanete karşı, uluslararası planda birçok partinin yeni kapitalist yolculara karşı net bir tutum takınması, başkan Mao'nun yaşanan tarihi tecrübelere dayanarak geliştirdiği berrak düşüncelerin ürünüdür.

Bu düşüncelerin bugün geniş yığınları kucaklamaması ve dolayısıyla ideolojik planda ezilenler cephesinde ciddi kafa karışıklıklarının yaşanması bu fikirlerin doğruluğunu gölgelemez. Ve mevcut koşullarda, yani MLM'ye dönük saldırıların olduğu, devrimler yerine reformculuğun öğütlediği bir dönemde, uluslararası planda MLM'lerin ortaya koymuş oldukları pratik duru-

şun tarihsel önemi gelecekte daha iyi anlaşılacaktır. Dünyanın birçok coğrafyasında bugün MLM bir çizgide demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesi yürüten partilerin varlığı da bir rastlantı değildir. Bunun arka planında doğru bir çizginin varlığı yatıyor. Bu çizgi, modern revizyonizme karşı mücadelede tereddüt etmedi; proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürekliliğini savundu. Ve komünizme giden yolun düz bir çizgi değil, inişli-çıkışlı olduğu gerçekliğine sürekli dikkat çekti. Ve tarih 20. yüzyılda bu çizginin doğruluğuna ve 21. yüzyılda bu çizginin önderliğinde büyük devrimlerin zaferlerine de tanıklık yapacaktır.

Bugün dünyada proleter önderlikli hareketlerin zayıflığı, devrimci ve komünist hareketlerin ezilenlerle var olan zayıf bağları bu gerçeği değiştirmez. **Çünkü sorun ideolojik sorundur. Sorun iktidar mücadelesidir sorunudur.** Proleter bir kimlik; her şart altında siyasal iktidar bilincine sahip olur. Ve bunun gerekleri için mücadele eder. Devrim için nesnel koşulların

ileri ve geriliği komünistlerin kitleleri üzerinde var olan etki düzeyi de bu kararlı tutumu değiştirmez.

Proletarya Partisi'nin sürekli **ideolojik netlik, teorik yetkinlik** vurgusu yapması boş bir söylem değildir. Geniş yığınları belli düzeyde ileri kitleleri ve devrimci safları zehirleyen bu anti-MLM anlayışlara karşı doğru bir zeminde mücadele etmek için, böylesi güçlü bir donanım özgüveni ve devrimci pratiği tetikler. Bu da kaçınılmaz olarak kitlelerin devrimci sürece katılmalarını olumlu yönde etkiler. Elbette ki tüm bu görevleri; tarih bilinci ışığında sınıf savaşımının bize yüklediği sorumluluklar çerçevesinde ele almamız. Şu açık ki; zayıflayan tarih bilinci, sınıf perspektifi, olaylara, olgulara bilimsel bir düşünüş tarzıyla yaklaşmamızı önemli oranda sakatlamıştır. Bu gerçeği görmeden, ideolojik planda anti-MLM anlayışlara karşı net bir tutum takınmadan geleceği kazanmak mümkün değildir. Gelecek proleter çizginin yön vereceği çok yönlü ve kapsamlı bir savaşla kazanılır.

“Biz de varız!”

Yerel seçimlerin yaklaşması ile birlikte, AKP'sinden, CHP'sine tüm düzen partileri, açılıp saçıldılar. Çarşaf açılımdan kömür-para-beyaz eşya yardımına “kadın adaylara özel önem veriyoruz” sözlerine kadar bir dizi yalan havada uçuyor. Her gün yenisi eklenen “açılımlar” ile halkın asıl sorunlarını çözmek gibi bir dertlerinin olmadığını da ilan etmeyi sürdürüyorlar.

Egemenler cephesindeki gelişmelerin yanında devrimci ve demokratik güçler de biraraya geleerek çalışmalarını sürdürüyor.

İçinde Partizan'ın da yer aldığı Bahçelievler Birlikte Başarabiliriz Platformu da çalışmalarına hız verdi. Bizler de İşçi-köylü gazetesi olarak süreçte dair yaşananları aktarmak için adaylarla görüşerek, süreçte dair değerlendirmeler yapmalarını istedik. Bu görüşmelerimizden bir tanesi de, Birlikte Başarabiliriz Platformu DTP İstanbul Bahçelievler Belediye Başkan adayı **Ayşe Yeter** ile gerçekleştirdiğimiz söyleşi oldu.

Ayşe Yeter, 29 Mart seçimleri-ne ilişkin ilçe ve il çaplarında kurulan platformların bir ayağının da Bahçelievler Platformu olduğunu ifade ederek, birlikte kazanmak için yola çıktıklarını ve ortak aday çıkararak çalışmalara başladıklarını belirtiyor. Yeter, sistem partilerinin yıllardır düze-

nin sömürü çarkını döndürecek politikalar izlediklerini, platformun da bu “alternatifsizlik” durumuna karşı, ortak bir örgütlenme olması ile anlamlı bir yerde durduğunu söylüyor. Kitlelerin sürece dâhil edilmesine özel önem verdiklerini, sistem partilerinin gerçek yüzlerini teşhir ederken de sıkıntı yaşamayacaklarını, işçi ve emekçilere yönelik saldırı politikalarının ayyuka çıktığını belirtiyor.

Yeter, yerel yönetimlere ilişkin “rant kapısı haline gelmiş, zengin bir azınlığın yönetimi” tanımlamasını yapıyor. Bu anlayış karşısında, gençlik, kadın, mahalle, iş yeri vb. birçok komisyon kurarak, halkın katılımının sağlandığı demokratik bir yönetim anlayışı geliştireceklerini anlatıyor. İşçiler ve çeşitli kültürlerden insanlar içinde özel bir çalışma yapacağına dikkat çekiyor.

Kooperatif, komisyon ve meclis gibi taban örgütlenmeleriyle, hem halkın kendi ihtiyaçları için harekete geçmesini, hem de il yönetimi gibi daha üst merkezlerle baskı unsuru oluşturabilecekleri ifade ediliyor.

Yeter'e, özellikle bir kadın aday olarak, kadınların sorunlarına ve

mevcut düzendeki kadın sorununa dair düşünce ve planlarını sorduk.

Kadınların mücadele tarihindeki rollerinin önemine dikkat çekerek, “seçimler gibi süreçlerde pozitif ayrımcılık, kadın adaylar gibi tartışmalar alevlendirilerek, kadın oylarının da avcılığı yapılmaktadır” dedi. Seçimlerdeki kadın politikalarının ikiyüzlü olduğunu ifade eden Yeter, “açlığı, yoksulluğu, sefaleti reva gördükleri emekçi kadınları başka ne zaman hatırlıyorlar?” şeklinde soruyor. Kadına şiddetin değişik biçimlerini reva gören sistemin, “şiddeti desteklediği”ni de belirtiyor.

Yeter, özellikle işçi çıkarmaların yoğun olarak yaşandığı bu süreçte olduğu gibi kadınların ilk önce çıkarılanları olduğunu, ayrıca ekonomik, siyasi, cinsel ve sınıfsal olarak sömürdüklerini belirtiyor. Emekçi kadınların bu seçimlerde, yüzlerini emekten ve emekçiden yana olan platforma dönmeleri gerektiğini vurgulayan Yeter, “**bizim projelerimizde kadın edilgen değil aktif bir rol oynamaktadır. Her şeyden önce insan olduğu için değerlidir ve sürecin bir parçasıdır**” şeklinde

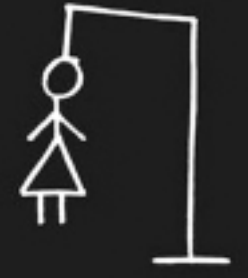
konuştu.

Çalışmalarında özellikle kadınlara önem vererek kaydeden Yeter, kreş açmak, üretim kooperatifleri kurmak, kültürel ve sosyal faaliyetlerde bulunabilecek yaşam alanları oluşturmak ve şiddete maruz kalan kadınlara yönelik çalışmalar yürütmek gibi projelerinin olduğunu anlatıyor.

Bahçelievler'deki yoğun Kürt nüfusuna yönelik kültürel ve demokratik talepleri doğrultusunda çalışmalar yapılacağını da belirten Yeter, Kürt kadınlarının yaşadıkları sorunlara değinerek “feodal düşüncü ve yaşam tarzından kaynaklanan töre cinayetleri, kadına yönelik şiddet, zorla evlendirme vb.” baskıların sadece Kürt kadınların değil, değişik illerden gelen farklı milletlerden tüm kadınların sorununu ekledi. Sokakta tacize uğrayan kadınların karakolda da benzer muamelelere maruz kaldığını, şiddete karşı yaptırım uygulamayan devletin bunu desteklediğini ifade etti.

AKP ve CHP gibi düzen partilerinin oyunlarına gelinmemesini isteyen Yeter, bu partilerin halk düşmanı sicillerinin kabarık olduğuna dikkat çekti. (İstanbul)

Yorumsuzlar

* Mardin'den fındık işinde çalışmak üzere Adapazarı'na, buradan da 4 ay önce ağabeyini ziyaret amacıyla Adana'ya giden **Halime Candan** (31) ağabeyinin evinde banyoda asılı bulundu. Candan'ın, gece ağabeyi ve yengesinin hasta ziyaretinde olduğu saatlerde evin banyosundaki su borusuna tülbentini bağlayarak kendisini astığı öne sürüldü. Candan'ın 6 yıl önce babasını kaybettiği, annesi ve kız kardeşleriyle birlikte yaşadığı, evin sorumluluğunu üstlendiği ve ailesinin ekonomik durumunun kötü olması nedeniyle sıkıntılar yaşadığı öğrenildi.

* Bingöl'de silahlı saldırıya uğrayan bir kadın yaşamını yitirdi. Kıbrıs Mahallesi'nde **Mutalıp Balat** (23) isimli genç kadın, silahlı saldırıya uğradı. Arkadan av tüfeğiyle kendisine ateş edilen Balat, olay yerinde yaşamını yitirdi.

* Van'ın Erciş ilçesi Vanyolu Mahallesi'nde 3 Şubat'ta 43 yaşındaki **Nural Özkan** ve 17 yaşındaki nişanlı olan kızı **Gonca Özkan** yaşadıkları evin salonunda kafalarına sıkılan tek kurşunla öldürüldü. 13 yaşında evlendirilen ve 28 yıl boyunca uğradığı işkence sonunda “artık yeter” diyerek 3 ay önce polise başvururan, ancak evine geri gönderilen Nural Özkan, eşi tarafından başına sıkılan tek kurşunla öldürüldü. Annesiyle aynı kaderi paylaşan 17 yaşındaki kızı Gonca Özkan ise tanık olduğu işkenceleri anlatmak için annesinin lehine tanıklık yapmak istediği için babası tarafından öldürüldü. Polis tutanaklarına “namus cinayeti” olarak geçen olayın iç yüzünde ise 28 yıl işkenceyle geçen bir yaşam vardı. Nural Özkan henüz çocuk yaşta hiç tanımadığı ve kendinden 10 yaş büyük Sürecetin Özkan'a eş olarak verildi. Tam 28 yıl boyunca aile içi şiddetin her türlüsüne maruz kaldı. Eve hapsedildi ve yıllarca ailesi dahil kimseye görüştürülmedi. Hatta o kadar görünmez kılındı ki öldürüldüğü gün komşuları “yıllardır bu kadının bu evde yaşadığını bilmiyorduk, yüzünü görmedik ancak çığlıklarını her gün duyuyorduk” diye ifade verdi. 22 Aralık 2008'de 28 yıllık işkencenin ardından soluğu Erciş Emniyet Müdürlüğü'nde alan Nural Özkan, eşi hakkında şikâyetçi oldu.

Çocukları da tanık oldukları işkenceleri ve annelerinin hayatı tehlikesinin olduğu yönünde polise ifade verdi. Yasalarda can güvenliği olmayan kadının koruma altına alınıp zanlının evden uzaklaştırılması gerekirken polis Nural Özkan'ın evli olan kızı ve eniştesine teslim etmekle yetindi. Bir süre sonra da bütün kadın cinayetlerinde olduğu gibi aile büyükleri denilen o gizli ve etkili toplumsal baskı devreye girerek Özkan'ın eve dönmeye sağlandı.

Eve dönen Özkan eşi hakkındaki şikâyetini geri almadı ve Erciş Sulh Ceza Mahkemesi'nde Sürecetin Özkan aleyhine dava açıldı. 4 Şubat'ta görülecek mahkemede 28 yıldan beri yaşadıklarını anlatmaya kararlı olan Nural Özkan ve mahkemede tanıklık yapacak olan kızı Gonca Özkan, yaşadıkları evde babası tarafından kafalarına sıkılan birer kurşunla öldürüldü.

Kadınlar Üzmez'i "üzdü"

Bursa'da 14 yaşındaki B.Ç.'ye “Cinsel istismarda bulunduğu” iddiası ile 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanan Hüseyin Üzmez'e, yumurta atan kadınlar gözaltına alındı.

Görülen 4. duruşmaya toplam 25 yıla kadar hapis cezası istemiyle yargılanan tutuksuz sanık Hüseyin Üzmez katıldı. Mahkeme, B.Ç'nin avukatı **Nevin Cambaz**'ın Üzmez hakkında “alikoymak” suçundan dava açılıp tutuklanması istemiyle yaptığı başvurunun değerlendirilmesine karar verdi.

Bu sırada Adliye önünde toplanan **Bursa Kadın Platformu** da, Üzmez'i protesto etti. Üzmez'e tepki gösteren platform üyeleri, “**Utanmıyor musun?**”, “Üzmez sen hiç anne terliği yedin mi?”, “**Üzmez'i aklayan adalet, ruh ve beden sağlığımızı bozdu**” sloganlarını attı. Üzmez'in duruşma sonrasında arka kapıdan çıkarılacağını öğrenen platform üyeleri, arka kapıdan çıktığı sırada “**Utanmaz adam**” diye bağırarak şemsiyeli, yumurtalı saldırı girişiminde bulundu. Evrim K.'nin attığı yumurta Üzmez'in bacağına isabet ederken, şemsiye ile Üzmez'e vurmaya çalışan Pınar K. ve Nergis Ç. ise polis tarafından gözaltına alındı. Üzmez, ise bir otomobile bindirilerek olay yerinden uzaklaştırıldı.

Hatırlarsak; Mudanya ilçesinde 14 yaşındaki B.Ç.'ye cinsel istismarda bulunduğu gerekçesiyle tutuklanan Hüseyin Üzmez, 6 ay sonra tahliye edilmişti. Mahkeme, Adli Tıp Kurumu'nun B.Ç. hakkında verdiği “**Ruh sağlığı bozulmamıştır**” raporunu yok sayarak, 16 Mart'ta yeniden Adli Tıp Kurumu'nda kontrol edilmesine karar vermişti.

Mağdur kadınlara çifte şiddet

Ülkelerinde tecavüze uğrayarak İngiltere'ye iltica eden kadınlar, burada da cinsel şiddete maruz kalıyor. Mültecilere yardım eden bir kuruluş olan **Mülteci Konseyi**'nin raporuna göre maddi zorluklar yüzünden kadınlar, yeni saldırılar ile karşı karşıya kalabiliyorlar.

Rapor, Mülteci Konseyi'nin son iki yıldır Sri Lanka, Somali, Eritre ve Demokratik Kongo Cumhuriyeti gibi çatışma bölgelerinden gelen 150 kadına destek olduğu bir projenin ürünü. Bazıları 18 yaşından küçük olan bu kadınların çoğu, ülkelerinde tecavüze uğramış. Bu nedenle 20'si hamile kalmış; bazıları doğum yapmış. Mülteci Konseyi'ne göre bu kadınlar İngiltere'de de mağdur olmayı sürdürüyor -özellikle de iltica başvuruları reddedilenler.

Örgüte göre yoksulluk bazı kadınları fuhuşa itiyor; bazıları da onlara yiyecek ve barınacak yer veren erkekler tarafından cinsel ilişkiye zorlanıyor.

Töre, korku, cinsine yabancılık..

Gün geçmiyor ki gazetelerde, televizyonlarda kadına yönelik bir şiddet haberi duymayalım. Bazen beğenilmeyen bir yemek, bazen kapının biraz geç açılması, ba-

nan annenin “ezen cins” rolünü, bir erkekten bile daha fazla içselleştirmesi midir?

dibinin üstüne çıkarılmak istenmeyen kadınların arasına gitmeliyiz. Kadınların cinslerinden dolayı yaşa-

Ve bir kadının daha dramatik sonu

zen biraz kilo alması hatta hastalanması dahi kadınlara uygulanan şiddetin nedeni olabilir.

Kadınlar; çoğu zaman yaşamları boyunca herhangi bir metadan bile daha değersiz görülmektedir. Bir eşyadan bile daha fazla değeri de, söz hakkı da olmayan kadının sevme-sevilmeme hakkı da doğal olarak yoktur! Töre cinayetlerinin baş nedeni de bu değil mi zaten? Ailesinin bilgisi, isteği ve onayı dışında sevmek-sevilmek! Ve daha da vahim olanı, kötü/affedilemez olanı sevdasını yüreğine gömmek yerine gizlice de olsa yaşamak istemesi/yaşamaması! İşte aile meclislerini toplayan ve ölüm kararları aldırarak korkunç suç! **Büyük günah!**

Bazen genç kadınlarımız başlarına gelebilecek her şeyi göze alarak sevindikleriyle kaçıyorlar. Ölümü göze alarak, ölüme ve binlerce yıllık geleneklere meydan okuyarak kaçıyorlar.

Ama ya kendilerinde bu gücü bulamayan kadınlar? Tıpkı Ege'nin köyündeki “satılık gelinler” gibi, kendilerinin olmayan bir yaşama dahil ediliyorlar bazen! Bazen de Batman'daki gibi intiharlarla isyan çığlıklarını yükseltiyorlar.

Peki en son Adana'da, annesiyle birlikte intihar çehidi üzerine konuşarak, kendisi gibi bir kadın olan annesinin isteğiyle, musalla taşına boynunu çaresizce uzatan **Meryem D**'ler için ne diyeceğiz? Peki ya, anne İrep D'nin kızı ölmeyince, elleriyle onu boğmasını nereye sığdıracağız? Annenin ilk açıklaması babasının olayı duymasından sonra kendilerine yapacaklarından korktuğu olmuş! Korku mu, kızını kendi elleriyle boğmaya yol açan? Çocukları için ölümü göze alan anneler, söz konusu olan namus(!) olunca, töre olunca çaresizleşiyor mu? Bu nasıl bir çaresizliktir? Bu nasıl bir kadere boyun eğmişliktir? Törenin kanlı, acımasız zincirini elleriyle kızına ve kendisine dolatan hangi duygudur? Yoksa yaşa-

Nedenleri konusunda birçok yanıt verilebilir. Ve bu olay özgülünde anne İrep D. dinlenerek bir sonuca ulaşılabilir ancak; çaresizlik midir, korku mudur yoksa kendisinin de sonuna kadar doğru bulunduğu “namusumu temizledim!” anlayışı mıdır? Fakat görünürdeki neden ne olursa olsun, bunu besleyen kadının bir cins olarak kendi bedeni üzerinde söz hakkına sahip olmamasıdır. Kadının feodal cendere içinde sıkışıp kalmasıdır yaşanan. Bu cendere parçalanmadıkça Melek'lerin, Güldünya'ların, Nurgül'lerin hikayesini dinleyeceğiz, isyan duygularıyla dolup taşacağız.

Ama tüm bunlara karşı çaresiz değiliz. Çözüm için göğün diğer yarısı olan ama sürekli ezilen, yerin yedi kat

dıkları ve çoğu zaman ölümlerle sonuçlanan sorunlarının farklılığını kavramalı ve bu “hayati” soruna uygun çalışmalar içerisine girmeli, örgütlülükler oluşturmalıyız.

(Bir İK okuru)

DESA direnişine destek sürüyor...

DESA Direnişiyile Dayanışma İstanbul Kadın Platformu, sendikacı oldukları için işten atılan DESA işçilerine desteği sürdürüyor.

7 Şubat Cumartesi günü saat 13.00'de **İstiklal Caddesi** üzerindeki **DESA Mağazası** önünde biraraya gelen platform üyesi kadınlar, “**DESA patronu sendika düşmanı**” yazılı dövizler taşıdı. Eylemde platform adına açıklama yapan **Nuran Kızılkın**, DESA'nın Düzce Fabrikası'nda ve İstanbul Sefaköy'de işçilerin 220 gündür direniş olduğunu belirtti.

Herkesi DESA ürünlerini boykot etmeye çağırarak Kızılkın, DESA'nın krizi sendikacı işçileri işten çıkarmak için kullandığını belirterek, “hem DESA yönetimi hem de uluslararası markalar, imzaladıkları uluslararası sözleşmelere uymaları gerekir” dedi. Açıklamaya, Sefaköy'deki DESA fabrikası işçisi **Emine Aslan** da katıldı. (İstanbul)

Fransa'daki yeni göçmenlik Bakanı'nın ilk şenlik fişeği:

İşbirlikçiliğin resmileştirilmesi!

Fransız devleti, 2009 yılının başında çeşitli bakanlıklarında değişiklikler gerçekleştirdi. Bunun nedeni, emperyalist burjuvazinin, derinleşmekte olan krizin doğurabileceği sosyal hareketliliğin önünü şimdiden almak için mevcut olandan nispeten daha "usta" silahşörleri görevle getirme ihtiyacı duymasındır.

Göçmenlik Bakanlığı da bu değişikliklerden nasibini aldı. Nitekim eski bakan **Hortefeux**'ün yerine Eric Besson getirildi. **Eric Besson**, son cumhurbaşkanlık seçimlerine kadar "**Sosyalist**" Parti'nin ekonomik planlayıcısı olarak bilinmektedir. "Sosyalist" Parti'nin adayı Ségolene Royal'ı desteklemiş, seçimlere birkaç hafta kala Royal'ın programının sosyalistleri temsil etmediğini, ekonomik-politik olarak sağcı bir seyir izlediğini ileri sürerek seçim kampanyasından çıkmış ve yol arkadaşlarıca da ihanetçi ilan edilmişti. Sağçıktan "hoşlanmayan" Besson'un tam olarak neden hoşlandığı artık belli oldu: **Faşizmden...**

Yeni atanan bakanların önlerindeki çalışma programının bir önceki bakanlardan daha kapsamlı olacağı sürpriz değildi. "**Eski ekonomistin**

Göçmenlik Bakanlığı'nda ne işi var?" dedirtecek bir tarzda sahneye çıkış yapan yeni silahşörün, **saldır-ganlıkla matematiği sentezleyen bir politika** güdeceği aşıkardı. Nitekim emperyalist-kapitalist sistemde Göçmenlik Bakanlığı'na atanmak için bir ırkçı; iki matematikçi olmak yeterli. Hortefeux'nün "rekor sınırdışı" rakamlarına rağmen memnun edemediği Fransız sermaye sahiplerini, artık sosyal olmayan "sosyalist" Eric Besson sevindirecek.

5 Şubat 2009 tarihinde bir genelge imzalayan Besson "sosyalist" olduğunu göstericisine ilan ediyor: "**Oturum kağıdı olmayanlara yardımcı olmak istiyoruz.**" On binlerce sınırdışının kanıksandığı Fransa'da bu göz yaşartıcı cümlelerin altında yatanı yine Besson, bu kez efendi bir silahşör oluşunu göstererek açıklıyor: "**Şebeke kurbanlarına oturum kağıdı vereceğiz; yalnız bir şartla!...**"

Besson'un şart koştuğu nokta, herhangi bir genelge veya yasa tasarısı olmaksızın "demokratik" Fransa'da yıllardır dile getiriliyordu zaten. Gerek oturum hakkını, gerekse de vatandaşlığı elde etmek için yığın-

larca göçmen "polisle işbirliği içinde olma şartı"na takılmışlardır. **Besson bu çirkefligi yasalastıran düzenin solcusu oldu.** Peki neden bu genelge?

Çünkü Fransa'da göçmenleri sınır dışı etmenin çare olmadığını her geçen gün istatistikler kanıtlamaktadır. **İkincisi;** İnsan Hakları Mahkemesi, hem sınırdışı prosedürlerinin niteliğinden ötürü hem de tutuklu göçmenlerin yaşam koşullarının kabul edilebilir standartların altında olduğu için Fransız devletini bizzat Fransa'daki İnsan Hakları Derneği'nin talebiyle uyardı. **Üçüncüsü;** sınırdışılardan çözüm olmadığını çok iyi bilen devlet, bu yöneliminden vazgeçmeksiz bir de elindeki joker kartını oynamanın kendi iç güvenliğinin yararına olduğunu hesaplamaktadır: "**Bak dikkat et, seni göndeririz! Son yıllardaki kararliliğimizi görüyorsunuz. Ama bizimle çalışırsın, seni bu kaptanlardan çıkarır, kağıt veririz.**"

İşbirliğinin sınırını Besson, basın açıklamasında "**şebekeyi deşifre etmek**"le ifade ediyor. Oysa bilinmektedir ki işbirliğinin sınırı hep "arka kapılarda" gizlidir ve oraya giren

"akıllı vatandaş" değil, işbirliğini dayatan devletin kolluk güçleridirler. Zira burjuvaziyle işbirliğinin her türlü, insanlığın en temel yaşam hakkını "insanca yaşamaktan yana" kullanmanın çiğnenmesi üzerine kuruludur. Bu teklifi ret eden Malili bir göçmenin sözleri tüm göçmenlerin kulaklarını çınlatmalıdır: "Buradaki hakkımızı verseler, geri kalmış ülkeleri sömürmeyi bıraksalar işbirliğine gerek kalmadan göçmenlik sorunu biter! Ama onlar (Fransız devletini kastederek) hem ülkemizde yaşamamızı kaynaklarımızı el koyarak engelliyorlar hem burada yaşama hakkımızı vermiyorlar, bu da yetmiyormuş gibi onurumuzu istiyorlar. Ben her şeyimi bırakıp geldim. Çok acı çektim ama bakın, kağıtsızım ve yaşıyorum! Onurumu mu istiyorsunuz? Onuru vermektense ölmek daha iyidir..."

Besson kuklasının politikasının

ne kadar etkili olacağı süreçle görülecektir. Ancak bu politikanın saflar arası çizgileri daha da belirgin hale getireceği, Malili göçmenin söylediği

sözlerle şimdiden açıktır. Onursuzluğu kabul edenlerin yeri, tıpkı bunu dayatanların yeri gibi karanlıktır. Aydınlık ışığı altında olanlara her zamanki gibi, ama bu kez lafa fazla yer bırakmaksızın iş düşüyor: Zifiri karanlıkta kaybolma riskini en aza indirmek için örgütlenin, örgütleyin, daha fazla örgütlenin, daha fazla örgütleyin!

Maoist kadın gerillalardan eylem

Narmada adında bir kadın... 1 Şubat'ta Maharashtra'ya bağlı Gadchiroli bölgesinde gerçekleşen ve 15 polisin ölümü ile sonuçlanan Maoist baskını o yönetti. Yardımcısı da, Vimlaa kod adlı **Taraka** adında başka bir kadındı.

Kaynaklar, güneybatı eyaleti olan Nagpur'a yaklaşık 300 km mesafede olan Markegaon ormanlarındaki saldırının, **Hindistan Komünist Partisi (Maoist)**'e bağlı Güney Bastar ve Gadchiroli birliklerinin ortak saldırısı olduğunu söyledi. 44 yaşındaki Narmada, Andhra Pradesh Üniversitesi'ndeki öğrenimini yarıda bırakarak, geçtiğimiz yıl Chatışgarh'da polisle girdiği bir çatışmada ölen Shivanna'nın hemen ardından birliğin komutanı olmuştu.

Narmada'nın yardımcısı Taraka ise kırsal bir bölgeden geliyor. Narmada komutanlık görevini üstlendikten sonra kilit rolleri hep kadınlara verdi. Komutanı altındaki 10-15 kişilik silahlı bölüklerin hepsini kadınlar yönetiyor. Maharashtra polisi, baskını yapan grubu bulmak için büyük bir operasyon başlattığı halde henüz sonuca ulaşabilmiş değil. 2000 kişilik ağır silahlı özel birlikler saldırının gerçekleştiği bölgeden 80 km kadar içeriye girecek şekilde geniş bir alana yayıldılar. Baskınla ilgili bilgiler netleşmeye devam ederken, Maoistlerin saldırıyı hazırlarken bir polis itirafçısını kullandığını bildirildi.

(Kaynak; Solun Doğusu)

Brezilya'da polis katliamı

Polisin, Brezilya'nın Sao Paulo bölgesinde bulunan bir gecekondu mahallesinde, bir genci katletmesi üzerine çıkan ayaklanmayı "bastırma" gerekçesiyle bölgeye gönderilen özel hareket polisleri, 10 genci daha katletti.

Özel hareket güçleri mahalleyi çok sayıda zırhlı araç, iki helikopter ve özel donanımlı polislerle abluka altına almış ve bunun üzerine mahalledeki gençlerle polis arasında çatışmalar yaşanmıştı. Son yılların en büyük polis operasyonu olarak adlandırılan operasyonla birlikte çıkan çatışmalar gece boyunca sürmüştü.

Elliyeye yakın zırhlı ve silahlı araç, iki helikopter ve yüzlerce

özel donanımlı polisle abluka-ya alınan gecekondu mahallesinde polis, ev baskınları yapmış ve mahalledeki genç gruplarla çatışmıştı. Mahallenin gençleri, polis araçlarının mahalleye girmesini engellemek için sokak aralarına barikatlar kurarak polise karşı direnmişlerdi.

Brezilya'nın büyük kentlerin hemen yakınında kurulmuş olan gecekondu mahallelerinde yoksulluk had safhada. Yoksulluğa paralel olarak uyuturucu ve şiddet de kol gezmekte. Gecekondu isyanları son yıllarda iyice artışa geçmiş bulunuyor. Bunun başlıca nedeni ise, Brezilya'nın "solcu" ve bir süre önce "sıfır yoksulluk" iddiasıyla yeniden seçilen lideri Lula'nın, sermayeyi koruyan ekonomi politikalarını, yani emperyalist neo-liberal politikaları hayata geçirmeyi sürdürmesi ve bu politikaların halkın yoksulluk ve sefaletini daha da artırması.

Almanya'da kamuda grev

Almanya'nın birçok eyaletinde, kamu işkollarında süren TİS görüşmelerinin tıkanması, emekçiler tarafından grevle yanıtlandı.

3 ve 4 Şubat tarihlerinde greve giden yüz binlerce kamu çalışanı, iş bırakarak, taleplerinin kabul edilmesini istediler.

Birleşik Hizmetler Birliği Sendikası (Verdi)'ye bağlı yaklaşık 800 bin çalışanın katıldığı grev kapsamında, itfaiye ve belediye çalışanları iş bırakırken, TİS kapsamında olan polisler de eylem çağırısı yaptılar. Kuzey Ren Westfalia ve Saksonya eyaletlerinde ise greve gidenler ağırlıklı olarak eğitim emekçileriydi.

Verdi sendikası tarafından yapılan açıklamada, TİS görüşmelerinde, başta sendikaların talep ettiği % 8'lik zam olmak üzere, talepler kabul edilmezse, eylemlerin Şubat ayı boyunca süreceği belirtildi.

Evrensel Bakış

"Ötekileştirmeye" No Passaran!

Sistemin krizinin derinleştiği her dönem, egemen sınıfların ezilenlere dönük saldırılarında da önemli bir yükseliş yaşanmaktadır. Bu yükselişin beraberinde getirdiği bir başka yükseliş ise, ırkçı-şoven politikalarda görülür. Egemen sınıfların en faşist-gerici kesimleri de yine bu dönemlerde iş başına gelir-gedirilir.

Sistemin en derin krizlerinden biri olan "**Büyük Buhan**" yılları, bu politikanın en yoğunlaştırılmış haliyle hayata geçirildiği yıllar olmuştur.

Geniş yığınlar içinde "ötekiler" yaratılmış ve artan yoksulluğun, sefaletin, işsizliğin ve açlığın faturası bu "ötekilere" çıkarılarak, kitlelerin öfkesi bu kesimlere yöneltilmiş, bu yönelim milyonlarca insanın yaşamına mal olmuştur.

Günümüzde de, sistemin artık

ötelenemez bir hal alıp iyice derinleşen kriziyile birlikte, bir kez daha ve geniş çaplı bir "ötekileştirme" çabalarına tanık olmaktadır.

Bir yandan karşıtlıklar olabildiğince kışkırtılarak, halklar birbirine kırılmak istenmekte, diğer yandan da, yağma ve talanı genişletmeye dönük işgal savaşlarıyla, mazlum halkların başına bombalar yağdırılarak, katliam doğrudan sistem sahipleri ve/veya onların uzantıları eliyle hayata geçirilmekte, katliamlardan kurtulabilenleri ise, yoksulluğun, sefaletin, açlığın en koyusu beklemekte.

Dünyanın emperyalist tekeller tarafından yeniden paylaşımı çerçevesinde yaşanan insanlık dramının boyutu, sistemin, içinden çıkmaya çalıştığıca daha da derinleşen kriziyile birlikte büyümektedir. Vaat edilen "**de-**

ğişim" ve "**barış**" söylemlerinin ardında yatanın, gerçekte daha fazla mazlum kanı dökme, daha fazla katliam olduğunu söylemek için kahin olmak gerekmiyor. Çünkü bu vaatlerin hemen akabindeki gelişmelere bakıldığında, barıştan kast edilenin egemenlerin kendi aralarındaki "barış" olduğu, bu barışa ise ezilenlere dönük daha fazla savaşlar yaratmak için ihtiyaç duydukları görülmektedir.

Krizden çıkmanın yolunu bir süre öncesine kadar "**her koyun kendi bacağından asılsın**" anlayışında görmeye çalışan emperyalist sermaye sınıfları ve onların temsilcileri, hiçbir "kurtarma paketi"nin kendilerini kurtarmayacağını görmekteler.

Bunu görürdükçe, dünyanın işçi-emekçilerine ve de tüm ezilenlerine daha bir düşman kesilmekteler. İşte aralarındaki barışa daha çok da bu "ortak düşmanlara" karşı ortak stratejiler geliştirebilmek için ihtiyaç duymaktalar. Birbirlerine dış bileseleler de, dünyanın hakim gücü olmak için, kimi zaman alttan alta kimi zaman açıktan açığa bir rekabet, kıyasıya bir

çatışma içinde olsalar da, sürecin "hassasiyetinin" farkındalar.

Bu "hassasiyeti" doğuran yegane neden ise, topyekun ayağa dikilmele-ri giderek kaçınılmaz olan "**ortak düşman**" ezilenlere karşı duyulan korkudur!

Bu korku, onların dünyayı yeniden paylaşım çabalarını önlerine koydukları stratejilere yön veren en büyük etkendir aynı zamanda. Paylaşım alanlarına dönük öncelikler ve stratejiler, konjonktüre göre değişse de, değişmeyen tek öncelik, dünyanın ezilenlerini ve onların mücade-lerini bastırmaya, sindirmeye ve ortadan kaldırmaya dönük olandır. Bu öncelik bugün onlar açısından daha hayati bir hal almıştır.

Bu hayati durum ise, böl-parçala-yönet ya da bir diğer deyimle, ezilenleri kendi içinde "ötekileştirme" politikasına eskisinden daha çok ihtiyaç duyulmasını da beraberinde getirmiştir. Bu politika bugün en bariz olarak işgal bölgelerindeki halklara dönük, direnişçi grupların karşı karşıya getirilme çabası biçiminde orta-

ya çıkmaktadır. Bağımlı ülkelere gidince, buralardaki halklar, ırkçı-şoven politikalara (egemen sınıfların ihtiyacına göre) kimi zaman yüksel-ki zaman da dozu azaltılmış olarak, ama sürekli maruz bırakılmaktalar.

Emperyalizmin merkez üslerinde de durum çok farklı değildir. Emperyalist ülkelerin rejimleri, sosyal yıkım saldırılarının faturasını göçmenlere-mültecilere yükleyerek, buralardaki emekçileri birbirine düşman etme ve böylelikle ırkçı-şoven zeminini genişletme çabalarını olanca hizyla sürdürmektedirler. Bu çabalar özellikle de Avrupa'da, egemen sınıfların en gerici-faşist kesimlerini temsil eden, Berlusconi, Sarkozy, Merkel gibi, birçok faşist kişiliğin birbiri ardına iktidara taşınmasını da beraberinde getirmiştir.

Ortaya çıkan bu tablo aynı zamanda, ırkçı-faşist zihniyetin buralardaki emekçiler arasında nasıl yaygınlaştırıldığının ve de yükselişe geçtiğinin ifadesidir.

Buralardaki halklar, kendi ege-

✓ Peru

Peru ekonomisinde önemli bir yer tutan maden sektörü genel greve gidiyor. Peru Ulusal Maden, Metal ve Çelik İşçileri Federasyonu (FNTMMS) tarafından **7 Şubat** tarihinde yapılan açıklamada, **15 Mart**'ta genel greve gidileceği belirtildi. Açıklamada, grevin işten atılmalara ve hükümetin ekonomi politikalarına karşı yapılacağı ve grev tarihinin kesin olduğu vurgulandı.

Latin Amerika'da, ABD'de ve Kanada'da maden endüstrisindeki işten atılmalar yoğun bir şekilde devam etmekte.

✓ Güney Afrika

Güney Afrika Sendikalar Birliği **Cosatu** ve **Nakliyat İşçileri Sendikası** tarafından yapılan açıklamada, Durban Limanı'nda çalışan işçilere yapılan İsrail gemilerini boykot etme ve geçişine izin vermemeye çağırısının başarıyla hayata geçirildiği vurgulandı. Açıklamada ayrıca, işçilerin limana yanaşan İsrail gemilerini yükleme ve indirme yapmayarak boykot ettiklerine ve boykotun başyansın işçilerin dayanışmasından kaynaklandığına da dikkat çekilmekte.

✓ Bulgaristan

Bulgaristan'daki süt üreticisi köylüler, ülkenin kuzeyinde bulunan ve Romanya'ya tek geçiş yolu olan Tuna Köprüsü'nü bloke ettiler. Köylüler litresini 30 Cent'e mal ettikleri sütü 15 Cent'e satmak zorunda bırakılmaktalar. Köylüler Tarım Ekonomisi Bakanı'nın istifasını talep ediyorlar.

✓ Hindistan

Maoistler Ranchi eyaleti Chatra bölgesinde, Hazaribagh hapishane yöneticisinin evini yaktılar. Hapishane yöneticisinin mahkumlara işkence yaptığını iddia eden 100'den fazla Hindistan Komünist Partisi (Maoist) üyesi militan, evin önüne gelerek içerideki herkesin çıkmasını istedi. Olay, Ranchi eyalet merkezine 190 km uzaklıkta olan Chatra'da meydana geldi. Evdeki tüm insanların dışarı çıkması ile hapishane yöneticisi Chandrashekhar Dagi'ye ait ev ateşe verildi. Ev kısa zamanda küle olurken, kimse zarar görmedi.

Maoistler Dagi'yi, Hazaribagh Merkez Hapishanesi'nde uyguladığı işkencelere son vermesi konusunda uyardılar.

Kanlı bir suç örgütü: NATO

Kuzey Atlantik Anlaşması Örgütü (NATO), 1949 yılında ABD, Kanada, Fransa, İngiltere, İzlanda, Hollanda, Belçika, İtalya, Danimarka, Norveç ve Portekiz tarafından kuruldu.

NATO'ya 1954 yılında Yunanistan, 1982 yılında Batı Almanya ve İspanya katıldı. Bugün Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında bir genişleme stratejisi izleyen NATO'nun kuruluş amacı olarak: Herhangi bir saldırıya karşı üye ülkeler arasındaki yardımlaşma ve savunma olarak deklare edildi.

NATO, görünürde barış düzenini, uluslararası güvenliği, sosyal gelişmeyi, üye ulusların özgürlüğünü korumak amacıyla kuruldu.

NATO niçin kuruldu?

2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan Sovyetler Birliği'nin zaferle çıkmasının ardından emperyalistler büyük bir korkuya kapıldılar.

Çin'de gerçekleştirilen devrimle beraber dünyanın üçte ikisi sosyalizm ile yönetilmeye başlandı. Bu durum dünya halklarında komünizme, sosyalizme karşı büyük bir sempatinin oluşmasını da beraberinde getirdi. Sovyetler Birliği'nin Avrupa'dan Berlin'e kadar yürüyüşü bu korkuyu büyüttü. Emperyalistler, özellikle Sovyetler Birliği'nin etkisini kırmak ve komünizm düşüncesinin yayılmasını engellemek hedefi ile örgütlenmeye başladı. **NATO, bu ihtiyacın ürünü olarak oldukça kapsamlı hedefler ve organizasyonlarla üye ülkelerde hızlı bir şekilde örgütlendi.** Komünizm "tehdidine" karşı, geniş bir yelpazede hiçbir yasal sınır tanımadan, her türlü yöntemle mücadele hedefi ile örgütlendi ve üye ülkelerin emperyalistlerin ihtiyaçlarına göre şekillenmesinde belirleyici bir rol üstlendi.

Gayri-nizami Harp ekseninde gizli örgütlenmeler, "olasi" bir Sovyet "işgaline" karşı ülkenin savunulması için gerekli hazırlıkların yapılması NATO'nun kuruluş gerekçelerinden. Bu kapsamda; bombalama, sabotaj adam kaçıma, cephe hatlarına saldırıların düzenlenmesi NATO'nun görevleri arasın-

daydı. NATO, emperyalistlerin hedefleri doğrultusunda her ülkede çıkarlarını garanti altına almak ve olası bir tehdiye karşı savaşmak amacıyla illegal örgütlenmelere gitti. NATO Fransa'da **Rüzgar Güllü**, İtalya'da **Gladio Anti-Terör Kurtarma Grubu** (GAL), Almanya'da **Anti-Komünist Saldırı Birliği**, Belçika'da **Glavie (Kılıç)**, Yunanistan'da **Sheepskin** adı ile kurduğu birimlerle ulusal kurtuluş hareketlerine, devrimci ve komünistlere karşı savaştı. Genel olarak **"Gladio"** örgütlenmeleri olarak bilinen bu yapılanmalar, hedeflerine ulaşmak için hiçbir yöntemi kullanmaktan çekinmiyor ve ülkelere geleceğine karar veriyordu.

Bu yapılar büyük oranda faşistlerden meydana gelmekte ve CIA tarafından dünyanın değişik bölgelerinde kurulan eğitim kamplarında eğitilmekteydi. Örneğin; Alman Gladio'sunun başındaki isim aynı zamanda Alman İstihbarat Örgütü BND'nin de başkanı, emekli bir Nazi generali olan **Reinhard Gehlen**'di. NATO'da belirleyici bir pozisyonda bulunan ABD'nin dünya ölçeğindeki çıkarlarına göre CIA tarafından koordine edilen bu örgütlenmeler oldukça faal. İspanya'da BASK bölgesinin bağımsızlığı için savaştan ETA'ya, Yunanistan'da Yunanistan Komünist Partisi'ne ve birçok ülkede devrimci örgütlere karşı yürüttüğü vahşi operasyonlarla adından söz ettirdi. **"Gladio"** birçok ülkede **"NATO operasyonları"** olarak bilinen darbelerin, kitleli katliamların, aydın cinayetlerinin de sorumlusudur. Emperyalistler tarafından Sovyetler Birliği'ne karşı bir saldırı ve kuşatma örgütü olarak kurulan NATO, her ülkenin egemenleri aracılığı ile istihbarat teşkilatları, ordu mensupları ve polis içinde örgütlenmektedir. Ekonomik olarak ABD tarafından finanse edilen **"Gladio"**nun akıl hocası ise CIA'dır.

Türkiye'de NATO operasyonları

Türkiye, NATO'ya, kuruluşundan kısa bir süre sonra **18 Şubat 1952** yılında girdi.

Nazi Almanya'sının Sovyetler Birliği karşısında yenilgiye uğramasından sonra Türkiye-

ABD ilişkileri daha hızlı bir şekilde gelişti. Türkiye; Sovyetler Birliği ve Varşova Paktı ülkeleri ile arasındaki sınırları, ABD'den sonra en büyük orduya sahip olması ile NATO için çok önemli bir konuma sahipti. Ülkemiz egemenlerinin Avrupa emperyalizminin güdümünde ABD emperyalistlerinin güdümüne girmesi ile Türkiye, NATO'nun Sovyetler'e karşı en ileri karakolu işlevini gördü. NATO için Türkiye Ortadoğu'nun yeniden yapılandırılmasında İsrail'le birlikte en önemli ülkelerden biri olageldi. **"NATO operasyonları"** 1947'de kurulmuş olan ve NATO'nun kuruluşuyla birlikte taşeron olarak kullanılan "Seferberlik Tetkik Kurulu" ve ardından 1965'te kurulan "Özel Harp Dairesi" üzerinden gerçekleştirildi. Bu iki örgüt de Amerikan Yardım Kurulu (JUSMAT) tarafından finanse edildi. Ülkemizde **"Kontrgerilla"** adıyla bilinen Gladio, toplumsal muhalefetin gelişmesi ve devrimci örgütlerin etkisini giderek artırması karşısında kendini sürekli yeniden yapılandırdı/yapılandırmaya devam ediyor. Seferberlik Tetkik Kurulu'ndan, Özel Harp Dairesi'ne ve Özel Kuvvetler Komutanlığı'na, bu yapılar Genel Kurmay Başkanlığı'nın direkt denetiminde faaliyet yürütüyor. **Türkiye'de adı azılı faşistlerle anılan bu yapılanma kanlı bir geçmişe sahip. 30 Mart 1972'de Kızıldereli'de Mahir Çayan ve yoldaşlarını katleden ekibin başında CIA'nın MİT içindeki ajanları olan aynı zamanda ülkemizde kontrgerilla faaliyetlerinin öne çıkan isimlerinden Hiram Abas ve Mehmet Eymür vardı. Mehmet Ali Ağca, Abdullah Çatlı, Haluk Kırıcı gibi azılı faşistler bu yapılanma içinde birçok katliam gerçekleştirdi. Kontrgerillanın ülkemizdeki en önemli isimlerinden biri de halk düşmanı azılı faşist MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş oldu. ABD'de, CIA tarafından eğitilen Türkeş; Maraş, Çorum, Malatya, Bahçelievler, 1 Mayıs gibi birçok kitle katliamının sorumlularındandır.**

27 Mayıs 1960, 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 darbeleri bu yapılanma tarafından CIA'nın emirleri ve yönlendirmesi ile gerçekleştirilmiştir. 12 Eylül'den sonra bu yapılan-

manın katliamlarını en fazla gerçekleştirdiği bölge T. Kürdistanı oldu. Özel Harp Dairesi bünyesinde kurulan JITEM, Özel Harekat Timleri bölgede terör estirdi.

Ergenekon operasyonları ile birlikte yeniden gündeme gelen kontrgerilla örgütlenmeleri yaşananlardan anlaşıldığı gibi münferit değil bir devlet politikasıdır. İlerici-demokrat kesimlere, devrimci örgütlere karşı gerçekleştirilen baskı, infaz ve katliamlar NATO konsepti yani başta ABD olmak üzere emperyalistlerin projeleri çerçevesinde gerçekleştirilmektedir.

Ergenekon ile birlikte devletin çetelerden, kirli işlere bulaşmış unsurlardan temizlendiği iddiaları aldatmacadan ibarettir. Sürecin yeniden yapılandırılmasına uyum sağlama ve miadını doldurmuş unsurlar saf dışı edilmektedir. Ancak tüm bu oluşumları organize eden ve Genel Kurmay bünyesinde faaliyet yürüten **"Özel Harp Dairesi"** yerinde durmaktadır.

Baskı, işkence ve katliamlar egemen sınıflar tarafından yüzyıllardır gerçekleştirilmektedir. Örgütlenme modelleri günün ihtiyaçlarına göre farklılık göstermektedir.

Ancak tüm bunlara rağmen ezilen ulusların bağımsızlık savaşları sürmektedir. Halkların insanca bir yaşam için verdiği özgürlük mücadelesi engellenememiştir. Bundan sonra da engellenemeyecektir.

Tarihten kısa kısa...

* İstanbul Yüksek Öğrenim Derneği (İYÖD) "amaç dışı faaliyet" gösterdiği gerekçesiyle **18 Şubat 1977**'de süresiz kapatıldı. İYÖD, Dev-Genç'in (Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu) İstanbul Bölge Yürütme Kurulu'nu oluşturuyordu.

* **20 Şubat 1975**'te Sıkıyönetim Komutanlığı İstanbul Elektrik Tünel Tramvay İşletmesi (İETT) grevini yasakladı.

* **21 Şubat 1965**'te ABD'de Siyahi Müslüman lider **Malcolm X** konuşma yaptığı sırada vurularak öldürüldü.

* 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'ndan sonraki ilk büyük miting İzmir'de **22 Şubat**'ta gerçekleşti.

* **23 Şubat 1955**'de Van'ın Özalp ilçesinde Orgeneral Musatafa Muğlalı'nın emri ile 33 Kürt köylüsü kurşuna dizildi. Orgeneral Muğlalı, duruşmada emri bizzat verdiğini itiraf etti.

* **27 Şubat 1880**'de Haydarpaşa-Lzmit demiryolu işçileri greve çıktı.

* **28 Şubat 1876** yılında Haydarpaşa demiryolu işçileri greve çıktı.

* Harçları protesto eden öğrenciler **1 Mart 1996**'da İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni 30 saat işgal etti. Eylem sonrasında polis saldırısı sonucu 100 öğrenci gözaltına alındı.

* TKP/ML TIKKO **5 Mart 1999**'da Çankırı Valisi Ayhan Çevik'e yönelik bombalı saldırı düzenledi. Saldırıda Ayhan Çevik ağır yaralandı..

* Takrir-i Sükun Kanunu'na dayanarak **6 Mart 1925** yılında İstanbul'da 6 gazete ve dergi Bakanlar Kurulu kararıyla kapatıldı. Tevhid-i Efkâr, İstiklal, Son Telgraf, Aydınlık, Sebülreşat ve Orak Çekiç kapatılan yayınlar arasındaydı.

Kültür-Sanat

Kürt Film Festivali "Beritan" a adandı

Halil Uysal'ın, PKK saflarında şehit düşen Beritan kod isimli Gülnaz Karataş'ın mücadelesini anlatan filmi özellikle Kürt kamuoyu tarafından oldukça beğenildi.

filmler KINO Rekeitschule ve PROGR Kültür Merkezi 4 ve **8 Şubat 2009** tarihleri arasında gösterime girdi. Festivalde İran, Türkiye, Suriye, Irak ve Norveç'teki Kürt yönetmenlerin çektiği filmler izleyicilerle buluştu. Festivalden önce yapılan açıklamada festivalin Kürt topraklarındaki yasak ve baskıların devam ettiği, özellikle Kürt dil ve kültürünün TC eliyle çarpıtılarak yansıtıldığı bir dönemde yapılmasının önemine dikkat çekildi. Bir yıl gibi bir sürede 150 kısa film ve belgesel çekildiği anlatılarak Kürt sinemasındaki gelişmeye vurgu yapıldı. Açıklamada "Bu çalışmalar giderek çoğalıyor. Son bir iki yılda 150 kısa ve dokümanter film çekildi. Yine Güney Kürdistan'da film çekme imkânları oluştu. Aynı zamanda dijital teknoloji de buna önemli katkı sundu. Bu orijinal Kürt filmleri izleyicilerle buluşturmak istiyoruz" denildi.

Çekilen filmler arasında **Şirin Cihani** (Doğu ve Güney Kürdistan), **Hisam Zaman** (Norveç), **Yusuf Yeşil Öz** (İsviçre), **Özgür Rayzan** (Belçika), **Aydın Sevinç** (Türkiye), **Mamo Xalil** (İsviçre), **Ali Biçer** (İsviçre), **Resul Gültu-**

tan'ın (İsviçre) filmleri en dikkat çeken yapımlar arasında.

4 Şubat Çarşamba günü saat 19.00'da **Apero** ve **Adem Kendal Tarık**'ın yaptığı Kürt Müzik dinletisiyle başlayan festivalde dünyanın pek çok yerinden gelen filmler izleyicileriyle buluştu. Oldukça ilgi toplayan festivale Avrupalı sinema ve sanatseverler de destek verdi. Filmler bir ay boyunca gösterimde kalacak.

Zerre'den Bahoz'a Kürt sinemasının gelişimi

Türkiye'de üst tabakadan sosyete çevresiyle sınırlı kalan ilk film gösterimi 28 Aralık 1895'te Grand Cafe'nin bodrum katında düzenlenir. Aynı yıllarda dünya halkları gibi Kürtler de sinema sanatıyla tanıştılar ve sinemanın icadından 31 yıl sonra yani 1926 yılında Ermenistan'da yapılan ilk Kürt filmi **"Zerre"**, izleyicisiyle buluşur. Özellikle Sovyetler Birliği, o dönemde Kürt sinemasının gelişimi açısından önemli olanaklar sunar. Sovyet devrim sinemasından da etkilenen Kürt sineması toplumsal gerçekçi ve sos-

yalist istem, içerikle zenginleşip gelişir. **Yılmaz Güney** ve **Atf Yılmaz** Kürt sinema tarihinde önemli dönüm noktasını oluşturdu. Bunun yanında **Nizamettin Arıç** tarafından çevrilen **"Klamek Ji Bo Beko"** adlı Kürt filmi de Avrupa'da pek çok TV kanalında gösterime girmesine rağmen Kürt sinemacıları tarafından, filme hak ettiği değerin verilmediği ve yok sayıldığı iddia edildi. Güney Kürdistanlı **Hiner Saleem**'in **"Vodka Lemon"** adlı filmi pek çok ödül alarak dikkatleri Kürt sineması üzerine çekmeyi başardı. Ancak yönetmenin **"Dol"** adlı filmi aynı başarıyı sağlayamadı.

Gelişen Kürt Ulusal Hareketi, sanata da rengini vermeye başlamıştı. 1980 sonrası özellikle T. Kürdistanı'ndaki ulusal toplumsal sorunları bu çerçevede yok sayılan imha ve inkâr edilen bir ulusun özgürlük mücadelesi Kürt sinemasında işlenen temel konu olmaya başladı. Son dönem Kürt sinemasında **Kazım Öz** ve **Halil Uysal** gerilla yaşamı ve mücadelesinden gözlemlerle başarılı ve kendinden öncekilere göre daha profesyonel eserler ortaya koydular. **Kazım Öz "Ax"** filminden

sonra, **Fotoğraf, Dur** ve **Bahoz** adında toplam dört film yaptı. Kürtlerin çektiği acıları, yaşadığı ulusal baskıyı dile getiren **Kazım Öz**'ün "Bahoz" filmi Türkiye'de engellemelerle karşılaştı. Kendisi de bir gerilla olan Halil Uysal'ın "Beritan" filminin yarattığı etki de oldukça önemlidir. Uysal, PKK saflarında şehit düşen Beritan kod isimli Gülnaz Karataş'ın mücadelesini anlatan filmi özellikle Kürt kamuoyu tarafından oldukça beğenildi.

Halil Uysal

İsviçre'nin başkenti Bern'de bu yıl 3. kez düzenlenen **Kürt Film Festivali 8 Şubat**'ta başladı. Türk Ordusu'nun Besta bölgesine yönelik operasyonu sırasında çıkan çatışmada üç gerilla arkadaşıyla birlikte hayatını kaybeden Kürt yazar-yönetmen **Halil Uysal**'a adanan festivalde çok sayıda film gösterime girdi.

1973 yılında Almanya'da doğan Halil Uysal kısa bir süre kalmak için geldiği Kürdistan'da ulusal ve toplumsal sorunlardan etkilenerek gerilla mücadelesine katıldı. Başlangıçta gerilla yaşamını fotoğraflayan Uysal, kısa film denemelerinde de bulundu. 2006 yılında geniş yankı uyandıran ve oldukça beğenilen **"Beritan"** filmini çekerek ün ka-

nan Uysal, uzun bir süredir Kürdistan'daki gerilla yaşamını konu alan **"Ağrı dağında yürüyener"** adlı çalışması için T. Kürdistanı'nda bulunuyordu. Türk Ordusu'nun 29-31 Mart tarihlerinde Besta bölgesine yönelik operasyonu sırasında yaşanan çatışmada üç gerilla arkadaşıyla birlikte şehit düştü. Mücadele yaşamında tanık olduğu olaylar üzerine yazdığı çok sayıda makalesi de bulunan Uysal'ın 1998 yılında yayımlanan **"Halil'in gözü"** adlı kitabı toplandı.

Kürt Kültür Derneği'nin girişimiyle başlayan festivalin organizatörlüğünü Kürt sinemacı **Resul Gültutan** ile Sosyolog **Claudia Paiano** yapıyor. Festivale katılan

Kriz grevlere dönüşüyor, direniş alanlara yayılıyor

DISK, KESK ve Türk-İş'in çağrısıyla 15 Şubat 2009 tarihinde "**Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz. İşsizliğe ve Yoksulluğa Karşı Birleşik Mücadele! Emek ve Demokrasi Mitingi**" gerçekleştirildi. Mitingde kitle Numune Hastanesi ve Tepe Nautilus olmak üzere iki koldan yürüdü.

DISK ve KESK Tepe Nautilus'ten, Türk-İş'e bağlı sendikalar, TTB, TMMOB Numune Hastanesi'nden yürüdü. **Herkes Sağık**

Güvenli Gelecek Platformu, Devrimci 1 Mayıs Platformu, reformist partiler ve dernekler de Tepe Nautilus kolunda toplanarak KESK ve DISK'in arkasında yürüdü. DISK kortejinde direnişte olan işçilerin coşkusu dikkat çekti. Sendikalaşmaları için işten atılan Sinter ve Gürtaş işçilerinin katılımı ve sloganları oldukça anlamlıydı. Gürtaş işçileri mitinge "**Yaşasın örgütlü mücadelemiz**" pankartı ile katıldı.

Haydarpaşa Numune önünden yürüyen kolda Türk-İş'e, "**Biz Kaç Kişiyiz Platformu**" eşlik etti. Türk-Metal Sendikası; Türk bayrakları, Ergenekon operasyonları sırasında tutuklanan Türk Metal Sendikası Genel Başkanı Mustafa Özbek'in resimleri ve "**Özbek nerede bifa oradayız**", "**Mustafa Kemal devrimleriyle gurur duyuyoruz**" sloganları ile yürüdü.

Miting öncesine işyeri temsilcileri ile biraraya gelerek krizi ve mitingi tartışan Deri-İş Sendikası, Belediye-İş 2 No'lu Şube, Tez Kooperatif ve Tümtis de bu kol-

da yürüyen sendikalar arasındaydı. Petrol İş'in ve Zonguldak maden işçilerinin mitinge katılımı dikkat çekiciydi.

Mitinge Partizan, BDSP, HKM, Odak, Kaldıraç, Halk Cephesi, Proleter Devrimci Duruş, DHF, Çağrı dergisi Devrimci 1 Mayıs Platformu pankartı arkasında yürüdü. "**Direnış, Grev!, İşgal!, Sınıf Kinimiz Büyüyor**" ve "**İşsizliğe, Yoksulluğa, Zamlara karşı mücadeleyi yükselt**" yazılı pankartlarla mitinge katılan Partizan kitlesi "**Zafer direnen emekçinin olacak**", "**Yaşasın sınıf dayanışması**", "**İşçilerin düşmanı patron ağa devleti**" sloganlarını haykırdı.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik de (DDSB) "**Krizin yükünü taşımayacağız. Patronların korkularını büyüteceğiz**" yazılı pankartıyla deri işçilerinin arkasında "**Yaşasın DESA direnişimiz**", "**Krizin faturası patronlara**" sloganlarıyla alandaki yerini aldı. Krizle birlikte geleceği elinden alınan gençlik de alanlardaydı. Yeni Demokrat Gençlik "**Diplomalı işsiz olmayacağız**" pankartı ile krizin bedelini ödemeyeceğini haykırdı.

Saat 13.00'te başlayan mitingde saygı duruşu sırasında gerginlik yaşandı. Saygı duruşu sırasında kitlenin "**Ulusal kurtuluş savaşımızın önderi Mustafa Kemal**" şahsında saygı duruşuna davet edilmesi, diğer sendikalar ve kitle tarafından tepki gördü. Kitlenin tepkisi Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'nun konuşması sırasında daha da büyüdü. Konuşması sırasında krizle birlikte işten atılan yüz binlerce işçiden bahsetmeyen, egemenlere görünüşte bile muhalefet etmeyen Kumlu, Mustafa Özbek'e sahip çıktı. Kumlu'nun konuşması "**Kahrolsun sendika ağaları**" slogan-

ları ile protesto edildi. Konuşma sırasında Türk-Metal Sendikası üyeleri Birleşik Metal-İş üyesi işçilere saldırdı. DISK'e üye işçilerin yanıt vermesi ile Türk-Metal üyeleri ile devrimci ve demokrat işçiler arasında bir süre arbede yaşandı.

DISK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi** ve KESK Genel Başkanı **Sami Evren**'in de söz aldığı mitingde işçiler sloganları ile krize karşı öfkelerini dile getirdi.

Miting sendikalar tarafından büyük bir iddia ile gerçekleştirildi, ancak ortaya çıkan tablo hiç de öyle değildi. Binlerce üyesi işten atılan DISK'in direnişteki işçileri bile mitinge katmak için ciddi bir çaba sarf etmediği ortaya çıktı. Genel olarak konfederasyonların katılımının düşüklüğü dikkat çekiciydi. Şu ana kadar merkezi bir miting dışında krizle ilgili işyerlerinde, yerelerde önemli bir çabası göze çarpmayan konfederasyonların bu miting kitlenin enerjisinin boşaltılmasının ötesine geçemedi. (İstanbul)

Benim kuvvetim yalnız olmadımdandır...

8 Mart 1857 tarihinde ABD'nin New York kentinde 40 bin doküman işçisi, daha iyi çalışma koşulları istemiyle bir tekstil fabrikasında greve başladı. Ancak polisler işçilere saldırması ve işçilerin fabrikaya kilitlenmesi, arkasından da çıkan yangında işçilerin fabrika önünde kurulan barikatlarda kaçamaması sonucunda çoğu kadın 129 işçi can verdi.

Genciyle, yaşlısıyla, şehirlisiyle, işçisiyle, köylüsüyle, rengiyle ve ırkıyla hiç ayırım olmaksızın hepimiz insanız. Ve 2009'un 8 Mart'ında yeni yaşa girdiğimiz bugün geçmişteki geçirdiğimiz 8 Mart'lara bir bakmanızı ve hatalarımızın sınıfsal kökenini araştırmamızı aynı zamanda sadece hatalarımızı değil geliştirdiğimiz alanları da gözden geçirmenizi istiyorum. Böylece şu anda hangi konumda olduğumuzu daha iyi anlayabiliriz. Bundan sonraki çalışma safarımızda gelecekteki 8 Mart'a şerefli bir miras bırakmanın birinci koşulu ezilenlerin yanında bilinçli bir şekilde saf tutmak ve halkı gerici düşünce ve olumsuz alışkanlıklardan uzak tutmak için YDG safalarında örgütlenmeliyiz. Başkalarını değiştirmek için de önce kendimizden başlamalı ve gerçekten haklarımızı istiyorsak eşitlik istiyorsak bireysel düşünceleri bir tarafa bırakıp kolektif bir şekilde hareket etmeliyiz. Bunu başarmak için de inatlı, sabırlı ve cesaretli olmalıyız.

İşçi ve köylü kadınlar olarak birçok hakkımız, ne kadar var olsa da bir türlü uygulanmamaktadır. Bizler bunun farkında olduğumuz halde çoğumuz bunlardan memnunmuşuz gibi birde şükrediyoruz. Hâlbuki daha güzelini ve daha iyisini istiyorsak, boyun eğmemeliyiz. Birlik ve beraberlik içerisinde birbirimize destek olmalıyız. Bir düşünün, neyimize şükrediyoruz. Birilerinin sofrasında kuş sütü eksikken bizler bir parça ekmeğe bile bulamıyoruz. Buna mı şükredegiz? Peki, bu adaletsizlik değil mi? Birçok kadını çocuklarını okutmak ve karınlarını doyurmak için günlerce aç kalıyor. İşçi kadınlarımız ise çalıştıkları yerlerde azar iştekte çok düşük ücretlerle patronlar tarafından sömürülmektedir.

Hiçbirimiz bunları hak etmiyoruz. Kadın olarak işimizi en iyi şekilde yaptığımızı düşünüyoruz. Oysa ki anaerik dönemde kadın ailenin lideri durumunda iken şimdilerde ise en ağır baskılara maruz kalan kesim olmuştur. Üretimden uzaklaştırılan kadın sanayileşme ve teknolojinin gelişmesi ile değer kaybetmiştir. Şimdilerde ise kadınların genelde yaptığı şey ev işlerini yaptıktan sonra TV programlarını izlemektir. Eşi ise çocuklarının ve ailesinin yaşaması için sisteme hizmet etmektedir. Ve unutulmamalıdır ki biz kadınların sorunu sınıf farkı ortadan kalkıncaya kadar bitmeyecektir. Ezen sınıf ortadan kalkmadıkça...

Sınıf farkından kaynaklanan bu sorun sadece kadınların sorunu değildir aynı zamanda erkekler de kadınlara destek olmalı, ezici sistem karşısında bir alternatifin olabileceğinin sinyalini vermeli 8 Mart'ta kadın erkek örgütlenmesi olmalıdır. Hiçbir erkek 8 Mart kadınlar günü deyip ben katılmam dememeli, kadınlara destek olmalı. Aynı zamanda 8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü olduğu unutulmamalı ve bütün emekçilerin ve ezilenlerin destek vermesi gerekir.

(Dersim'den YDG'li bir kadın)

Sivas'ta keyfi gözaltılar ve tutuklamalar devam ediyor

Sivas'ta geleneksel hale gelen devrimci öğrencileri mağdur etmek için final zamanları yapılan operasyonlara bir yenisi daha eklendi. **15 Ocak 2009** tarihinde Ankara, Kayseri ve Sivas'ta eş zamanlı yapılan operasyonda 15 ev basılarak **İşçi köylü, Devrimci Demokrasi ve Kızılbayrak** okuru olan 26 kişi gözaltına alınmıştı. İlk gece 5 kişi ifadesi alındıktan sonra bırakıldı. 21 kişi ise 4 günlük gözaltı süresinin sonunda mahkemeye sevk edildi ve 7 kişi tutuklanıp **Sivas E Tipi Hapishanesi**'ne gönderildi, 14 kişi ise tutuksuz yargılanmak üzere serbest

birakıldı.

Operasyon sabah saat 6.00'da evler basılarak yapıldı. İlk 2 gün TEM'de bilinçli olarak gözaltı süresini uzatmak amaçlı işlem yapıldı. İçerde polislerle arkadaşlarımız arasında büyük bir psikolojik savaş vardı. Polisler bazı arkadaşları göz göze bile getirmemek için büyük özen gösterdi. Lavaboya giderken bile açık olan sorgu odalarının kapıları kapatıldı. Bazı arkadaşlarımızın üzerine ifade vermemiz için büyük baskı yapıp, tehdit ettiler, ama susma hakkımızı kullandık. Bu kez taziyeler ve küfürler başladı ama arka-

daşlarımızın rahat ve kendinden emin tarzını görünce polisler çaresiz kaldı. Bir arkadaşımıza fiziksel şiddet uygulandı, kendisi rapor aldı.

Polis bununla da kalmadı, hastaneye gönderildiğimizde polis minibüsü bir yurttaşımızın ayağını ezdi. Polisler yurttaşımıza yardım etmemekle, özur bile dilememekle kalmadılar yaralının arkadaşı gelip plaka numarasını almak istediğinde ona mani olmaya çalıştılar.

Buradan tüm arkadaşlarımıza bir kez daha devrimci selamlarımızı gönderirken Sivas'ta mücadelemizin her zamankinden daha güçlü ve daha emin adımlarla ilerleyeceğini haykırıyoruz. Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar, işkenceler bizi yıldıramaz!

(Sivas İK okurları)

Paran varsa oku!

Her geçen gün eğitim hakkımız elimizden alınıyor. Birçok hakkımızın gasp edildiği ülkemizde bunun en belirgin hissedildiği nokta eğitimdir. Lise eğitiminin dört yıla çıkması eğitime hiçbir nitelik katmadan sadece süreyi uzatmak ve böylece her senenin sonunda yapılacak sınavlara hazırlanmak için dersanelere para dökmekten başka bir şey değildir.

Beldemizde yaşanan bir gelişme eğitimin nasıl da ticarileştiğini bizlere bir kez daha hatırlattı. Okulumuzda bulunan bazı öğretmenlerimiz hafta sonlarında maddi durumu olmayan arkadaşlarımıza ÖSS'ye hazırlık kursları veriyorlardı. Bunu öğretilen dersane (ticarethane) sahipleri kurs veren öğretmenlerimizi MEB'e "sizin açtığınız kurslar bizim öğrencilerimizi (müşterilerimizi) çekmektedir, bu kursları kapatmak zorundasınız" diyerek şikâyetle bu-

ludular ve talepleri kabul edilerek kurslar kapatıldı.

Yani ülkemizde biz emekçi ailelerin çocuklarına "paran varsa oku, yoksa git" diyorlar. Her geçen gün özelleştirmelerin, tekelleşmenin yaşadığı ülkemizde yine biz yoksul öğrenciler eğitim sisteminin bozukluktan nasibimizi alıyoruz.

Devletin desteğini alan kolej ve özel liselerin her geçen gün artması egemenlerin ceplerini daha fazla doldurması demektir ve bu okullarda verilen eğitim ve imkânların fazlalığı parası olmayan yoksul öğ-

rencileri eğitimden saf dışı bırakmaktadır. Eğitim bizim en büyük ve doğal hakkımız. Bu hakkımızı ticarileştiriyorlar. Bu hakkımızı bize parayla satıyorlar.

Biz bu emperyalist, kapitalist yasalara karşı hiçbir zaman boyun eğmeyeceğiz. Eğitim haktır satılmamaz diyerek mücadelemizi her zaman sürdüreceğiz.

(Malatya /Hasançelebi Lisesi'nden bir YDG'li)

Krizin yükünü taşımayacağız, patronların korkularını büyüteceğiz!

"**Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz; İşsizliğe ve Yoksulluğa Karşı Birleşik Mücadele için Emek ve Demokrasi**" mitingi İstanbul Kadıköy'de on binlerce işçi, emekçi ve gençliğin katılımıyla gerçekleştirildi. KESK, DISK ve Türk-İş'in düzenlediği miting, Devrimci 1 Mayıs Platformu, DISK ve KESK'in yer aldığı kurumlar Tepe Nautilus kolundan; Devrimci Demokratik Sendikal Birlik'in de (DDSB) içinde bulunduğu Haydarpaşa Numune kolundan ise Türk-İş ve bazı demokratik kitle örgütleriyle ve siyasi partilerin yürüyüşüyle başladı.

Genel olarak katılım noktasında konfederasyonların beklentilerinden az gerçekleşmesinde hava muhalefinin etkisi oldu. Ancak bölgesel olarak gerçekleşen mitingde konfederasyonların yine yeterince ta-

ban çalışması yapmadan, güncel olarak "**kriz, zamlar ve işten atılmalar**" konusunda yaşamı gitgide yoksullaşan işçi ve emekçilerin öfkelerini dolaylı ve dolaysız dizginlemeden başka bir rol oynamadıkları gerçekliği kendini bir kez daha göstermiş oldu. Öyle ki DISK ve KESK'in katılımı bu anlamda beklenenden çok az olmasına karşın Türk-İş uzun zamandan sonra ortak bir eylemlilikte en kitlesel katılımı gerçekleştirdi. Türk-İş Başkanı'nın ağıttan "**Türk Metal-İş Başkanı Mustafa Özbek**"

adına "...değerli hizmetlerde bulunmuştur" sözleri esasında işçi ve emekçiler karşısında Türk-İş yönetiminin de sermayedarlar ve devlet tarafından "değerli hizmetlerde bulduklarına!" kuşku bırakmayacak netliktedir. Öyle ki gündemi "kriz, zamlar ve işten atılmalar" olan mitingi, Türk Metal-İş yöneticilerinin, işçi düşmanı olduğu tescillenmiş "Ergenekon" tutuklusu genel başkanlarına olan sadakatlerini ve sevgilerini gösterecek bir eyleme çevirme girişimleri provokasyon ortamı sağlamış oldu. Devrimci ve demokrat kitlenin müdahalesi ile provokasyon girişimi hedefine ulaşamasa da olumsuz bir etki yarattı. Fakat genel olarak direnişteki işyerlerinin katılımının yoğunluğu, özellikle Deri işçilerinin ve DDSB'lilerin "**Türk-İş uyuma, üyelerine sahip çık**", "**Hain Mustafa Kumlu alanlardan defol**" sloganları ile teşhir etmeleri ve yine genel olarak "**Krizin faturası patronlara**" sloganının belirginliği ve gençliğin coşkusu olumlu oldu.

DDSB olarak bizler de "**Krizin Yükünü Taşımayacağız-Patronların Korkularını Büyüteceğiz**" pankartı ile Deri-İş kortejinin arkasında yerimizi aldık. Genel sloganlarımız haricinde Deri işçilerine yönelik "**Tuzla İşçisi direnişin simgesi**", "**Yaşasın DESA direnişimiz**" ve hemen arkamızda yürüyen rantsal dönüşüm için yıkım tehdidiyle karşı karşıya olan mahallelerden Başbüyük halkı için "**Rantsal büyük halkı yalnız değildir**", "**Rantsal dönüşüme hayır**" sloganları olumlu tepkiler aldı. Miting pratiği; içinde bulunduğumuz gerçekliği ve eksikliklerimizi daha yakıcı hissetmemizi sağladı. Ön hazırlık ve çalışmaların yetersizliği, miting çalışmalarında yaratıcılığın eksik olması, örgütlemekteki eksikliklerimiz ve ilişkilerimizin eyleme taşınmasındaki sorunlar öne çıkan eksikliklerimizi. Bizler her eylemin, sonraki eylemlilikleri nitelik ve nicelik olarak güçlendirici bir etki yarattığını unutmamalıyız. Çalışmalarımızı buna uygun tarzda şekillendirirsek hedefimize biraz daha yaklaşmış olacağız. Geride kalan bu mitingin ardından çıkaracağımız derslerle gelecek mücadele ve eylemliliklere hazırlanmalıyız. (Bir DDSB'li)

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

Umur Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul
Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem ÖNSEL
Baskı: SM Matbaacılık Adres: Çobançeşme Mh. Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok Yenibosna Bahçelievler İstanbul
Tel: 0212 654 94 18

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 60
Ankara: Sıhhiye Mh. Süleyman Sırrı Sk. Yunt Ap. No: 19/7 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 Cep: 0 543 453 89 84
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İlhani Kat: 3 No: 94
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İlhani Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 Cep: 0 536 697 94 19
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
Mersin: Silifke Cd. Çavdaroğlu İlhani Kat: 3 No: 1/8 Cep: 0 545 685 25 27
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 As-Druck Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Yerel seçimlere kısa bir süre kala oy avcıları yine iş başında

Yerel Seçimler öncesi seçmenleri kandırarak oy almak isteyen burjuva partiler çeşitli oyunlarla yine iş başındalar. Seçim dönemlerinde verilen onlarca vaade rağmen, sonuçların açıklandığı gün halkı ve vaatlerini unuttuklarını on yıllardır bilmekteyiz. Buna rağmen her seçim dönemi utanmadan, pişkin bir şekilde halkın karşısına geçerek yalanlarını sıralamaktan geri durmamaktadırlar.

Yıllarca çalıp-çırtıklarını saklayan, yolsuzluklarını, adam kayırmacılığını en üst boyutta yürütenlerin, kirli çamaşırlarını, yine onlardan çok da farklı olmayan rakipleri "gün yüzüne" çıkararak prim yapmaya çalışmaktadırlar. Özellikle son birkaç aydır CHP'nin ön plana çıkardığı Kemal Kılıçdaroğlu'nun AKP'liler hakkında ortaya serdiği belgeler, bu yolsuzlukların boyutunu göstermektedir. Acaba Kılıçdaroğlu bu yolsuzlukları neden daha önce ortaya koymadı da, seçim arifesinde gün yüzüne çıkarmaya başladı? Nedeni basit aslında, **oy kaygısı**. AKP'nin yolsuzluklarını ortaya seren Kılıçdaroğlu, kendi partisinin durumunu nedense göz ardı etmektedir.

Bunun yanında halkımızı daha yakından ilgilendiren bir sorun olan ekonomik kriz bu vesileyle bir şekilde unutturulmaya çalışılmaktadır. Ortaya atılan her iddiadan sonra bur-

juva-feodal medya, saatlerce bu konuları işleyerek, var olan diğer sorunları unutturmaya çalışmaktadır. "Düello" olarak adlandırılan, seviyesiz, burjuvazinin tahammül ve yüzüzlüğüne gösteren kapışmalar, adeta bir futbol maçı edasında izlenmektedir. Ama aynı günlerde işten atılan binlerce işçinin yaptığı eylemler, fabrika, işyeri işgalleri ya verilmemekte ya da

tıkları yüzde 17'lik indirimi yine seçim yatırımı ve göz boyama olarak okunmak gerekmektedir. Bu kadar yüksek oranda zam yapılmaya doğallığında halkımız doğalgaz faturalarını ödeyemez duruma geldi ve yeniden sobaların kurulması ve kömüre dönülmesi kaçınılmaz oldu.

Tabii bir taraftan yapılan yardımlar artarken, diğer taraftan çığ gibi büyü-

taya çıkmaktadır. Örneğin; Nazimiye İlçesi'ne 40 kilometre uzaklıkta bulunan ve yarım metre kar altındaki Doluca Köyü ile mezarları Tokatlı ve Küreklide önceden belirlenen ailelere 26 fırın ve 26 çamaşır makinesi verildi. Ancak iki mezrada da şebeke suyunun bulunmadığı belirlendi. "Tokatlı Mezrası'nda çamaşır makinesi verilenlerden Kıymet Çınar, içme ve kullanma suyu ihtiyacının kuyudan bidonlarla karşıladığını, çamaşır makinesini çalıştıracak su olmadığını söyledi. Yardım yapılırken kimsenin kendilerine gelip ihtiyaçlarının ne olduğunu sormadığını belirten Kıymet Çınar, 'Bize getirip çamaşır makinesi ve fırın dağıttılar. Ama suyumuz olmadığı için çamaşır makinesini kullanamayacağım. Su gelene kadar ambalajını açamayacağım, çamaşır makinesi bana, ben çamaşır makinesine bakacağım' dedi." (DHA 08.02 2009)

Suyu olmayan köye çamaşır makinesi, elektriği olmayan köye fırın verilmesi de ancak burjuvazinin ucuz seçim oyunlarından biri olabilir. Yardım verilen ailelerin nasıl tespit edildiği, hangi kıstasların dikkate alındığı da bilinmemektedir. Örneğin; Merkeze bağlı Cumhuriyet Mahallesi'nde yapılan dağıtımlarda ortaya çıkan sonuç evinde aynı cihazlar bulunanlara, ihtiyacı olmayanlara da bu yardımlar dağıtılmış. Ancak gerçekten ihtiyacı olan ailelere ise kendilerinden olmadıkları, oy vermeyecekleri için hiçbir yardımda bulunulmamış.

İşsizlik ve yoksulluğun her geçen gün arttığı, demokrasi ve insan hakları konusunda bir adım dahi ileri gidilmediği, işkencelerin, sokak ortasında insan öldürmenin her geçen gün arttığı bu ülkede; seçim startının verilmesiyle faşist partilerin temsilcileri demokrasi havarisini kesilmekte, eşitlikten, özgürlükten dem vurmaktadırlar. Hafızlarımızı biraz tazelediğimizde on yıllardır benzer vaatlerin verildiğini, ama hemen hiçbirinin tutulmadığını çok iyi görebiliriz. Bizlere reva gördükleri sadakacı bir toplum olma ideallerini de kursaklarında bırakmak için bu palavraçaların oyunlarına gelmeden, hak ettikleri cevapları vermemiz gerekmektedir. (Erzincan)

çok kısa sonucunu haber olarak geçitirilmeye çalışılmaktadır. Dolayısıyla danişıklı bir şekilde yapılan yolsuzluk, rüşvet vb. açıklamalarının emekçi halkımıza yarardan çok zarar getirdiği görülmelidir. Mesele bir iki yolsuzluk meselesinin açıklanması değildir. **Mesele bozuk olan bu düzende sağlan bir çarkın bulunmayacağına halkımıza açıklanmasıdır.**

Tayyip Erdoğan yaptığı konuşmalarda, 6.5 yıllık hükümetleri döneminde halka yapılan "yardımların" boyutunu büyük bir gururla anlatmaktadır. Evet son 6.5 yıllık zaman diliminde yapılan kömür, makarna, bulgur vb. yardımların haddi hesabı yoktur. Özellikle 2008 yılının son ayları ve 2009'un ilk iki ayında tonlarca kömür ve kuru gıda yardımı yapılmıştır. Ülkenin birçok iline doğalgaz götürüldüğü diye övünen Tayyip Erdoğan, buna rağmen neden bu kadar kömür dağıtıldığını açıklamamaktadır. Ankara'nın büyük bir kesiminin doğalgaz kullandığı bilinmesine rağmen, Ankara'da binlerce ton kömür dağıtılmıştır. Doğalgazla övünen Tayyip Erdoğan, bu gaza bir yıl içerisinde yaptıkları yüzde 80 oranındaki zammı çabuk unutmış olmalı. Bu ayın başında yap-

yen işsizlik ve yoksulluk bulunmaktadır. Yardımlarla halkı kalkındırıyor yalanlarını, son birkaç ayda yarım milyonu bulan kişi daha işsizler ordusuna katılarak vermektedir. İş bulma kurumları dolup taşmakta, kuyrukların sonu kilometrelerce öteye uzanmaktadır. AKP'nin 6.5 yıllık politikasının oturduğu yer bir halkın açıklıkla terbiye edilerek dilenci konumuna düşürülmesi ve sürekli bir yerlere muhtaç edilerek kontrol altında tutulmasıdır.

Seçim rüşveti olarak adlandırılan yardımların dağıtıldığı ve çok çarpıcı gerçeklerin ortaya çıktığı son yerlerden biri **Dersim**'dir. Dersim Valisi öncülüğünde başta Nazimiye olmak üzere ilçelere ve merkeze buzdolabı, çamaşır makinesi, koltuk vb. yardımlar dağıtıldı. Aslında Tayyip Erdoğan 2007 Genel Seçimlerinin hemen arkasından **"Yerel seçimlerde Tunceli ve Diyarbakır belediyelerini istiyorum"** diyerek bu iki ile özel ilgi gösterilmesini talimatını vermişti.

Dersim'e yapılan yardımlarda aslında AKP'nin ve onun temsil ettiği sistemin hiç de halkın sorunlarını çözmek, onların ihtiyaçlarını karşılamak gibi bir niyetlerinin olmadığı or-

Konvoya karşılama

7 Şubat 2009 günü Dersim'de oluşturulan konvoy ile Mazgirt Köprüsü'nde bir karşılama gerçekleştirildi. Yaklaşık 200 araçtan oluşan konvoy, mahallelerde dolaştıktan sonra il merkezine girdi. Ardından kitlesel bir şekilde Kışla Meydanı'ndan Belediye binası önüne yüründü. Burada **Devrimci Demokratik Güçbirliği** içerisinde yer alan HKM, ESP, DTP ve Partizan kurumlarının temsilcileri, belediye başkan aday Edibe Şahin, DTP Eş Başkanı Emine Ayna, Belediye Başkanı Songül Erol Abdil ve DTP Milletvekili Şerafettin Halis birer konuşma yaptı. Konuşmaların ana temasını birliklilik ve dayanışma oluşturdu.

(Dersim İşçi köylü)

Emekçilere hizmet için belediyecilik

Yerel seçimler, sistemin, emperyalistler ve onların yerli uşaklarının teşhirinin, kitlelere gitmenin, onları örgütlemenin, birlikte hareket etmenin bir aracıdır. Düzen partileri olarak nitelendirildiğimiz tüm partilerin gerçek yüzlerini teşhir etmenin-maskelerini indirmenin, onların ve onların temsil ettiği sistemin umut olmadığının/olamayacağını anlatılması, kavratılması ve umudun nerede ve kimler olduğunun kavratılmasının bir aracı olmalıdır yerel seçimler.

Tüm bunlar çerçevesinde devrimci, demokrat ve yurtsever güçler arasında en geniş birlikteliği kurmak da önem kazanıyor. Yerel seçimlerin gündemimize girmesiyle birlikte yukarıda belirttiğimiz noktalar çerçevesinde, Bahçelievler'de, DTP, ESP, DHF, EMEP, TKP, Köz, Mayıs'ta Yaşam ve Tekstil-Sen'le birlikte toplantılar

gerçekleştirildi. Yapılan toplantılar sonucunda EMEP, platformun dar olduğunu, daha geniş bir hale getirilmesi gerektiğini, bu haliyle işlevsiz olduğunu söyleyerek ayrıldı. TKP ise kendi adayını çıkartacağı için platformdan çekildi. Bu süreçten sonra kalan bileşenler ve Partizan olarak **"Birlikte kazanacağız"** adıyla bir platform oluşturdu. Oluşturulan platform, kendi içinde belediye başkan adayı ve meclis üyelerinin ismi ve sıralaması noktasında yapmış olduğu tartışmalar sonucunda Tekstil-Sen Genel Başkanı **Ayşe Yeter** Bahçelievler Belediye Başkan adayı olarak belirlendi.

Partizan olarak bu platform içinde yer aldığımızdan dolayı Bahçelievler bölgesindeki tüm İşçi-Köylü ve Partizan okurlarının bu seçimlerde DTP adayı Ayşe Yeter'e oy vermesi devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerin

seçimler özgünlüğündeki birliğini güçlendirecektir. Böylelikle egemenlerin, yoksul emekçi halka ve Kürt ulusuna karşı sürdürdüğü, katliam, imha, yok

etme politikalarına karşı çıkmanın taktilsel bir unsuru kullanılmış olacaktır. (Bahçelievler Partizan, İşçi-köylü okurları)

8 Şubat Pazar günü, Bahçelievler Birlikte Kazanacağız Platformu, Belediye Başkan Adayı Ayşe Yumli Yeter ve Meclis üyesi adayları ve İl Genel Meclis adayları tanıtımı için etkinlik düzenlendi.

Başak Dügün Salonu'nda ortak adaylarını tanıtan Platformun, saygı duruşu ile başlayan etkinliğinde, **Kürt stand-up oyuncusu Murat Badgi** sunuculuk yaptı. Dengbejler'in sahne aldığı, etkinlikte Kürtçe ezgiler seslendirildi.

Platform adına bir açıklama yapan **Nural Doğan**, düzen partilerine karşı işçilerin, emekçilerin, Alevilerin, Kürtlerin, tüm ezilenlerin alternatif olmak için biraraya geldiklerini belirtti.

İlçe ve İl Belediye Meclis üyesi adaylarının kürsüye çıkarak kendilerini tanıtmalarının ardından, Bahçelievler Belediye Başkan Adayı Ayşe Yumli Yeter bir konuşma yaptı.

Platform, 12 Şubat Çarşamba günü Yenibosna'da ilk seçim bürosunu açtı.

Seçim bürosunun açılışında, türküler söylenerek halaylar çekildi.

Açılışta bir konuşma yapan, **Ayşe Yeter**, DTP çatısı altında girdiği yerel seçim için çok kritik olduğunu belirtti. Mevcut sistemin halkın sorunlarını görmezden geldiğini çünkü hepsinin rantçı ve hırsız olduklarını ifade etti.

Açılışta, **"Yaşasın halkların kardeşliği"**, "Biji bratiya gelan" sloganları atıldı. (İstanbul)

Partizan Dersim'de DTP'yi desteklediğini açıkladı

Dersim Partizan 3 Şubat 2009 tarihinde DTP ile örgütünde bir basın toplantısı düzenleyerek, yerel seçimlerde DTP ile birlikte hareket edeceğini basına ve halka duyurdu. Partizan adına yapılan açıklamada şunlar ifade edildi;

"Yerel yönetim seçimleri 29 Mart 2009 öngülünde mevcut savaş satrancında bir perde olarak tasarlanmakta, kalelerin düşürülmesi hedeflenmektedir. Son genel seçimlerde AKP'nin bölge genelinde oy oranını arttırarak elde ettiği moral üstünlükten belli bir süre nasıl yararlandığı göz önüne alınacak olursa bölgede yerel yönetimleri elinde bulundurması halinde bunun bambaşka bir silah oluşturacağı da hesaba katılmak durumundadır. Bu durum, DTP'li yerel yönetimlerin geçmiş ve geleceğine ilişkin muhasebe yapmayı belirleyici bir husus olmaktan çıkarmaktadır. Pek tabii ki adayların belirlenmesindeki tasarruf hakkına saygı gösterilmesi bu tutumun doğal sonucu olarak görülmektedir. Bizler bu kritik sürecin ve koşulların özgünlüklerini göz önünde bulundurarak Dersim'de devrimci, demokrat ve yurtseverlerle dayanışmayı bir sorumluluk olarak değerlendiriyoruz ve bu nedenle Dersim'de DTP ile birlikteyiz."

(Dersim İşçi-köylü)

Dersim halkı satılık değildir!

Gebze Tunceliler Derneği, Dersim'deki beyaz eşya dağıtımına tepki göstererek, "Dersim halkı beyaz eşyalar ile satın alınabilecek bir halk değildir. Bu da TRT 6 gibi seçim yatırımıdır" dedi.

Dernek binasındaki basın toplantısında konuşan Başkan Yardımcısı **Sinan Kırmızıçiçek**, AKP'nin yaptığı yardımların seçim yatırımı olduğunu söyledi. Bölge halkının yıllarca baskı ve zorluklar içinde açlığa mahkûm bırakıldığına ve dillerinin yok edilmek istendiğine dikkat çekti ve "Bölgemizde yıllardır sürdürülen baskı ve zulümden dolayı köylerimiz yakıldı. Abluka ve ambargolar altında açlığa mahkûm edildik. Dilimiz, kültürümüz, değerlerimiz erozyona uğratıldı. Tüm bunlara rağmen yaklaşan yerel seçimlerle AKP hükümeti bir yandan halkı yoksulluğa ve açlığa mahkûm ederken, diğer taraftan halktan topladığı vergilerle yardım adı altında sadaka kültürünü geliştirerek toplumun iradesini kırmayı istemektedir" dedi.

(H. Merkezi)

Gemlik Tunceliler Kültür ve Dayanışma Derneği'nden açıklama

11 Şubat 2009 tarihinde derneğimizin bünyesindeki Kadın ve Gençlik Komisyonlarının ortaklaşa düzenlediği basın açıklamasında çok sayıda insan AKP'nin Dersim'deki beyaz eşya dağıtımını protesto etti.

Yerel seçimler nedeniyle siyasi partiler, her gün pek çok içi boş vaatle halkın karşısına çıkmaktadır. Bu paralelde partiler devletin olanaklarını kullanarak çeşitli bölgelerde farklı farklı yardımlarda bulunmaktadır. Bu yardımlar kimi zaman kömür, kimi zaman gıda olurken bunun yanında Tunceli'de ise beyaz eşya yardımı yapılmaktadır.

Yıllardır Tunceli'de yüzlerce köyün boşaltılması, kimi köylerin muhtarlardan düşürülmesi, bölgede bulunan ormanlık alanlarının kesimi ve yakılması gerçekleştirilirken, temel politika Tunceli'yi yok etmek olmuştur. Ancak Tunceli halkının haksızlığın karşısında olduğunu, dağıtılan beyaz eşya karşılığında oylarını satmayacakları ve kimliklerinden ödün vermeyeceklerini herkesin bilmesi gerekir.

(Gemlik Partizan okurları)